

தில்லிக் கம்பன் கழகம் (பதிவு)

Delhi Kamban Kazhagam (Regd.)

A-14, Brahma Apartments, Sector-7, Plot No. 7, Dwarka, New Delhi - 110 075

Email : delhikambankazhagam@gmail.com • Mob : 98994 48044

வாழ்க தமிழ்!

வெல்க அறம்!!

சிறப்பு மலர்

2023 - 24

மூல இராமாயணம் படைத்த
ஸ்ரீ வான்மீகி முனிவர்

கடவுள் வாழ்த்து

உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்
நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடையா ரவர்
தலைவர்; அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே!

- கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன்

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதக் கண்டமிதில்
தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிட நல்திருநாடும்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!
தமிழணங்கே!! - உன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து
வாழ்த்துதுமே! வாழ்த்துதுமே! வாழ்த்துதுமே!

- மனோன்மனீயம் சுந்தரம் பிள்ளை

தில்லிக் கம்பன் கழகம்

நிர்வாகக் குழு

கே.வி.கே. வெருமாள்
நிறுவனர்-தலைவர்

எம். ரமேஷ்
துணைத் தலைவர்

எஸ்.பி. முத்துவேல்
செயலாளர்

டி.வி. சரவணன் ராஜன்
மொருளாளர்

ஏ. புகழேந்தி
இணைச் செயலாளர்

எம்.எஸ். ரவி
இணைப் மொருளாளர்

நா. சிவராமகிருஷ்ணன்
செயற்குழு உறுப்பினர்

பா. குமார்
செயற்குழு உறுப்பினர்

வி. அருணாச்சலம்
செயற்குழு உறுப்பினர்

எஸ். ரவிச்சந்திரன்
செயற்குழு உறுப்பினர்

சித்ரா கணேசன்
செயற்குழு உறுப்பினர்

ஆலோசகர் குழு

வெ. கிராகவன் நாயுடு
அறங்காவலர்,
ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா மிஷன்

ராம் சங்கர்
வழக்கறிஞர்,
உச்சநீதிமன்றம்

புதுகை ச. பாரதி
சுடுதல் செயலர்
புதுக்கோட்டை கம்பன் கழகம்

பொருளடக்கம்

பொருள்

பக்கம்

கம்பனில் கரைந்தேன்!

-

6 - 8

திரு கே வி கே பெருமாள்

நிறுவனர் - தலைவர்,

தில்லிக் கம்பன் கழகம்

தில்லிக் கம்பன் கழகச் செயல்பாடுகள்

-

9

திரு எஸ் பி முத்துவேல்

செயலாளர்,

தில்லிக் கம்பன் கழகம்

வாழ்த்துச் செய்திகள்

-

10 - 24

புகைப்படத் தொகுப்பு

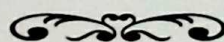
-

25 - 38

தமிழறிஞர்களின் கட்டுரைகள்

-

39 - 110

கம்பனில் கரைந்தேன்...!

கே வி கே பெருமாள்

நிறுவனர் - தலைவர்

திருநெல்வேலிக்கு அருகில் உள்ள முறப்பநாடு எனும் அழகிய கிராமம்...

தாய் அருணாசலத்தம்மாள் பள்ளி சென்று அதிகம் படிக்காவிட்டாலும் பக்திக் கவிதைகள் அதிகம் எழுதியவர். கடந்த 40 ஆண்டுகளாகத் தில்லியில் வசித்தாலும் என் தமிழார்வம் குறையாமல் இருப்பது தாய் அளித்த கொடை.

தந்தை கிருஷ்ண பிள்ளை அறம் சார்ந்து மளிகைக் கடை நடத்திய கடின உழைப்பாளி... 'பசை' உள்ள பதவிகளை வகித்திருந்தாலும், பணத்தை நோக்கி மனத்தைச் செலுத்தாமல் அறநெறியோடு நான் வாழ்வது அவர் கற்றுத் தந்த வாழ்வியல்.

தொடக்கப்பள்ளியில் படிக்கும்போதே என்னை இலக்கிய மன்றச் செயலாளராக்கி அழகு பார்த்தவர்கள் தலைமையாசிரியர் சோமசுந்தரம், மற்றும் வகுப்பு ஆசிரியை கமலம் தங்கத்தாய். இவர்கள் காட்டிய அன்புக்கு கைம்மாறு ஏது...?

பள்ளியில் படிக்கும்போதே என்னை மேடையேற்றி ஊக்கப்படுத்தியது எங்கள் ஊர் மாணவர் மன்றம்.

எனது பதின்பருவத்திலேயே, சொற்பொழிவுக்காக வாரியார் சுவாமிகள் திருநெல்வேலி வந்தபோதெல்லாம் தவறாமல் சென்று முன் வரிசையில் அமர்ந்து விடுவேன். கம்பராமாயணத்தை என் காதுகள் வழியாக இதயத்துள் இருத்தி, கம்பனை எனக்கு அடையாளம் காட்டியவர் அவர்தான். மணிக்கணக்கில் சலிப்புத்தட்டாமல் பேசக்கூடிய ஞானி அவர்.

பின்னர் கல்லூரி காலத்தில் நண்பர்கள் இணைந்து நடத்திய 'இலக்கிய உலா' அமைப்பின் மூலம் அன்றைய ஒருங்கிணைந்த நெல்லை மாவட்டத்தில் ஊர், ஊராகச் சென்று பட்டிமன்றங்கள் பேசுவதுண்டு. அதன் மூலம் திருவாளர்கள் டி.எஸ்.எம்.ஓ. அசன், செல்வக்கனி (எ) சொல்வேந்தன், ஜெயம் தங்கச்சாமி, ஜோ தனராஜ் என்று எனக்குக் கிடைத்த நண்பர்கள் ஏராளம்.

நான் படித்தது இளங்கலை வணிகவியல். அதில் தமிழ்ப் பாடம் என்பதே கிடையாது. ஒருநாள் பக்கத்து வகுப்பில் பேராசிரியர் முகமது பாருக் "வெய்யோன் ஒளி ..." என்று தொடங்கும் கம்பராமாயணப் பாடலுக்கு விளக்கம் சொல்ல, இந்தப் பாடலில் 'ஐயோ' என்ற வார்த்தையை அவர் உச்சரித்ததும் கம்பனில் மயங்கிய நான் மெய்மறந்து 'அ...ய்...யோ ...!' என்று தன்னை மறந்து ஓசை எழுப்பி ரசிக்க, எங்களுக்குப் பொருளாதாரப் பாடம் எடுத்துக் கொண்டிருந்த பேராசிரியர் சாகுல் அமீது நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து விட்டார். இவ்வாறாக, கம்பன் என் உதிரத்தோடு கலந்து விட்டிருந்தான்.

படிப்பு முடிந்து தில்லியில் மத்திய அரசுப் பணி... தமிழார்வத்திற்குத் தீனி போடக் கிடைத்தது தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம்... தமிழ்ச் சங்கம் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்று அழைக்கப்பட்ட கிருஷ்ணமூர்த்தி மாமாவின் முன்னெடுப்பில் நிர்வாகக் குழுவில் நுழைந்தேன்.

சங்கத்தில் நான் துணைத்தலைவராக இருந்த வேளையில் ஒருநாள் என்னிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த தமிழறிஞர் முத்துக்குமாரசுவாமி, 'தில்லியில் நீங்கள் ஒரு கம்பன் கழகம் தொடங்க வேண்டும்; உடனே தொடங்காவிட்டாலும், உங்கள் வாழ்நாளில் நீங்கள் அதைச் செய்ய வேண்டும். இதைக் கம்பன் என் மூலம் சொல்வதாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று அன்புக் கட்டளையிட்டார். அன்று முதல் அந்தக் கருவை எனது இதயத்தில் சுமக்கத் தொடங்கினேன்.

சில ஆண்டுகள் கழித்து, புதுக்கோட்டை கம்பன் கழகத்தின் கூடுதல் செயலாளர் புதுகை ச. பாரதி திடீரென ஒருநாள் அழைத்து, 'தலைநகரில் தமிழ்ச் சங்கம் இருக்கிறது; ஆனால், ஒரு கம்பன் கழகம் இல்லையே! நீங்கள் ஏன் அதைத் தொடங்கக் கூடாது? என்று கேட்டு விட்டு, 'ஏனோ தெரியவில்லை... எனக்கு உங்களிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று தோன்றியது' என்றார். அவரது வேண்டுகோள், எனது இதயத்தில் சுமக்கும் கருவைப் பிரசவிக்க வைக்கும் முயற்சியாக எனக்குப்பட்டது.

2023 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் ஒருநாள் அதிகாலை வேளையில், 'தில்லிக் கம்பன் கழகம்' தொடங்கி விட முடிவெடுத்தேன். எனது விருப்பத்தை என் இல்லத்தரசி ஆனந்தவல்லியிடம் சொன்னேன். பச்சைக் கொடி காட்டினார். உடனே ஒத்த கருத்துடைய நண்பர்கள் பட்டியலைத் தயாரித்தேன். பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போனது. பின்னர் அதனைப் பத்துபேர் கொண்ட பட்டியலாக சுருக்கினேன். அவர்கள் அனைவரிடமும் பேசி எனது விருப்பத்தைத் சொன்னேன். அத்துனை பேரும் அகமகிழ்ந்து முன்வந்தார்கள்.

'கம்பன் கழகம்' என்று மட்டுமே பெயர் இருக்குமானால், தில்லி அரசாங்கத்திடம் அனுமதி பெற்று பதிவு செய்தால் போதுமானது. ஆனால் 'கம்பன் கழகம்' என்பதற்கு முன்னால் 'தில்லி' என்ற வார்த்தை சேர்வதனால் மத்திய அரசாங்கத்திலும் அனுமதி பெற வேண்டும். எனவே மத்திய மாநில அரசுகளின் அனுமதி பெற்று தில்லிக் கம்பன் கழகத்தைப் பதிவு செய்தோம்.

7.7.2023 அன்று அனுமதி கிடைத்தது. உதயமானது 'தில்லிக் கம்பன் கழகம்'!

தொடக்க விழாவை சிறப்பாக நடத்த முடிவெடுத்தோம். கம்பன் என்றவுடன் நினைவுக்கு வருபவர் கம்பவாரிதிதானே! அய்யா இலங்கை திரு ஜெயராஜ் அவர்கள் புதுக்கோட்டை வருவது அறிந்து அங்கு சென்று அவரை நேரில் சந்தித்தேன். அவர் அகம் மகிழ்ந்து "கம்பனை நீங்கள் தொட்டு விட்டீர்கள்; இனி கம்பன் உங்களைப் பற்றிக் கொள்வான்; இனி நீங்களும் ஏற்றம் பெறுவீர்கள்" என்று உளப்பூர்வமாக வாழ்த்தினார். நெஞ்சம் நெகிழ்ந்தது. புத்துணர்வு பெற்றதாய் உணர்ந்தேன்.

முதன்முதலில் காரைக்குடியில் கம்பன் கழகம் தொடங்க கம்பன் அடிப்பொடி சா கணேசன் பெற்ற வாய்ப்பை, சென்னைக் கம்பன் கழகம் தொடங்க நீதியரசர் மு மு இஸ்மாயில் பெற்ற வாய்ப்பை, மதுரையில் தமிழறிஞர் பேராசிரியர் சாலமன் பாப்பையா பெற்ற வாய்ப்பை, தில்லியில் எளியோனான எனக்குக் கொடுத்த இறைவனையும், கம்பனையும் எண்ணி எண்ணி வியக்கிறேன்.

தொடக்கவிழா நடத்த சடையப்ப வள்ளல்களைத் தேடி சென்னை சென்றேன். அந்தப் பயணத்தில் நான் எதிர்பார்த்த பலன் கிடைக்கவில்லை. வெறுங்கையோடு தில்லி திரும்பினேன்.

என் மனச் சோர்வை உணர்ந்த என் மனைவி 'எப்போது வேண்டுமானாலும் எனது நகைகளை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தொடங்கிய வேலையைத் தொய்வின்றித் தொடருங்கள்' என்றார். இதுபற்றி வெளிநாட்டில் இருக்கும் எங்கள் மகனிடம் என் மனைவி சொல்ல, "பணம் தேவைப்பட்டால் எங்களிடம் சொல்லுங்கள்" என்று மகன் (கிருஷ்), மருமகள் (நந்திதா) இருவரும் ஒருமித்த குரலில் சொன்னார்கள். இவை அனைத்தும் எனது பாக்கியமே!

விழாவிற்கு அழைப்பதற்காகத் திரையுலக மார்க்கண்டேயன் திரு சிவகுமார் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்றேன். அவர் என்னைத் தனது இளவலாக பாவித்து அன்பு காட்டுபவர். அவர் தனது நண்பர்களிடம் என்னை அறிமுகம் செய்து எனக்கு உதவச் செய்தார். அதுதான் தில்லிக் கம்பன் கழகத்திற்குத் திருப்புமுனையாக அமைந்தது.

தினமணி ஆசிரியர் திரு கே வைத்தியநாதன் அவர்கள், தனது கால் வலியைப் பொருட்படுத்தாது நாள் முழுவதும் என்னோடு அலைந்தார்.

கம்பவாரிதி இலங்கை திரு ஜெயராஜ், திரு சிவகுமார், திரு வைத்தியநாதன் ஆகியோர் இதில் காட்டிய முனைப்பு, தமிழ் மீதும், கம்பன் மீதும் அவர்களுக்கு இருக்கும் பக்தியின் வெளிப்பாடேயன்றி வேறென்ன?

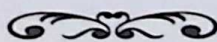
2023 அக்டோபர் 28, 29 விழா நடத்தத் தீர்மானித்தோம். என்ன ஆச்சரியம்! 28.10.2023 மகரவிஷி வான்மீகியின் பிறந்தநாளாக அமைந்தது. உச்சநீதி மன்றத்தின் ஓய்வு பெற்ற நீதியரசர் திரு வெ இராமசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தில்லிக் கம்பன் கழகத்தைத் தொடங்கி வைக்க, திரையுலக மார்க்கண்டேயன் திரு சிவகுமார், கம்பவாரிதி இலங்கை திரு ஜெயராஜ், புதுச்சேரி கம்பன் கழகச் செயலாளர் திரு வே பொ சிவக்கொழுந்து, இந்தியப் புலனாய்வு அமைப்பின் முன்னாள் இயக்குநர் திரு டி ஆர் கார்த்திகேயன் போன்ற சான்றோர்கள் உடனிருக்க இரு நாள் விழா கோலாகலமாக நடந்தேறியது.

தொடக்க விழா சீரும் சிறப்புமாக நடைபெற்றதற்கு நான் நன்றிக்கடன் பட்டவர்களின் பட்டியல் நீளமானது போற்றதுலுக்குரிய நீதியரசர் திரு கே இராமமூர்த்தி, சேது வள்ளியம்மாள் கல்வி அறக்கட்டளை திரு சேது குமணன், சக்தி மசாலா திரு பி சி துரைசாமி, திருமதி சாந்தி துரைசாமி, ராம்ராஜ் காட்டன் திரு நாகராஜ், தொழிலதிபர் திரு கே பி இராமசாமி, புதுச்சேரி சட்டப்பேரவை முன்னாள் தலைவரும், தற்போது புதுச்சேரி கம்பன் கழக செயலாளருமான திரு வெ பொ சிவக்கொழுந்து, சிட்டி யூனியன் வங்கி தலைவர் திரு காமகோடி, தில்லி வெங்கடேஸ்வரா அறக்கட்டளை திரு பெ இராகவன் நாயுடு, உச்சநீதிமன்ற வழக்கறிஞர் திரு ராம் சங்கர், ஆர்த்தி ஸ்கேன்ஸ் திரு கோவிந்தராஜன், சென்னை ஸ்டார் உரிமையாளர் திரு பழனிவேல், தில்லி ஆசிரியர்கள் திரு எஸ் சீனிவாசன், திரு கே கணேசன் ஆகியோரின் பேருதவியால்தான் விழா சிறப்படைந்தது.

எனக்குப் பல வகைகளிலும் உதவி புரிந்து கொண்டிருக்கும் சிவகுமார் அண்ணா, கவிஞர் மரபின் மைந்தன் முத்தையா ஆகியோரோடு எனக்கு தோள் கொடுக்கும் தில்லிக் கம்பன் கழகத்தார் அனைவருக்கும் என் சிரம் தாழ்ந்த வணக்கம்.

கம்பன் தமிழுக்குக் கிடைத்த கொடை; நமக்கு அறம் போதிக்க இறைவனால் அனுப்பப்பட்ட தூதுவன்.

கம்பன் ஒரு தெய்வீகக் கவி என்பதை மற்றவர்கள் சொல்லிப் புரிந்து கொள்ள முடியாது; உணரத்தான் முடியும். நான் உணர்ந்ததால் அவனிடம் கரைந்து விட்டேன்.

தில்லிக் கம்பன் கழகச் செயல்பாடுகள்

எஸ் பி முத்துவேல்
செயலாளர்

வணக்கம்

28.10.2023 அன்று அனைவரின் பேராதரவுடன் தொடங்கப்பட்ட தில்லிக் கம்பன் கழகம் ஓராண்டை நிறைவு செய்து, இரண்டாமாண்டில் அடியெடுத்து வைக்கிறது.

2023 ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஒரு நாள் நண்பர் திரு கே வி கே பெருமாள் அவர்கள் திடீரென என்னைச் சந்திக்க வந்தார். 'தில்லியில் கம்பன் கழகம் தொடங்க வேண்டும்; நீங்கள் உடன் இருந்து பணியாற்ற வேண்டும். உங்கள் விருப்பத்தைச் சொல்லுங்கள்' என்றார். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனை யாருக்குதான் பிடிக்காது? அவர் பெயரில் ஒரு அமைப்பு; அதில் பணியாற்ற ஒரு வாய்ப்பு என்பது எனக்குக் கிடைத்த வரமாய் தோன்றியது. உடனே மனமுவந்து 'சரி' என்றேன். அன்றே, அமைப்பைத் தொடங்குவதற்கான வேலைகளைத் தொடங்கினோம்.

இந்த ஒரு ஆண்டில் தில்லிக் கம்பன் கழகத்தின் சார்பில் பல நிகழ்ச்சிகளில் எங்கள் நிறுவனர்- தலைவர் பங்கேற்றார். குறிப்பாக, கொழும்பு நகரில் அகில இலங்கைக் கம்பன் கழக விழாவில் அவர் கலந்து கொண்டு தொடக்கவுரை நிகழ்த்தினார். பின்னர், இணைய வழியில் மஸ்கட் திரு சுரேஜமீ அவர்கள் ஏற்பாடு செய்த கம்பன் விழாவில் பங்கேற்று அவர் பேசியது நல்ல வரவேற்பைப் பெற்றது.

அதைப் போலவே, புதுக்கோட்டை கம்பன் கழகத்தின் 49 ஆம் ஆண்டு விழாவில் நான் பங்கேற்று, ஒரு நிகழ்வுக்கு முன்னிலை வகித்துப் பேசும் பாக்கியம் கிடைத்தது.

தமிழையும், கம்பனையும் பொது மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கின்ற எங்கள் பணி தொடர்கிறது.

இதய சுத்தியும், அறம் செய்யும் எண்ணமும் கொண்ட புரவலர்களின் உதவியால்தான் எங்கள் பணி சாத்தியமாகிறது. அவர்களுக்கு எங்களது நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்திகள், கட்டுரைகள் வழங்கிய சான்றோர் பெருமக்களுக்கு நன்றி உரித்தாகுக.

உங்கள் வாழ்த்துகளோடு எங்கள் பணி தொடரும்!

Justice R. Mahadevan
Judge

Supreme Court of India
New Delhi.

வாழ்த்துரை

தமிழுக்கான ஓர் உன்னத இலக்கியம் படைத்திடல் வேண்டும் என்ற அளப்பரிய அவாவோடு ஒரு புகழ்மிக்க கதையைக் கொண்டு கம்பன் படைத்த காவியம் கம்பராமாயணம். இது தமிழுக்கு, தமிழிலக்கியத்திற்கு ஓர் ஒப்பற்ற படைப்பாய் விளங்குகிறது. தமிழை, தமிழின் சிறப்பை, வளமையை, இயலை, இசையை, நாடகத்தை மட்டுமன்றி, நாகரீகம், பண்பாடு, பௌதீக சிறப்புகளையும், ஒருங்கே உள்ளடக்கியது. இறையியல், உலகியலை இணைத்து அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, தவம், ஞானம், யோகம், சித்தி, புத்தி, கோள்கள், மந்திரம், தந்திரம், மருத்துவம் என பல்வேறு பிரிவுகளுக்குள் இப்படைப்பின் மேன்மைகள் அடங்கும்.

கம்பனின் படைப்புக் கூறுகளை கம்பன் கழகங்கள் தொடர்ந்து ஆழ்ந்து பயில்கின்றன, உலகத்தார் அறியத்தருகின்றன. இத்தகைய செயலில் தில்லி கம்பன் கழகம் தொடர்ந்து ஈடுபடுவது, ஒரு உன்னதமான படைப்பினை, படைப்பாளியை, அவர்தம் மொழியை போற்றும் சரியான பணி. தில்லி கம்பன் கழகம் இப்பணியில் நீண்டு சிறக்க வேண்டும்.

(நீதியரசர் ஆர். மகாதேவன்)

JUSTICE K. RAMAMOORTHY

Former Judge, High Court of Delhi

நாள்: 15/11/24

வாழ்த்து

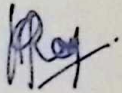
தில்லிக் கம்பன் கழகம் ஓர் ஆண்டை நிறைவு செய்து இரண்டாம் ஆண்டில் அடி எடுத்து வைக்கிறது என்பதை அறிந்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். மேலும் ஓர் ஆண்டு நிறைவை மற்றும் இரண்டாம் ஆண்டு தொடக்கத்தைக் கொண்டாடுகிற வகையில் ஒரு நிறப்பு மலர் வெளியிடப்படுவதை அறிந்து மகிழ்கிறேன்.

உலகம் எங்கும் இருக்கிற கம்பன் கழகங்கள் இலக்கியத்தைப் போற்றுகிற வகையிலும், ஆன்மீகத்தைப் பாதுகாக்கிற வகையிலும் செயல்பட்டு வருகின்றன என்பது எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்ற செய்தி. காரணம், நான் ஆன்மீகத்தையும், இலக்கியத்தையும் ஒரு சேர நேசிப்பவன்.

தில்லியில் கம்பன் கழகம் இல்லாத குறையைப் போக்குகின்ற வகையில் திரு கே வி கே பெருமாள் அவர்களும், திரு SP. முத்துவேல் போன்றவர்களும் ஒன்று கூடி தில்லிக் கம்பன் கழகம் என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தில்லி கம்பன் கழகம் வாழையடி வாழையாக வளர்ந்து பெருகி சமுதாயத்திற்குப் பயன்பட வேண்டும் என்று என்னுடைய பிரார்த்தனையைத் தெரிவித்து வாழ்த்துகிறேன்.

அன்புடன்

(கே. இராமமூர்த்தி)

மு.பெ. சாமிநாதன்
தமிழ் வளர்ச்சி மற்றும்
செய்தித் துறை அமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்,
சென்னை-600 009

30.07.2024
நாள்

வாழ்த்துச் செய்தி

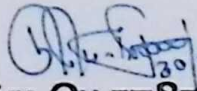
தில்லிக் கம்பன் கழகத்தின் முதலாவது ஆண்டு தொடக்க விழா சிறப்பு மலர் வெளியிட உள்ளதை அறிந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கடந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட தில்லிக் கம்பன் கழகமானது, தமிழ் வளர்ச்சியிலும், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனின் புகழைப் பரப்புவதிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருவது மிகுந்த சிறப்புக்குரியது.

மேலும், தில்லிக் கம்பன் கழகத்தின் சார்பில் வெளியிடப்படவுள்ள தொடக்க விழா மலர் சிறப்பாக வெளிவர எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நன்றி!

அன்புடன்

(மு.பெ.சாமிநாதன்)

एस. कृष्णन, आई.ए.एस.
सचिव
S. Krishnan, I.A.S.
Secretary

इलेक्ट्रॉनिकी और सूचना प्रौद्योगिकी मंत्रालय
भारत सरकार
Ministry of Electronics &
Information Technology (MeitY)
Government of India

15.10.2024

வாழ்த்து

தலைநகர் தில்லியில் கடந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட தில்லிக் கம்பன் கழகம் தற்போது இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழ் மொழியின் பெருமையைப் பறைசாற்றவும், கம்பராமாயணத்தை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கவும் தில்லிக் கம்பன் கழகம் தொடர்ந்து செயல்பட எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறப்பு மலர் - 2024 சிறப்புடன் வெளிவர எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

அன்புள்ள

(ச. கிருஷ்ணன்)

इलेक्ट्रॉनिक्स निकेतन, 6, सी.जी.ओ. कॉम्प्लेक्स, नई दिल्ली-110003 / Electronics Niketan, 6, C.G.O. Complex, New Delhi-110003
Tel. : 011-24364041 • email : secretary@meit.gov.in

R. KAVITHA, IRS

இரா.கவிதா, இ.வ.ப

ADDITIONAL COMMISSIONER
OF INCOME TAX

வருமான வரி கூடுதல் ஆணையர்

WANAPARTHY BLOCK, AAYAKAR BHAVAN,

வணபார்தி பிப்ளாக், வருமான வரி அலுவலகம்

No.121, MAHATMA GANDHI ROAD,

NUNGAMBAKKAM, CHENNAI 34

எண் 121, உத்தமர் காந்தி சாலை

நுங்கம்பாக்கம் சென்னை 34

22.10.2024

வாழ்த்து

தில்லிக் கம்பன் கழகம் இரண்டாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கம்பராமாயணம் நமது வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தும் ஒப்பற்ற இலக்கியமாகத் திகழ்கிறது.

அப்படிப்பட்ட இலக்கியத்தை நமக்குத் தந்த கம்பனுக்குத் தலைநகரில் கழகம் அமைத்துப்

பெருமைப்படுத்தியிருக்கும் தில்லிக் கம்பன் கழகத்தின் நிறுவனர் - தலைவர் முதலான அனைத்து

உறுப்பினர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தில்லிக் கம்பன் கழகம் சிறக்கட்டும்! சிறப்பு மலர் மணம் பரப்பட்டும்!!

அன்புள்ள

கிரி.சு.சு.சு.

(இரா.கவிதா, இ.வ.ப)

மேளாசிரியர். சாலமன் பாப்பையா

விபந்தம்
திரு. கே. ஏ. கே. ரெண்டன் அவர்கள்,
நிதி அமைச்சர் / துணைவர்
தமிழ் கம்பன் கழகம்,
தமிழ்

அன்புள்ளவர் நன்கு

வளங்கம்,

தான்மறன் தமிழியல் தங்கள் எபது டெய்ஸில்,
அன்பு பன் துணையுடன் கம்பன் கழகத்திற்கு
எதற்கும் திகைத்திருக்கிறேன் என்று அறிந்து மகிழ்ச்சி.
காணம் கடந்து வரும் என் வாழ்த்துதான் எந்நாளும்
பேசும்பெரியோர், உரிய நேரத்தில் வாழ்த்து அனுப்ப
கியவர்கள் மூலக்கப் பேசுகிறேன். எப்போதுதான்,
என் வாழ்த்துமே வந்ததென்றே அறிந்தேன்
தினையுடன் மனக்கொள் டெயர் அறிந்த சுவைமொன்
அவர்களின் எதற்கும், மனக்கொள் மனக்கொள்
தருவதென்ற கழகத்திற்கு கணம் என்னம்
அன்புமே.

என்றென்றே உனக்கு வந்திய வந்தியவன்
என்றென்றே நானென்றே அடியை நம்புகிறேன்;
உன்னம் அறிந்த தமிழ் மொழியின்
உன் மொழி தமிழ் மனக்கொள்
வாழ்த்து வந்தியவன்;

மதுரை

30.11.2023.

வாழ்த்து வந்தியவன்
சாலமன் பாப்பையா

தலைநகரில் தமிழின் தலைமைப் புலவனுக்கு பெருவிழா

கம்பவாரித் திலங்கை. ஜெயராஜ்

உலகம் வியக்கும் பெரும் புலவன் கம்பன்.
அவனே தமிழுலகின் தலைமைப் புலவனுமாம்.
"கம்பனோடு கவிதை போயிற்று" என்றான் பாரதி.
பாரதியின் கணிப்பு நிஜமானது!
ஆண்டவன், அன்பு, அறம் முதலிய
காட்சிக்கு வாராத அரிய விடயங்களை எல்லாம்
குறிகளால் காட்டி வெற்றி கொண்டவன் கம்பன்.
உலக அரங்கில் தமிழர் தலை நிமிர்ந்து நிற்க,
கம்பனும் கம்ப காவியமும் மட்டுமே போதுமானதாம்.
அத்தகு பெருமை கொண்ட நம் கம்பனுக்கு
பாரதத்தின் தலை நகராம் தில்லியில் கழகம் அமைத்து,
விழா எடுத்து பெருமை செய்கிறார் நண்பர் கே.வி.கே. பெருமாள் அவர்கள்.
கம்ப இராமனைப் போலவே உலகை அணைத்து நடப்பதில்
பெருமானும் ஒரு பெரும் ஆள்த்தான் என்பதில் ஐயமில்லை.
அவரின் அன்பிற்கு ஆட்பட்டு கம்ப பணியில்,
பெறுமதிமிக்க பலரும் இணைந்து வருகிறார்கள்.
கம்பன் விழா இரண்டாம் ஆண்டிலும்
சிறப்புற நடைபெற இருப்பதை அறிந்து மகிழ்கிறேன்.
கம்பனைத் தொட்டார் கடவுளைத் தொட்டாரே!
விழாவும், விழா முயற்சிகளும் சிறப்புற,
என்னை வாழ்விக்கும் கம்பனாடன் திருவடிகளை
மனத்திருத்தி வாழ்த்துகிறேன்.

‘இன்பமே எந்தாளும் துன்பமில்லை’

கம்பன் கழகம்

செல் : 94431 90405

செயலகம் :
மேல்தளம், மேற்குப் புதிய,
புதிய பேருந்து நிலையம்,
புதுக்கோட்டை - 622 001.

தலைவர்

ச.ராமச்சந்திரன், பி.எஸ்.ஸி.,
பெருந்தொழிலதிபர்
முத்துப்பட்டணம்

செயலாளர்

ரா.சம்பத்துமார், பி.எஸ்.சி., எம்.ஏ.,
113, திரௌபதி சாலை, வல்லத்திராகோட்டை
செல் : 94431 90405

பொருளாளர்

சி.கோவிந்தராசன், பி.ஏ.,
தலைமை ஆசிரியர் (ஒய்வு)
51, ராமநகர் 4ம் வீதி,
செல் : 99766 89607

துணைத் தலைவர்கள்

எம்.ஆர்.எம்.குருகம்பன், பி.எ.,
எம்.ஆர்.எம்.கல்வி நிறுவனங்கள்
செல் : 98424 72141

அருண் சின்னப்பா,

பி.எஸ்.சி.ஐ.தொழில்.எம்.எஸ்.பி.எஸ்.எம்.
பேக்கரி மஹாராஜ்
செல் : 99655 62207

துணைப் பொருளாளர்

கரு.ராமசாமி, எம்.காம்.டி.கோப்.
சண்முகா கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்
5583, தெற்கு 4ம் வீதி,
செல் : 94431 17032

கட்டுதல்செயலாளர்

புதுகை ச.பாரதி, எம்.சி.ஏ.,
7087/3, மாரியம்மன் கோவில் தெரு,
திருக்கோட்டை
செல் : 94431 23732

திணைச் செயலாளர்கள்

ஆர்.எஸ்.வி.ஏ.காடுவெட்டி குமார், பி.ஏ.,
முத்தியாண்டி மெய்மேட்டம்,
558, தீராதவீதி, தஞ்சை சாலை,
செல் : 94434 93639

முனைவர். வெ.குருகையன், எம்.ஏ.பி.ஹெச்.டி.,
பேராளியர், மாமன்னர் கல்லூரி,
செல் : 99652 10483

ரா.கருணாகரன், டி.ஜி.சி.டி.,
தொழிலதிபர்
1158, பெரியார் நகர்,
செல் : 98424 93166

வாழ்த்து

பெறுதல்

திரு கே.வி.கே.வெருமாள் அவர்கள்
நிறுவனர், தலைவர், தில்லி கம்பன் கழகம்,
புதுதில்லி.

வணக்கம்

இதுவரை எல்லாக் கம்பன் கழகங்களும்
பெருமாளுக்காகத் (ராமர்) தொடங்கப்பட்ட கம்பன் கழகங்கள்.

ஆனால் தில்லி கம்பன் கழகம் மட்டும் தான் பெருமானே
தொடங்கிய கம்பன் கழகம்.

‘அவர் தலைவர் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே’ என்று
பெருமானைக் (ராமரை) கம்பன் வாழ்த்தினான்.

தலைநகரில் புதிய கம்பன் கழகம் தொடங்கப்பட்டதன்
மூலம் ‘அவர் தலைவர் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே’ என்று
இந்தப் பெருமானை நாங்கள் வாழ்த்துகிறோம்.

பாரதத்தின் தலைநகரில் கம்பன் கழகம் தொடங்கப்பட்ட
பின்னர் ஓர் ஆண்டு நிறைவடைவதற்குள் ராமனின் தலைநகராம்
அயோத்தியில் ராமனுக்குப் புதிய சரித்திரம் தொடங்கி இருக்கிறது.

500 ஆண்டுகள் காத்திருந்த ராமனுக்கு அயோத்தியில்
பெருவிழா.

800 ஆண்டுகள் காத்திருந்த கம்பனுக்கு தில்லியில்
திருவிழா.

பெருமாள் புகழைப் பாடுவது கம்பன் நோக்கம்.

கம்பன் புகழைப் பாடுவது பெருமாள் நோக்கம்.

புவிச்சக்கரவர்த்தியின் புகழைப் பாடிய கம்பன்
கவிச்சக்கரவர்த்தி மட்டுமல்லன் அவன் ஒரு கவிச் சித்தன்.
திண்டாடியவர்கள் தன்னை நோக்கி வந்தால் அவர்களைக்
கொண்டாடுவான் கம்பன். ராமன் தலையில் சூட்டிய மகுடம்
அனைவருக்கும் சூட்டப்பட்டது போல் தலைநகர் கம்பன் கழகம்
பெறுகின்ற பெருமை அனைத்துக் கம்பன் கழகங்களையும்
சாரும்.

தாமரையில் அமர்ந்தவள் அருளால் தாமரை முகத்தான்
புகழைத் தலைநகரில் ஒங்கி ஒலித்து, தில்லிக் கம்பன் கழகம்
சிறந்தோங்கி வளர வாழ்த்துகிறேன்.

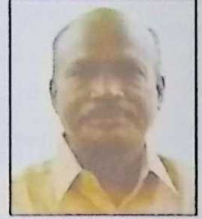
அன்புடன்

M. S. S. S.

ரா.சம்பத்துமார்
செயலாளர்

தீருமங்கலம் கம்பன் கழகம்

அலுவலக முகவரி : 42 A/229, இராஜாஜி தெரு,
தீருமங்கலம் - 625 706. மதுரை மாவட்டம்

வாழ்த்து

தோன்றிற் புகழோடு தோன்றிய
தில்லிக் கம்பன் கழகம்
ஊன்றி உலகளந்தோன் பேர்பாடி
உறுதியாய் நிற்கும் கழகம்
ஆன்றவிந் தடங்கிய சான்றோர்
அறிவார்ந் தமர்ந்த கழகம்
ஈன்று புறந்தரும் தமிழன்னை
ஈடில்லாப் புகழ்பாடும் கழகம்

தன்முனைப்பால் தழைத்து ஓங்கும்
தளர்வில்லாக் கம்பன் கழகம்
முன்னின்று முன்தோன்றிய கழகங்களின்
முளையாய் அமைந்த கழகம்
காணின்று நடந்த காகுத்தன்
காலடிக்கு அணிசேர்க்கும் கழகம்
நானிங்கு வாழ்த்துகிறேன் நல்லோரே
வான்போல் வளரட்டும் நன்றே!

அன்புடன்

முனைவர். மா. அய்யாத்துரை
செயலர்
தீருமங்கலம் கம்பன் கழகம்

RAMALINGAM & ASSOCIATES

ADVOCATES, SOLICITORS & LEGAL CONSULTANTS

T. RAMALINGAM

Senior Partner

E. OMPRAKASH

Senior Advocate & Consultant

P. ELAYARAJKUMAR
JAYAHARAN .S

T.S. PARTHASARATHY
K. BHARATHI

R. IMAYAVARAMBAN
K. VISHALINI

கம்பன் விழா சிறப்புறுக!

'வாழ்க தமிழ்! வெல்க அறம்!' என்னும் குறிக்கோளுடன் சென்ற ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது, தில்லிக் கம்பன் கழகம். ஆற்றல் வாய்ந்த நமது நண்பர் திரு.கே.வி.கே.பெருமாள் அவர்கள் நிறுவனர்-தலைவராக இருந்து, மிகச் சிறந்த நண்பர்கள் குழுவுடன் இந்தக் கழகத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த ஆண்டு 'கம்பன் திருவிழா - 2024', எதிர்வரும் 30.11.2024 மற்றும் 01.12.2024 ஆகிய நாள்களில், மிகச்சிறப்புடன் நடக்க இருப்பதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தேன். தமிழுலகம் நன்கு அறிந்த தமிழறிஞர்கள் பலரை அழைத்து, அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் சிறப்பாக அமைத்திருக்கும் பாங்கு பாராட்டுதற்குரியது.

நமது வீட்டில் இருக்கும் பெரியோர்கள், அக்கறையுடன் அன்பாகச் சொல்லி, விளங்காததை நமக்கு விளங்கப்படுத்தி வழிகாட்டுவதைப்போல, கம்பன் நமக்குப் பலவற்றை விளங்கப்படுத்தி, கை பிடித்து நம்மை அழைத்துச் செல்கிறான். இரசிப்பதற்கு மட்டும் கம்பனைத் தேடி வந்தால், அவன் சொல்லும் உயர்ந்த வாழ்வியல் விழுமங்களை இழந்துவிடுவோம். கம்பனைப் படித்து, அவன் சொல்லும் அறவழியில் நிற்போர், கண்டிப்பாக வாழ்வில் உயர்வர். இதுவே, கம்பன் விழாக்கள் நமக்குத் தரும் செய்தி. இந்த உண்மைப் பயனை அனைவரும் அடையவேண்டும்.

உயர்ந்த நோக்கில் தில்லி மாநகரில் தொடங்கப்பட்டு, இரண்டாம் ஆண்டாக நடக்க இருக்கும் கம்பன் விழா, அனைத்து விதங்களிலும் சிறப்புற அன்பான வாழ்த்துகள்!

வழக்கறிஞர் த.இராமலிங்கம்.

19.11.2024

சென்னை.

Office : #321, Old# 155, II Floor,
Thambu (Chetty) Street,
(Opp. High Court), Chennai - 600 001.
Phone : 044 - 25331476 / 044 - 25342009

Chamber : #148, New Law Chamber,
High Court, Chennai - 600 001.
E-mail : ramalingamandassociates@gmail.com
Website : www.ramalingamandassociates.com

வாழ்த்து!

- திருமதி பாரதி பாஸ்கர்

'கம்பனைக் கையில் எடுத்தவர்கள் என்றும் ஏற்றம் பெறுவர்'- என்று குருவாக நான் போற்றும் இலங்கை ஜெயராஜ் ஐயா அடிக்கடிச் சொல்வார். தில்லிக் கம்பன் கழகத்தின் நிறுவனர் கே.வி.கே. பெருமாள் அவர்கள் உள்ளிட்ட அனைத்து உறுப்பினர்களுக்கும் அகம் கனிந்த வாழ்த்துகள்.

கம்பன் ஒரு யுகத்தின் சந்தியில் நின்று தன் காப்பியத்தை எழுதியிருக்க வேண்டும். மாபெரும் சோழ சாம்ராச்சியம் கம்பனுக்குப் பின் இரு நூற்றாண்டுகளில் விழுந்தது. ஒரு எழுச்சிக்கு முன்போ ஒரு வீழ்ச்சிக்குப் பின்போ மாபெரும் செவ்வியல் படைப்புகள் எழுந்து வருவதை உலக இலக்கியங்கள் தோறும் நாம் தரிசிக்கலாம். என்ன ஆச்சரியம்! மகத்தான சாம்ராச்சியங்கள் வீழ்கின்றன! மனிதர்கள் வீழ்கிறார்கள். ஆனால் கம்பன் போன்ற இலக்கியவாதிகள் காலகாலமாக வாழ்கிறார்கள்.

'கம்பராமாயணத்தை எரிக்க வேண்டும்' என்ற குரல் தமிழ் நாட்டில் எழுந்த போது, நம் நல்லுழால் காரைக்குடி சா. கணேசன் அவர்கள் கம்பனை தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் திரும்பக் கொண்டு வந்து ஒரு மறு மலர்ச்சியை ஊட்டினார். சிறிய ஊற்று பெரு நதியாக வளர்வது போன்று இன்று தமிழர் வாழும் எல்லா இடங்களிலும் கம்பன் கழகங்கள் தோன்றி வருகின்றன. தலைநகரில் எழுப்பப்பட்ட இந்த கழகம் தழைத்து சிறக்க வாழ்த்துகள்!

'கம்பன் இசைத்த கவியெலாம் நான்' - என்று அத்வைத உள்ளொளியிலும் கம்பனையே தியானித்தான் மகாகவி பாரதி. அவன் வழியில் வந்து, வாழ்வாங்கு வாழும் தமிழ் படைப்பாளிகள் பங்கு கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகள் மிளிரட்டும்; தில்லிக் கம்பன் கழகம் பல்லாண்டு பல்லாண்டு தமிழ்ப் பணியில் ஒளிரட்டும்!

வாழ்த்துப்பா ...

கவிதைச் சித்தர்
நெல்லை ஜெயந்தா

தேவியவள் சீதையையும்
திருமாலாம் இராமனையும்
காவியமாய் தந்தானே ஒருவன் - அவன்
கவிஞன் அல்ல கவிஞன் அல்ல இறைவன்!

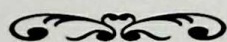
மண்வாச வரி உண்டு
மறை பேசும் நெறி உண்டு
என் பாட்டை கேளுங்கள் என்றானே - தமிழ்
பண்பாட்டின் அரனாக நின்றானே!

சொல்ல வந்த கதையினிலே
சொக்க வைத்த நடையினிலே
உள்ளங்களை சிறைப்பிடித்த கொம்பன் - இந்த
உலகினிலே அவன் பெயரே கம்பன்!

பக்தி மனம் அள்ளுவதால்
பைந்தமிழும் துள்ளுவதால்
கம்பநாடன் பாட்டு நம்மை ஆளும் - அது
காற்று வெளி உள்ளளவும் வாழும் !

பிள்ளைத்தமிழ் பெருக
பெருமானும் தானருள
தில்லி கம்பன் கழகம் உதயம் - இது
திட்டமிட்டு ஜெயித்து விடும் எதையும்!

கன்னித்தமிழ் தழைக்க ...
கம்பன் புகழ் நிலைக்க ...
மின்னட்டும் தில்லிக் கம்பன் கழகம்!
கண்டு மிரளட்டும்
அன்னைத் தமிழ் உலகம்!!

தில்லிக் கம்பன் கழகத்திற்கு வாழ்த்து!

- கவிஞர் சுரேஜம்

கம்பனெனும் தேரில் ஏறிக் கனித்தமிழின் தாளைப் பற்றிக்
காலமதன் கதவைத் தட்டிக் கழகமிதன் பேரைச் சொல்லி

உம்பரையே வாழ்த்த வேண்டி உருக்கொண்ட தவத்தால் மண்ணில்
உவகையுடன் அகவை இரண்டில் ஊர்போற்ற வளரும் எங்கள்

இம்பருக்கே வாய்த்த வாய்ப்பாய்த் தில்லியிலே கழகம் கண்டார்
இனியெல்லாம் நலமே சூழும்! இன்னறங்கள் வாழும் நாளும்!

கம்பனையே போற்றும் நல்லோர் பெருமாளின் கைப்பிடித்தே
காசினியை வெல்க என்றே காதலுற்று வாழ்த்துகின்றேன்! (1)

யாரிந்தக் கம்பனென்பான்? என்ன, அவன் செய்தான் இங்கே?
ஏனிங்குக் கழகம் என்றே வினவுகின்ற கூட்டம் உண்டு!

போரிட்டு வென்றான் தானோ? புவனமேழும் ஆண்டா னாமோ?
போதெல்லாம் தமிழுக்காக புவியிதனில் வாழ்ந்தா னாமோ?

வாரியதை மிஞ்சும் சொல்லால் வார்த்தைகளால் தமிழை வார்த்து
வான்மீகி வழியில் நின்று வண்டமிழர் அறத்தைப் போற்றி

சேரியெல்லாம் கோயிலாக்கி செந்தமிழர் மரபைச் சொன்னான்!
செங்கண்மால் நடையைச் சொன்னான்; சீரொழுக்கம் ஒம்பச் சொன்னான்! (2)

அன்றொருநாள் கம்பனையே அவதூறு சொல்லிச் சொல்லி
ஆபாசக் கவிஞன் என்றார்; அதுபொறுக்காப் பொங்கி உள்ளம்

நின்றதொரு கூட்ட மாக; சாகாவின் தலைமை ஏற்று
நிலம்வாழக் காரைக் குடியில் கம்பனுக்கே கழகம் கண்டார்!

சென்றதந்தக் காலம் என்போர் செந்தமிழர் மரபை நீத்தார்
செம்மையோடு உலக மெல்லாம் சீர்கழகம் கண்டார் வாழ்வார்!

இன்றதனின் தொடர்ச்சி யாக தில்லிகம்பன் கழகம் கண்டோம்!
இராமனாண்ட தேச மிஃதின் தலைநகராம் இப்போ, தில்லி! (3)

நாட்டிலுளோர், மேலோர் கீழோர் என்றிருந்தல் நலமா சொல்வீர்?
நாயகனின் வாழ்வில் கண்டோம் நாடாளும் மன்ன ரோடு

காட்டிலுள வேடன் மற்றும் கவியரசன் தானும் சேர்ந்தார்;
கமுகரசன் தந்தை ஆனார்; அடைக்கலமாய் அரக்கன் தம்பி!

வாட்டமதைத் தவிர்த்தே அண்ணல், வந்தவரை உறவாய்க் கொண்டார்;
வண்டமிழர் வாழ்வில் இஃதை வரமாக உணர்வில் கொள்ள

ஏட்டினிலே வடித்தான் கம்பன்! என்னுள்ளே புகுந்தான் என்றோ
எழுத்தவனின் வரமென் பேனே! எண்ணியெண்ணி இன்பம் கொண்டே! (4)

கம்பனிடம் தமிழைக் கற்றோர் கடவுளையே பற்று வாரே!
கனித்தமிழின் மறவர் ஆவர்; கல்யாண குணமும் கொள்வர்;

உம்பரவர் வாழ்த்தைப் பெற்று வாழலகில் ஓங்கி நிற்பர்
உயர்வெலாம் தானே சேரும்; உத்தமராய்ப் புவியில் வாழ்வர்!

செம்புலநீர் அன்ன அன்பில் திளைத்திடுவர் நாளும் போதும்
செப்புமொழி வெல்வர் அன்றோ! சீரெல்லாம் பெறுவர் வாழ்வில்!

நம்பியவர் கெடுவா ராமோ? நன்மையெலாம் பெருகும் நாளும்;
கம்பனவன் புகழைப் பாடிக் காலமெலாம் வாழ்வோம் நாமே!

காவியத் தச்சன் கம்பன்

- கவிஞர்

தஞ்சை இனியன்

கம்பன் என்றொரு காவியத் தச்சன்
உம்பர் தமிழால் உலகை வென்றான்!
மானுடத் துள்ளே தெய்வப் பண்பும்
வானுயர் தெய்வத்துள் மானுடப் பண்பும்
ஓங்க நின்றதும் ஒவ்வா நெறிகள்
நீங்க வென்றதும் தாங்கத் தந்தனன்!
பாத்திரப் படைப்பா? பாக்களின் வனப்பா?
மாத்திரை பிசகா வார்த்தையணி வகுப்பா?
சந்தக் கொண்டலா? சர்க்கரைப் பந்தலா?
அந்திகள் ஆயிரம் அறைத்த மஞ்சளா?
ஊருணிச் சொற்கள் பேரணி நடத்த
காரணி இராமனின் காதையைப் புனைந்தனன்!
கம்பன்-

தமிழ் என்னும் பேராழி
தனில் நீந்திய போராளி!
பத்தாயிரம் பாவாய்
பவனிவந்த நாவாய்!
விருத்தமென்னும் பாட்டினம்
விளையாடும் ராட்டினம்!
கற்பனையென்னும் கேப்பை
கிண்டுகின்ற ஆப்பை!

அவன்-
ஆசையுடன் திருமால்
அணிந்துகொண்ட உருமால்!
தேர முந்தார் தேவன் கவியை
ஆரத் தழுவும் அனைவரும் வாழ்க!
மலைகள் அலைகள் மானுடத் தலைகள்
நிலைகள் யாவிலும் நிசக்கவி ஆள்க!
வில்லிலும் வென்றவன் இல்லிலும் நின்றவன்
சொல்லிலும் தூயவன் சுடர்மணி நாயனைப்
புல்லிய கம்பன் புகழ்க்கொடித்
தாங்கும்
தில்லி கம்பன் கழகம் வாழ்க!
பள்ளி கொண்ட பெருமாள் காதையை
டில்லி கொண்ட பெருமாள் தலைமையில்
தலைநகர் மண்ணில் தழைக்கச் செய்திட
கலைநகர் தஞ்சையின் கவிஞன் வாழ்த்தினேன்!

மாங்கல விளக்கேற்றிய மகளிர்

தனது பொற்கரங்களால் பொத்தானை அழுத்தி
தில்லிக் கம்பன் கழகத்தை முறைப்படி தொடங்கி வைத்த
உச்சநீதிமன்ற நீதியரசர் (ஓய்வு) திரு வெ. இராமசுப்பிரமணியன் அவர்கள்

தில்லிக் கம்பன் கழகம் தொடங்கப்பட்டதன் நோக்கவுரை நிகழ்த்தும்
நிறுவனர் - தலைவர்

வாஞ்சையுடன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தும் செயலாளர்

தோர்ந்தெடுத்த 100 பாடல்கள் மூலம் கம்பராமாயணத்தை எளியோருக்கும்
புரியும்படி விளக்கிய மனித நேயர், செந்தமிழ் கலைச்சுடர்,
திரு சிவகுமார் அவர்கள்

தவசீலர்; கம்பவாரிதி இலங்கை திரு ஜெயராஜ் அவர்கள்
தலைமையில் நடைபெற்ற பாங்கறி பட்டிமன்றத்தில் பங்கேற்றோர்...

கவிஞர் மரபின் மைந்தன் முத்தையா அவர்கள்
தலைமையில் நடைபெற்ற கவியரங்கம்...

திஸ்லிக் கம்பன் கழகத்தின் ஆலோசகர், பாபாவின் பக்தர்
திரு வ. இராகவன் நாயுடு வாழ்த்துகிறார்...

தில்லிக் கம்பன் கழகத்தின் ஆலோசகர், உச்சநீதிமன்ற வழக்கறிஞர்
திரு. ராம் சங்கர் வாழ்த்துகிறார்...

விழாவில் சிறப்பிக்கப்பட்ட பட்டயக் கணக்காளர்
திரு எச். எஸ். சுப்ரமணியன்

வாழ்த்துரை வழங்கும் தில்லித் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர்
திரு இரா. முகுந்தன்

விழாவில் கௌரவிக்கப்பட்ட கர்நாடக சங்கீத சபா செயலாளர்
திரு ஆர். மகாதேவன்

“அறவேந்தர் விருது” பெற்ற
கல்வி வள்ளல் முனைவர் சேது குமணன்

“அறவேந்தர் விருது” பெற்ற
சக்தி மசாலா திரு பி.சி. துரைசாமி - திருமதி சாந்தி துரைசாமி

“அறவேந்தர் விருது” வழங்கும்
அறசுவைத் திலகம் திரு ஜயப்பன்

தமிழ்த் தொண்டர், தினமணி ஆசிரியர்
திரு கே. வைத்தியநாதன் அவர்களின் சீரிய உரை

நன்றியுரை நவீன கழக இணைச் செயலாளர் திரு புகழேந்தி

தமிழறிஞர் பா. முத்துக்குமாரசாமி படத்திறப்பு...

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் விளக்கேற்றிய மகளிர்

கம்பன் கழகத்தை வாழ்த்திய தமிழ்ச் சங்கம்...

சிறப்பு விருந்தினர்களுடன் தில்லிக் கம்பன் கழக நிர்வாகிகளும்,
ஆலோசகர் புதுகை ச. பாரதியும்

நிறுவனரைச் சிறப்பிக்கும் செந்தமிழ் கலைச்சுடர்...

“தவசீலர்” விருது பெற்ற கம்பவாரிதி...

மத்திய புலனாய்வுத் துறையின் முன்னாள் இயக்குனர்
திரு டி. ஆர். கார்த்திகேயன் இ.கா.ப. (ஓய்வு)

புதுச்சேரி கம்பன் கழகச் செயலாளரும், புதுச்சேரி சட்டமன்றப்பேரவையின் முன்னாள் தலைவருமான, திரு வே. பொ. சிவக்கொழுந்து அவர்கள் சிறப்பிக்கப்பட்ட தருணம்

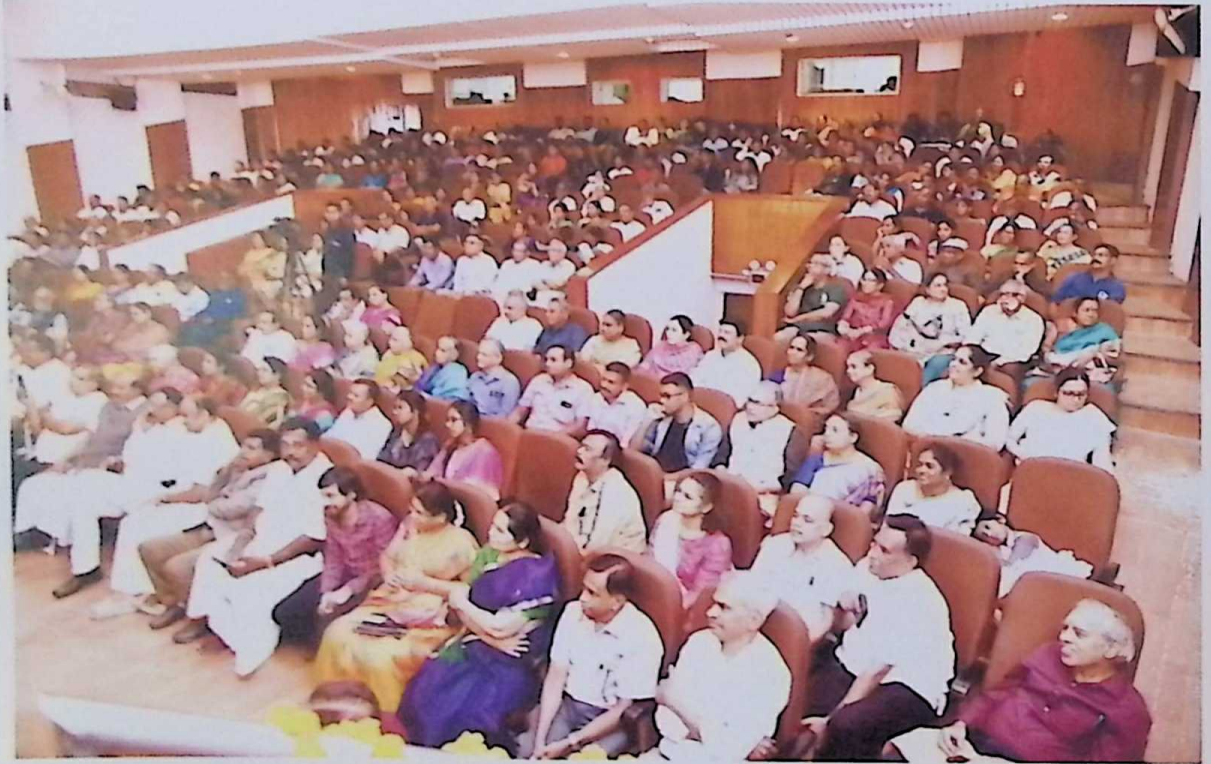

விழாவிற்கு வருகை தந்த கோவில்பட்டி கம்பன் கழகத்தின் செயலாளர் திரு சரவணச்செல்வன்

திருவள்ளூர் கலையரங்கை நிறைத்த தமிழ் ஆர்வலர்கள்

போரிடும் உலகத்தை வேரொடும் சாய்ப்போம்

கம்பவாரிதி இலங்கை. ஜெயராஜ்

உலகம் இறைவனின் விநோதப் படைப்பு.
மாறுபட்ட இருவேறு உலகத்து இயற்கை, விந்தையானது.
அறம், மறம்,
செல்வம், வறுமை,
அறிவு, அறியாமை,
நன்மை, தீமை என,
மாறுபட்டுக் கிடக்கும் இவ்வுலகின் இயற்கையால்,
உலகம் என்றும் போர்க்களமாய்க் காட்சி தருகிறது.

* * *

நன்மைக்கும், தீமைக்கும் இடையிலான மோதல் என்பது,
இவ்வுலகு இயன்ற காலம் தொடக்கம் நிகழ்வது.
நன்மையை விழுங்க நினைப்பது தீமையின் இயல்பாம்.
அவ்வியல்பால்,
தீமை, நன்மையைத் தேடித் தேடிப் பகை கொள்ளும்.
மறம் அறத்தோடு என்றும் மோத முயலும்.
வலிமை பெற்ற மறம், அறத்தை வெல்வதாய் ஆர்ப்பரித்துரைக்கும்.
மறத்தின் வலிவும், அறத்தின் நலிவும்,
மறம் வென்றிருமோ? என உலகோரையும் ஐயுறச் செய்யும்.
ஆனால், எத்துணை வலிமை பெற்றிருப்பினும்,
மறம் வென்றதாய் வரலாறு இல்லை.
எத்துணை நலிவுற்றிருப்பினும் அறம் தோற்றதாயும் வரலாறு இல்லை.
இஃது வரலாறு உரைக்கும் வலிய செய்தி.

* * *

வலிமையுற்றும் மறத்தால் அறத்தை வெல்ல இயலாமற் போவதேன்?
அஃதே இறையருள்.
அறம் இயற்கையின் ரூபம்.
மறம் அதன் விகாரம்.
இயற்கை, என்றும் ஒரு தன்மைத்தாய் நிலைக்கும்.
செயற்கையே ஆன மறமோ,
எத்துணை முயலினும்,
முடிவில் தன் முதல் நிலையான,
அற வடிவைச் சார்தலைத் தவிர்க்கமுடியாதாம்.
அதனாலேயே,
இயற்கையே ஆன அறத்தினை மறம் வெல்தல் என்றும் ஆகாதாம்.

* * *

இவ்வுண்மையை வரலாறு உரைப்பினும்,
 அறத்தின் மீதான மறத்தின் மோதல்,
 என்றும் நடந்த வண்ணமே இருந்தது இருக்கின்றது இருக்கப்போகிறது.
 இதனால், உலகு என்றும் போர் மயமானதேயாம்.
 நன்மைக்கும், தீமைக்கும் இடையிலான போரில் நலிவுறுவோர் பலர்.
 காரணமற்று வருந்தும் அவர்தம் நலிவு நீக்க,
 போர்க்கு எதிரான அறவோர்தம் குரல்,
 அன்றுதொட்டு இன்றுவரை ஒலித்து வருகிறது.

* * *

அன்று அக்கருத்தை மனதிருத்தி,
 கம்பனாடன், போர் ஒடுங்கும் வழி உரைப்பானாய்,
 வசிட்டர் வாயினாடு,
 யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்ற பின்
 போர் ஒடுங்கும் புகழ் ஒடுங்காது என,
 உரத்துப் பேசினான்.
 இன்றைய புரட்சிக் கவிஞன் பாரதிதாசன்,
 அதே கருத்தை உள்வாங்கி,
 கேட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரொடும் சாய்ப்போம் என
 பாட்டன் வழிநின்ற பேரனாய் பாரெங்கும் உரத்துக் கூவுகின்றான்.

* * *

அயோத்தியா காண்டம்.
 கன்ன மூலத்தினில் திடீரெனத் தோன்றிய ஒரு நரையால்,
 நிலையாமை உணர்ந்த தசரதன்,
 உடனடியாய் இராமனுக்கு முடிசூட்டத் தீர்மானிக்கிறான்.
 மந்திரக் கிழவரொடும் மன்னரொடும் ஆலோசித்து,
 மறுநாளே இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதாய் நிச்சயம் செய்கிறான்.
 முடிசூட்டு விழா நிச்சயமானதும்,
 வசிட்டரை வருவித்து,
 இராமனுக்கு அறமுரைக்க வேண்டிப் பணிகின்றான்.

பொருந்து நாள் நாளை, நின் புதல்வர்க்கு என்றனர்,
 திருந்தினார் அன்ன சொல் கேட்ட செய் கழல்
 பெருந் திண் மால் யானையான், பிழைப்பில் செய் தவம்
 வருந்தினான் வருக என, வசிட்டன் எய்தினான்.

நல் இயல் மங்கல நாளும் நாளை அவ்
 வில் இயல் தோளவற்கு ஈண்டு, வேண்டுவ
 ஒல்லையின் இயற்றி, நல் உறுதி வாய்மையும்
 சொல்லுதி பெரிது என, தொழுது சொல்லினான்.

* * *

தசரதன் வேண்டுகோளை ஏற்று,
 இராமனின் மனை புகுந்த வசிட்டன்,
 உயர் அறங்களை அவனுக்கு ஓதத் தலைப்படுகிறான்.
 அங்ஙனம் அவன் ஓதும் உயர் அறங்களில்,
 இன்றுவரை கற்றோர் உலகம்,
 உச்சிமேல் வைத்து உவக்கும் செய்தியாய்க் கொள்வது,
 யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்ற பின்
 போர் ஓடுங்கும் புகழ் ஓடுங்காது எனும் கருத்தினையே.
 நட்டார், பகைவர், நடுநிலையார் எனும் முத்திறத்தாரோடும்,
 பகை கொள்தலை ஒருவன் தவிர்ப்பானானால்,
 புகழ் ஓடுங்காது நிற்க போர் ஓடுங்கும் என,
 கெட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரொடு சாய்க்க,
 வசிட்டன் வழியுரைக்கிறான்.

யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்ற பின்
 போர் ஓடுங்கும் புகழ் ஓடுங்காது தன்
 தார் ஓடுங்கல் செல்லாது அது தந்த பின்,
 வேரொடும் கெடல் வேண்டல் உண்டாகுமோ?

* * *

போர் ஓடுங்கிய புத்துலகைக் காணும் வழியினை,
 வசிட்டன் வாயால் வழிமொழிகிறான் கம்பன்.
 கவிச்சக்கரவர்த்தியின் கருத்தே,
 புரட்சிக் கவிஞனின் உள்ளத்துள் புகுந்ததற்காம் சாட்சியாய்,
 மேற் பாடலில் வரும்,
 வேரொடும் கெடல் வேண்டல் உண்டாகுமோ?
 எனும் தொடர் விளங்குகிறது.
 அக் கருத்தினை மனதிருத்தியே,
 கெட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரொடும் சாய்ப்போம் என,
 வீறொடு பேசினார் பாரதிதாசனார்.
 முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி அவர் சொல்லும்
 பொன்னோ போல் போற்றுகும் எனும் இலக்கண வரம்பைப் பின்பற்றி,
 கம்பனின் கருத்தை மட்டுமன்றி அவன் பயன்படுத்திய,
 வேரொடும் எனும் சொல்லையும்,
 தம் பாடலில் புரட்சிக்கவிஞர் அமைத்து மகிழ்கிறார்.

* * *

முனிவரான வசிட்டனின் கருத்து,
 இராமன் மனதை ஈர்த்தது.
 யாரொடும் பகை கொளாமல் வாழ,
 அவன் உறுதி கொள்கிறான்.
 தொடரும் வாழ்வில் அவன் கொண்ட அம் முடிவுக்கு,

ஆயிரம் சோதனைகள் அடுத்தடுத்து வருகின்றன.
 அந்தணனான வசிட்டன் உரைத்த அறநெறி,
 அரச வாழ்வில் அப்படியே கொள்ளத்தக்கதாய் இல்லை!
 யாரொடும் பகை கொளாமல் வாழ நினைப்பினும்,
 மறவோர் அறவோரை தேடிப் பகை கொள்ளும் தீமையை,
 தன் வாழ்வின் அனுபவத்தால் இராமன் உணர்கிறான்.
 தாடகை, கூனி, மாரீசன், சுபாகு, சூர்ப்பனகை, இராவணன் என,
 மறத்தின் வடிவாய் வலியப் பகை கொள்ளும்,
 இத்தீயோர் வரிசை நீள்கிறது.

* * *

அந்தணரான வசிட்டரின் வழிநின்று,
 போரிலா உலகத்தைக் காண நினைத்த,
 இராமனின் பேரவா இடர் உற,
 சத்திரிய நிலை நின்று,
கெட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரொடும் சாய்ப்பதற்காம் வழியினை,
 இராமனின் சிந்தை புதிதாய் நிர்ணயிக்கிறது.
 யாரொடும் பகை கொள்ளாமல் அற வரம்பு காக்க முனைதல்.
 அப்பண்பு உணராமல் மறவோர் பகைப்பின்,
 அப்பகையால் நடுநிலை தவறிவிடாமல்,
 அறத்தினைக் காக்கக் கருதி மட்டும் போர் செய்தல் என,
 வசிட்டர் கருத்தை உள்வாங்கிப் புதுப்பித்து,
 சத்திரிய நிலை நின்று,
 புதிய, கொள்கைநிர்ணயம் செய்கிறான் இராமன்.

* * *

இலட்சியத்திற்கும், நடைமுறைக்கும் இடையில்,
 சமரசம் கண்டதான இராமனது அக்கொள்கை நிர்ணயம்,
 கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில் வெளிப்படுகிறது.
 வாலிவதை முடிந்த பின்பு,
 சுக்கிரீவனுக்கு அரசளித்த இராமன்,
 அவனுக்கு அரச நீதிகளை எடுத்துரைக்கிறான்.
 அப்போது யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்ற பின் போர் ஒடுங்கும் எனும்,
 வசிட்டர் உரைத்த அரசநீதியில்,
 தன் அனுபவப் பதிவேற்று,
 மாற்றம் செய்துரைக்கிறான் இராமன்.
 முன் சொன்ன போர் பற்றிய தனது கருத்தினை,
 சுக்கிரீவனுக்கான அறிவுரையில்,
 அவன் தெளிவுறப் புதிவு செய்கிறான்.

நாயகன் அல்லன் நம்மை நனி பயந்து எடுத்து நல்கும்
 தாய் என, இனிது பேணி, தாங்குதி தாங்குவாரை
 ஆயது தன்மையேனும், அற வரம்பு இகவா வண்ணம்,
 தீயன வந்தபோது, சுடுதியால் தீமையோரை.

* * *

மேற்பாடலில் வசிட்டனின் கருத்தினை உள்வாங்கி,
 அனுபவத்தால் இராமன் செய்த மாற்றங்கள்,
 தெளிவுற வெளிபடுகின்றன.
 இப்பாடலின் முதல் இரண்டு அடிகளில்,
 அன்பினால் உலகைக் காக்கும் அவசியத்தை உரைக்கும் இராமன்,
 அதே நேரத்தில் அவ்வன்பினை உணர்வார்க்கே,
 அந் நடைமுறை சரியாம் என்பதையும்,
 தெளிவு பட உரைக்கின்றான்.
 யாரொடும் என,
 வசிட்டன் வகுத்த வரம்பினைச் சற்று மாற்றி,
 தாங்குதி தாங்குவாரை என,
 இராமன் புதிய வரைவு செய்கிறான்.
 அது மட்டுமன்றி தீமை வலிந்து தாக்கவரின்,
 அற வரம்பு சிதையாவண்ணம்,
 அதனைத் தாக்குதலும் தர்மமே என அழுத்தி உரைக்கிறான்.
 தீயன வந்தபோது, சுடுதியால் தீமையோரை
 அற வரம்பினைக் காக்கச் செய்யும் போரில்,
 காட்ட வேண்டிய வலிமையையும்,
 இராமன் குறிக்கத் தவறினானில்லை.
 சுடுதியால் எனும் இராமனின் உத்தரவில்,
 அக்கருத்தை நாம் உணருகிறோம்.

* * *

போரில் சமநிலை தவறாமல் நிலை நின்றல் சாத்தியமா?
 இராமனின் கொள்கையில் நாம் ஐயுறுகிறோம்.
 யாரொடும் பகை கொள்ளலன் எனும் வசிட்டரின் கருத்தினைப் போலவே,
 இஃதும் யதார்த்த முரணன்றோ!
 பகை என்று வந்து விட்டால்,
 வெறுப்பும் உடன் வருதல் இயல்பன்றோ!
 அவ் வெறுப்புண்டாகின்,
 அற வரம்பு இகவா வண்ணம், போர் செய்தல் எங்ஙனம்?
 வினா எழும்ப, சிந்திக்கிறோம் நாம்.
 இலட்சியமாய்த் தான் உரைத்த கொள்கையை,
 நடைமுறையில் யதார்த்தப்படுத்திக் காட்டுகிறான் இராமன்.

* * *

யுத்த காண்டம்.
 முதல்நாள் போரில் தோற்றுத் திரும்பிய இராவணன்,
 பாட்டனான மாலியவானுக்கு,
 போர்க்களத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை எடுத்துரைக்கிறான்.
 அப்போது அவன் சொல்லும் ஒரு செய்தி,

அறம் காக்க, பகையற்றுப் போர் செய்யும்,
இராமனின் கொள்கைப் பிரகடனத்தை,
நடைமுறைச் சாத்தியமாய்த் தெளிவுறுத்துகிறது.

எறித்த போர் அரக்கர் ஆவி எண் இலா வெள்ளம் எஞ்சப்
பறித்த போது, என்னை அந்தப் பரிபவம் முதுகில் பற்றப்
பொறித்த போது, அன்னான் அந்த கூனி கூன் போக உண்டை
தெறித்த போது ஒத்ததன்றி, சினம் உண்மை தெரிந்ததில்லை.

இராமனின் வலிய போரை,
அவன் கூனிமேல் விளையாட்டாய்ப் பாணம் இட்ட நிகழ்வோடு ஒப்பிட்டு,
இராவணன் பேசுவது,
பகையற்று இராமன் செய்த போரினை உறுதி செய்கிறது.
சினம் உண்மை தெரிந்ததில்லை எனும் தொடரால்,
பகையற்று அற வரம்பு இகலா வண்ணம், போர் செய்யும் இராமனின் கொள்கை
நடைமுறைச் சாத்தியமானதே என,
கம்பன் நமக்கு உணர்த்துகின்றான்.
பின்னாளில், பாரதி இக் கொள்கையினையே,

போருக்கு நின்றிடும் போதும் மனம்
பொங்கலில்லாத அமைதி மெய்ஞ்ஞானம்

என்று வழிமொழிகிறான்.

* * *

அற வரம்பு இகலா வண்ணம், போர் செய்தற்காம் உபாயத்தினை அறிய,
நம் மனம் அவாவுகிறது.
பகைவன் மறத்தின் கருவியாய்ச் செயல்படுகிறான்.
அறவழி நிற்போர், மறத்தினை அழிக்க நினைவரேயன்றி,
மறத்தினை உட்கொண்ட பகைவனை அழிக்க நினையார்.
அதனால் தான், தன் உயிரினை சீதையை வவ்விய பின்பும்,
இராமன்,
இராவணனை அழிக்க நினையாமல்,
அவனை அறவயப்படுத்த பல தரம் தூது அனுப்பி முயல்கிறான்.
இராமனுக்கு மறத்தின் மேல் வெறுப்பன்றி,
இராவணன் மேல் வெறுப்பில்லை என்பது இச் செயலால் புலனாகிறது.

* * *

பல தரம் முயன்றும்,
அறவயப்படாத இராவணன் மேல் போர் தொடுத்தல்.
தவிர்க்க முடியாது போக,
இராவணன் மேல் இராமன் போர் தொடுக்கின்றான்.
அப்போதும் மறம் ஒழிய வேண்டும் எனும் எண்ணம்,
இராமன் மனதில் இருந்ததேயன்றி,

இராவணன் ஒழிய வேண்டும் எனும் எண்ணம்,
 கிஞ்சித்தும் அவன் மனதில் இருக்கவில்லை.
 அந் நடுநிலமையால் தான், முதல் நாள் போரில் இராவணன் தோற்றதும்,
 இன்று போய் போர்க்கு நாளை வா! என உரைத்து,
 இராமானால் இராவணனை மீள அனுப்ப முடிகிறது.
 அப்போரில் நிகழ்ந்த தனது வெற்றியை அறத்தின் வெற்றியாகவும்,
 அப்போரில் நிகழ்ந்த இராவணனின் தோல்வியை மறத்தின் தோல்வியாகவுமே,
 இராமன் உரைக்கின்றான்.

* * *

மறவோர் போர் செய்கையில்,
 விளையும் வெற்றியினைத் தமதாய்க் கொள்வர்.
 அறவோர், தாம் கொள்ளும் வெற்றியினை,
 அறத்தின் வெற்றி இஃதென்று அறைவரேயன்றி,
 அதனைத் தமதாய்க் கொள்ளார்.
 இம் மனநிலை கொண்டோரே,
 பகையின்றி நடுநிலையோடு,
 அறத்துக்காய்ப் போர் செய்தல் இயலுமாம்.
 மேல் நடுநிலைக் குறிகளோடு,
 பகையின்றிப் போர் செய்த இராமன்,
 தனது வெற்றியினை அறத்தின் வெற்றியாய் உரைத்து,
 இக்கருத்தை உறுதி செய்கிறான்.

அறத்தினால் அன்றி, அமரர்க்கும் அருஞ் சமம் கடத்தல்
 மறத்தினால் அரிது என்பது மனத்திடை வலித்தி
 பறத்தி, நின் னெடும் பதி புகக் கிளையோடும் பாவி!
 இறத்தி யான் அது நினைக்கிலென், தனிமை கண்டு இரங்கி.

இப்பாடலில் இராவணனை கொல்வது தன் நோக்கமன்று என்பதை,
 யான் அது நினைக்கிலென் எனும்,
 தனது கூற்றால் உறுதி செய்கிறான் இராமன்.
 அறம் வெல்ல மறம் தோற்கும் என,
 இராமன் வார்த்தையாய் உரைத்த இக் கருத்தினை,
 தனது கருத்தாகவும் பதிவு செய்யக் கம்பன் தவறினானில்லை.
 முதல்நாள் போரில் இராவணன் தோற்று நாணி,
 தலைகுனிந்து விரலால் நிலம் கீறி நின்ற நிலையை,
 உரைக்கும் பாடலில் அச்செய்தியை கம்பன் தெளிவுறப் பதிவு செய்கிறான்.

அறம் கடந்தவர் செயல் இது என்று, உலகெலாம் ஆர்ப்ப
 நிறம் கரிந்திட நிலம் விரல் கிளைந்திட, நின்றான்
 இறங்கு கண்ணினன், எல் அழி முகத்தினன், தலையன்
 வெறுங் கை நாற்றினன், விழுதுடை ஆளன்ன மெய்யன்.

* * *

இக் கட்டுரைக்குப் புறம்பாய்,
 ஓர் கேள்விக்குப் பதிலுரைத்தல் இவ் விடத்தில் அவசியமாகிறது.
 இராவணனை பல தரம் அறவழிப்படுத்த முயன்ற இராமன்,
 வாலிக்கு அவ் வாய்ப்பை நல்காதது ஏன்?
 கேள்வி பிறப்பது இயல்பு.
 இங்கு அரச நீதி பற்றிய ஓர் உண்மையை நாம் அறிவது அவசியம்.
 அரச நீதி கூறும் வள்ளுவக்கடவுளார்.
 சொந்த விடயத்தில் தம்மை ஒறுப்பாரை,
 கருணையோடு பொறுக்க அரசார்க்கு அனுமதி அளிக்கிறார்.
 ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும்கண் ணோடிப்
 பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
 அதே வள்ளுவர்
 வழக்காய் ஓர் விடயம் வந்த பின்னர்,
 அவ் வழக்கிற்குரிய வழக்காளிகளின் மேல்,
 கண்ணோட்டம் செய்யாது நீதி செய்தல் வேண்டும் என்கிறார்.
 ஒர்ந்து கண்ணோடாது இறை புரிந்து யார் மாட்டும்
 தோந்து செய் வஃதே முறை.
 இராமன் இவ் அரசநீதி நோக்கியே,
 தனக்குத் தீமை செய்த இராவணனை பலதரம் மன்னித்தும்,
 சுக்கிரீவனுக்குத் தீமை செய்த வாலியை மன்னியாதும்,
 செயல்பட்டனன் என்க.

* * *

இருவேறுபட்ட இயற்கையால்,
 உலகம் என்றும் போர் மயமாகவே இருக்கும்.
 அப்போரில்,
 வலிமையாய்த் தோன்றும் மறம் தோற்க,
 நலிவுற்றுத் தோன்றும் அறம் வெல்லும்.
 இஃது இயற்கையின் நியதி.
 போற்ற உலகத்தைக் காண அறவோர் என்றும் முனைவர்.
 அவர் தம் குரலாய், கம்பன் வசிட்டருடு,
 யாரொடும் பகை கொள்ளாத கொள்கையை முன்வைக்கிறான்.
 ஆனால், அக்கொள்கையின் நடைமுறைச் சாத்தியமின்மை உணரப்பட,
 பின்னர் அக்கொள்கையில் சிறிது மாற்றமியற்றி,
 அன்பு செய்தலும்,
 அவ்வன்பினை உணராதார் பகை கொள்ளின்,
 அறம் காத்தற்கு மட்டுமாய்,
 நடுநிலையோடு,
 பகையின்றி வலிய போர் செய்தலுமான,
 புதிய கொள்கையினை இராமனினூடு அறிவிக்கிறான் கம்பன்.
 அச் செய்தியினைத் தன் காவியத்துள்,
 கருத்தாகவும், கதையாகவும் சித்தாந்தப்படுத்துகிறான்.

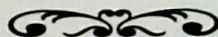
* * *

கம்பனை மறுத்துநின்ற,
 புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனார்,
 கம்பனின் இக்கருத்தினை உட்கொண்டே,
 கெட்ட போரிடும் உலகத்தை வேரொடும் சாய்ப்போம் என,
 விளம்பினார் போலும்.
 போரிட நினைவும் உலகத்திற்கு,
 கெட்ட என அடையிடும்,
 புரட்சிக் கவிஞரின் கருத்தால்,
 அவர் குறிப்பது மறவோர் தம் உலகினையே என உணர்கிறோம்.
 கெட்ட போரிடும் உலகத்தை,
 போரிட்டே தோல்வியுறச் செய்தல் வேண்டும் எனும் கருத்தினையும்,
 புரட்சிக் கவிஞர் ஒப்பி உரைக்கின்றார்.
கெட்ட போரிடும் உலகத்தைச் சாய்ப்போம்
 எனும் கவிஞரின் அறைகூவலால் இக்கருத்து உணரப்படுகிறது.
 அதுமட்டுமன்றி கெட்டவர்க்கு எதிரான போரினை,
 கடுமையாய்ச் செய்தல் வேண்டும் என்பதனை,
 இராமன் சுடுதியால் தீமையோரை எனும் தொடரால் உரைத்தாற்போல்,
வேரொடும் சாய்ப்போம் எனும் தனது தொடரால்,
 தாசனார் வழிமொழிகின்றார்.
 உயர் கருத்தில்,
 கவிச்சக்கரவர்த்தியும், புரட்சிக்கவிஞரும்,
 ஒன்றுபட்டு நிற்பது கண்டு நம் உள்ளம் உவக்கிறது.

* * *

மொத்தத்தில்,
 போரற்ற உலகினை அடைய,
 போரே வழியாம்.
 ஆனால் போரற்ற உலகினுக்கான போர்,
 அறவயப்பட்டது!
 அன்பு வயப்பட்டது!
 அகிம்சை வயப்பட்டது!
 கவிச்சக்கரவர்த்தி இக்கருத்தை முன்மொழிய,
 புரட்சிக் கவி அதனை வழிமொழிகிறான்.
 அறம் காக்க நினைவோர் அரிய இக்கருத்தினை,
 அகத்தினுள் இருத்துவார்களாக!

* * *

மகாகவி கம்பரும் மகரிஷி கிருஷ்ணபிள்ளையும்

சாலமன் பாப்பையா

உளர்

வில்லடிக் கலையும் வித்துவ வளமும் பல்கிப் பெருகிய நெல்லை மாவட்டம். அம்மாவட்டத்துக் கரையிருப்பு என்னும் கிராமத்தில் 1827ஆம் ஆண்டு பிறந்து, சாயர்புரத்திலும் சென்னையிலும், நெல்லையிலும் பணிபுரிந்து பக்திப் பாதையில் பயணம் செய்த பாவலனே மகரிஷி ஹென்றி ஆல். பிரெட் கிருஷ்ணபிள்ளை. எப்போது பிறந்தார் - எங்கே வளர்ந்தார், எவ்வெவ்விடங்களில் வாழ்ந்தார், அவருடைய இயற்பெயர் என்ன என்பதில் இன்றளவும் நமக்குத் தெளிவான விடை தராதவர் மகாகவி கம்பர்.

கல்வி

மாணிக்கவாசகர், மகாவித்வான் திருப்பாற்கடல் நாதக் கவிராயர் என்பவர்களிடம் தமிழையும், பிலவன ஜோசியர் என்பாரிடம் சமக்கிருதத்தையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர் கிருஷ்ணபிள்ளை. தேன் மணக்கும் சொற்களால் நம் சிந்தையை இனிக்கச் செய்யும் கம்பர் பெருமான் தாய்த்தமிழை எவரிடம் கற்றார்; தனிச் சமக்கிருதக் கல்வியை அவருக்குத் தந்தவர் யார் என்றறிந்து அவர்தம் பாத கமலங்களில் மனத்தால் பணியும் வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை.

சமயம்

‘வைஷ்ணவ சமயத்தில் மெத்த மூர்த்தன்னியரான வொரு பக்தர்’ இவருடைய தந்தையார் ‘நான் வைஷ்ண சமயத்தானான ஒரு இந்து’ என்று கிருஷ்ணபிள்ளையே கூறி விடுகிறார். வைணவ தாய் தந்தையர்க்குப் பிறந்ததாலேயே வைணவராக இருந்த கிருஷ்ணபிள்ளை, 1858ஆம் ஆண்டில் சமயம் மாறிக் கிறித்தவ சமயத்தவரோடு பெயரையும் சேர்த்துக் கொண்டார். கம்பர் பெருமான் எவர்தம் பிள்ளை? அவருடைய பெற்றோர் என்ன சமயத்தவர்? இவர் எந்தச் சமயத்தவராக வளர்ந்தார்? வைணவமும் சைவமும் வாயும் கையும் கைக்கக் கலந்து பொருதிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் இவர் எப்படி அவ்விரு சமயங்கள் மட்டும் அன்று, வேறு எந்தச் சமத்தவரும் வியந்து அவர் பாதம் பணியும் அளவிற்குச் சமரச உணர்வோடு நூலை எழுதினார் என்பது வியப்பாகவே இருக்கிறது. இராமனையும், அநுமனையும், சீதையையும் அவர் போற்றும் போக்கைப் பார்க்கின்ற எவரும் அவரை வைணவ சமயத்தவராகத்தான் காண்பர். ஆனால் வைதீக வைணவரல்லர்; உலகளாவும் ஒருமைச் சிந்தனையில் வளர்ந்த வைணவர் என்பதை மட்டும் மறுக்க முடியாது.

காலம்

சோழப் பேரரசு தன் எல்லைகளை நிலத்திலும் நீரிலும் விரிவு செய்து கொண்டு பிறநாட்டுச் சுதந்திரத்தை விழுங்கிக் கொண்டு, சக்கரவர்த்தி என்னும் சொல்லில் சகலமும் கண்டுவிட்ட காலம் கம்பனின் காலம். எங்கிருந்தோ வந்த ஆங்கிலப் பேரரசு கீழ்த்திசை நாடுகளை விழுங்கி, இந்தியாவின் எழுச்சியைச் சிப்பாய்க் கலகம் என்ற பெயரில் அடக்கி, ஆங்கிலப் பேரரசில் ஆதவன் ஒரு நாளும் மறைவதில்லை என்று மமதை கொண்டு விட்ட காலம் கிருஷ்ணபிள்ளையின் காலம். இருவருமே தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் ஆளும் அரசு ஆலமரமாய் வளர்ந்து விழுது விட்டுப் பரவி இருந்ததைப் பார்த்தவர்கள். கம்பர் சொந்த அரசில் வாழ்ந்தவர்; கிருஷ்ணபிள்ளை அந்நிய அரசில் வாழ்ந்தவர். முன்னவர் சுதந்திரம் என்றொரு சொல் தெரியாமலேயே சுதந்திரமாக வாழ்ந்தவர். பின்னவர் தெரிந்தும் அடிமையாகவே வாழ்ந்தவர்.

ஏன் எழுதினர்?

கம்பருக்கு இப்படியொரு காவியம் எழுதும் நோக்கம் எதனால் ஏற்பட்டது என்று அறிந்து கொள்ள இயலவில்லை. 'ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன்' என்கிறார். அந்த ஆசை தானும், பிறக்கத் தனித்த காரணம் எதுவும் உண்டா என்றறிய இயலவில்லை. கிருஷ்ணபிள்ளையோ

'தன்னையொரு பொருளாகத் தடுத்தாண்ட கிறிஸ்துவேசு சாமி செய்ய பொன்னனைய திருவடிக்குச் செந்தமிழ்மா லிகையொன்று புனைவான் எண்ணித் துன்னுநவ ரஷணிய யாத்திரிக மலரெடுத்துக் தொடுக்க லுற்றேன்'

என்றொரு காரணம் கூறுகிறார்.

எவர் உதவினர்?

பொருங்காப்பியம் செய்வதென்றால் பொருள் உதவி பெரிதும் வேண்டுமே; கம்பருக்கு அத்தகைய உதவியைச் செய்தவர் உண்டா? 'வாழ்வார் திருவெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்பன்' அவருக்குப் பேருதவி செய்ததாகக் கொள்வதற்கு அகச் சான்றுகளைக் காண்கின்றனர் அறிஞர். அது எப்படி, ஏன் வைணவக் காப்பியம் செய்வதற்கு சைவப் பெயர் கொண்ட பெரியார் உதவியாக இருந்தார் என்பன சமயப் பொறை பெருகுதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்குமோ என்றெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கிருஷ்ணபிள்ளைக்குக் கிடைத்ததெல்லாம் 'பாளையங்கோட்டையில் மாஸந்தோறும் பிரசுரமாகிற 'நற்போதகம்' என்னும் பத்திரிகை தான். அதில் இவருடைய செய்யுள்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டதுதான் பேருதவி. முதற்பதிப்பை வெளியிட்ட சங்கத்தாரும் இவருக்கு எவ்வளவு பொருள் உதவி செய்தனர் என்றறிய வாய்ப்பில்லை. முதற் பதிப்பும் அவரது மனங் கருதியவாறு வெளிவந்ததாகவும் தெரியவில்லை.

தமிழும் காப்பியமும்

அது என்னவோ தெரியவில்லை; தமிழில பிறந்த பெருங்காப்பியங்கள் பலவும் சொந்த நிலத்தில் பிறந்த, சொந்தக் கற்பனையாக இல்லை. ஏற்கெனவே வேற்று மண்ணில் பிறந்து தமிழகத்திற்குள்ளும் வந்து வழங்கிய பிறமொழிக் கதைகளே தமிழில் பெருங்காப்பியமாக மலர்ந்திருக்கின்றன. கம்பரும், கிருஷ்ணபிள்ளையும் இதில் ஒரு படகுப் பயணிகளாகவே இருக்கின்றனர். கம்பர் 'தேவபாடையின் இக்கதை செய்தவர், மூவர் ஆனவர் தம்முளும் முந்திய, நானினான் உரையின்படி' வால்மீகியின் வடமொழிப் படைப்பைத் தம் மொழிமரபிற்கேற்றவாறு பெருங்காப்பியமாகச் செய்தார்.

கிருஷ்ணபிள்ளை,

'ஆக்கிய பாஷைக்கன்றி அவனியில் பலபா ஷைக்கும்

பாக்கியம் பயந்த தென்னப் பாசுரஞ் சமைந்தாக'

ஜான் பனியன் என்பார் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய இக்கதையைத் தமிழில் பெருங்காப்பியமாகத் தந்தார்.

யாத்திரை நூல்களே

இராமாயணம் ஒருவகையில் பார்த்தால் யாத்திரைகளின் வரலாறுதான். பாலகாண்டத்தில் கையடைப்படலந் தொடங்கிப் பரசுராமப் படலம் முடிய யாத்திரை இல்லையா என்ன? அயோத்தியா காண்டத்திலுந்தான் என்ன? நகர்நீங்கு படலந் தொடங்கித் திருவடி சூட்கு படலம் வரை யாத்திரை அல்லாமல் வேறென்ன? ஆரணிய காண்டந் தொடங்கி யுத்த காண்டம் முடிய யாத்திரைகளின் மொத்த வரலாறே இராமாயணம் என்று சொல்ல முடியும் அல்லவா? இரட்சண்ய யாத்திரிகமும் மோட்ச பயணியின் மோட்ச பயணம் தானே? ஆகவே இரண்டு நூல்களும் ஒருவகையில் ஒப்புடைய யாத்திரை நூல்களே. இராமாயணம் இறைவனின் யாத்திரை; யாத்திரகம் ஆன்மாவின் யாத்திரை.

பிரிவுகள்

கிருஷ்ணபிள்ளை, வில்லியைப் பின்பற்றித் தன் நூலின் பெரும் பிரிவைப் பருவம் என்ற பெயரில் ஐந்தாகப் பிரித்துக் கொண்டார். காண்டம் என்று கம்பர் கூறுவார். சிறுபிரிவைப் பொறுத்தமட்டில் கம்பரைப் பின்பற்றிப் படலம் என்கிறார்.

தமிழுக்காதல்

பலவகைப் பற்றுகளையும் துறக்க வேண்டும் என்று உலகிற்குக் கூறுவதற்காகவே காப்பியம் செய்த புலவர்தான் கிருஷ்ணபிள்ளை. ஆனாலும் தமிழின்மீது கொள்ளும் காதலை மட்டும் அவரே விடமுடியாமல் திணறுகிறார். எங்கேயாவது தமிழின் சிறப்பைப் பாடிவிட வேண்டும் என்று இடம் தேடியிருப்பது நன்றாகவே தெரிகிறது. ஆரணிய பருவம்; பாலை வழிபற்றிப் பாடும் விடாத கண்டப் படலம்; அதுவோ அகண்ட கொடிய பாலை நிலம்; எங்கு நோக்கினும் அக்கினிக்

கிழப்பிழம்புகள் நாவினை நீட்டி மண்டிக்கிடக்கின்றன. அவற்றைக் காணவே அஞ்சிய மேகக் கூட்டங்கள் திசைகள் எட்டிலும் சிதறி ஓடுகின்றன. அந்தப் பாலை நிலத்தில் மழையே இல்லை என்று சொல்ல வந்த கவிஞர்

‘பண்டு பன்மணித் திரள்செறி செந்தமிழ்ப் பரவை
மொண்டு, கற்பனைக் கவிபொழி முகிற்குலஞ் சிதறி,
என்தி சாமுகத்து இரிந்தன இக்கொடுஞ் சுரத்தில்
மண்டு வன்மிடிக் கொழுங்கனற் பிழம்பினை மறுகி’

என்று பாடுகிறார். ஓடுகின்ற மேகக் கூட்டங்கள் எவையாம்? கற்பனை ஆகக் கவிதை பாடும் புலவர் கூட்டங்களாம்! இந்தப் புலவராகிய மேகக் கூட்டங்கள் எங்கே, எதை அள்ளுகின்றனவாம்? செந்தமிழாகிய கடலில் பழம் இலக்கிய இலக்கணங்களாகிய பலவகை முத்துக்களை அள்ளுகின்றனவாம். இத்தகைய செல்வத்தை அள்ளிக் கொள்ளும் இந்தக் கவிமேகங்கள் எட்டுத் திசைகளிலும் ஓடுவானேன்? என்ன செய்ய; அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த உலகம் ஒரு கொடிய பாலை நிலம். இங்கே வறுமையாகிய கொழுத்த அக்கினிக் கிழப்பிழம்புகள் அவர்களைத் தின்பதற்கென்றே தழற் கரங்களைத் தாவி நீட்டுகின்றன. அப்பிழம்புகளுக்கு அஞ்சியே அவர்கள் ஓடுகிறார்கள் என்று கூறிவிடுகிறார். தான் வாழ்ந்த காலத்தில் தமிழிற் கவி செய்வார்க்குத் தக்க உதவி செய்யும் வள்ளல்கள் இம்மண்ணில் இல்லை என்பதால் கவி மேகங்கள் கொடிய வறுமையாம் நெருப்பிற்கு அஞ்சிப் பல்வேறு திசைகளுக்குப் பறந்து சென்று விடுகின்றன என்று சொல்லாமல் சொல்லும் இப்பாட்டில் தன் தமிழ்க் காதலைக் கவிஞர் தெளிவாகவே கூறி விடுகிறார்.

கம்பருந்தான் என்ன? ‘என்றுமுள தென்தமிழ்’ என்று சிரஞ்சீவி இயல்பைத் தமிழுக்கு ஏற்றிப் பெருமைப்படவில்லையா? ‘தமிழ் என்னும் அளப்பரும் சலதி’ அவர்தரும் தொடர்தானே.

கம்பரில் கவர்ந்தவை

‘இந்நூலின் செய்யுள் நடை பெரும்பாலும் ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணச் செய்யுள் நடையையும், அதன் போக்கையும் அனுசரித்தே இயன்ற மாத்திரம் அமைக்கப்பட்டது’ என்று கிருஷ்ணபிள்ளை தன் நூலின் முன்னுரையில் கூறுகிறார். ‘கம்ப நாடன் கவிதையைப் போல் கற்றோர்க்கிதயம் களியாதே என்பது உண்மை மொழியன்றோ’ என வியக்கின்றார். கம்பக் கடலில் கலம் செலுத்தியது மட்டும் அன்றுட் அதன் ஆழங்களில் இறங்கி அரும்பொருட்களை அள்ளித் தன் இலக்கியப் படைப்பில் அணிவிக்கவும் அவர் தயங்கவில்லை.

கல்லைப் பெண்ணாக்கிக் கணவனிடம் சேர்த்த கரிய திருமேனி காதல் தம்பியுடனும் கற்றறிந்த முனியுடனும் மிதிலை நகர் நோக்கி மெல்ல வருகிறான். தொலைவில் மிதிலை நகர்க்கோட்டை, தாமரையை நீத்த தையல் தன் எல்லையுள் தவமிருப்பதை உணர்ந்து, உரிய ஒருவன் வரவை எதிர்பார்த்தோ அவனே அதோ வருகிறான். கோட்டைக்குள் கொள்ளை மகிழ்ச்சி. உடனே அது தன் கொடிகளாகிய கரத்தை நீட்டி, அசைந்து 'விரைந்து வருக' என்று அழைக்கிறது என்பார் கம்பர்.

'மையறு மலரின் நீங்க யான்செய் மாதவத்தின் வந்து

செய்யவள் இருந்தாள் என்று செழுமணிக் கொடிகள் என்னும்

கைகளை நீட்டி அந்தக் கடிநகர் கமலச் செங்கண்

ஐயனை ஒல்லை வாவென் றழைப்பது போன்ற தம்மா'

என்று பாடுகிறார். இது இளங்கோவடிகளின் கற்பனைக் கீற்றுதான். என்றாலும் இந்தக் கற்பனை கிருஷ்ணபிள்ளையைப் பெரிதுங் கவர்ந்திருக்கிறது. அதனால் பரம ராஜ்யப் படலத்தில் சமயம் பார்த்து அப்படியே ஏற்றுப் பாடுகிறார். நம்மைக் காக்க வரும் கருணைக்குடம் போன்ற பரமராஜ்ய நகரம் அது. அப் பொன்னகரைச் சுற்றி நீதியும் இரக்கமும் சமரசப்பட்டது போன்ற பெரிய கோட்டை. அக்கோட்டையில் குருதியில் தோய்த்துச் சிவப்பேறிய சிலுவைக் கொடி பறக்கிறது. அக்கொடி, மலர் போன்ற தன் மணிக்கையை நீட்டி, அந்நகர் நோக்கிவரும் மக்களை வருக வருக என அழைப்பது போன்று நான்கு திசைகளிலும் அசைகின்றது என்பார்,

புரக்க வரும் திருக்கருணைப் புத்தமுத கடமாம்பொன் னகர்க்கு நீதி

இரக்கசம ரசமாய திருக்கடைக் கோபுர வாயில் எழில்கொண் டோங்கி

வரக்குருதிக் கறைதோய்ந்த ஒருசிலுவை மணித்துவச மலர்க்கை காட்டி

நரக்குலத்தீ! வம்மின் என விளிப்பதுபோன் றலங்குவன நாலு திக்கும்

என்று பாடுகிறார். கம்பரது கற்பனையை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு தன் இலக்கியப் படைப்பிலும் எழுத்துருவங் கொடுக்கிறார்.

ஐயோ இவன் வடிவு

'மின்னொளிர் கானம இன்றே போகின்றேன்' என்று கூறிப் புறப்பட்ட இராமன், இலக்குவனுடனும் சீதையுடனும் கங்கைக்கரை அருகே வருகிறான். விண்ணினின்று வரும் சூரிய ஒளி இராமனது மேனியினின்றும் புறப்படும் ஒளி வெள்ளத்திற்கு உடைந்து ஒடுங்குவதைக் கம்பரின் கனவுக் கண்கள் காண்கின்றன. அந்த மேனியின் அழகை வார்த்தைகளில் சிறை செய்ய முயல்கிறார் கவிஞர்.

‘வெய்யோ னொளிதன் மேனியின் விரிசோதியின் மறையப்
பொய்யோ வெனும் இடையாளொடும் இளையாளொடும் போனான்
மையோ மரகதமோ மறிகடலோ மழை முகிலோ
ஐயோ இவன் வடிவென்ப தோர் அழியா அழகுடையான்’

என்று பாடிப் பரவுகிறார் கம்பர். சொற்களில் சோதியைச் சுமந்துவரும் இந்தப் பாடலில் எவர்தாம் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்து நினைவழிந்து நிற்காதார்? கிருஷ்ண பிள்ளையும் இப்பாடலின் அழகில் சொக்கி ஆகாவென நின்றிருந்திருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. அவர் வணங்கும் கிறிஸ்து வார்த்தை வடிவான வள்ளல். அவ்வள்ளல் இப்பூவுலகில் தோன்றிய விந்தைதான் எளிதான ஒன்றா? விண்ணும், வியனாலும் விரிவானில் மின்னும் மீனும், மிதந்து செல்லும் மேகக்கூட்டமும் தன்னுடைக் கரத்தால் தந்த தலைவன் அல்லவா கிறிஸ்து. அந்தக் கிறிஸ்துவின் மேனி, தான் படைத்த புவனத்தில் தனி நடை பயில்வதைக் காண்கிறார் கவிஞர். கம்பரின் வெய்யோன் வேற்றுச் சொற்களில் மாற்றுருக் கொண்டு புறப்பட்டு விடுகிறான் கிருஷ்ணபிள்ளையின் படைப்பில்.

‘வானோ மகிதலமோ சுடர்மதியோ வயங்கொளிர்வான்
மீனோ விரிகடலோ மழைமுகிலோ ஒரு விதியில்
ஆனா நெறிஅமைத் தாக்கிய அகிலாண்ட அச் சுதனோர்
ஊனா டியதிருமேனி கொண்டுதித்தார் உல குவப்ப’

என்று பாடுகிறார். சந்தமும் சரி; சிந்தனையும் சரி கம்பரில் கண்டதே என்று எவர்தாம் கூறார்?

சொல்லும் கொண்டார்

‘வன்மருங்குல் வாளர்க்கியர்’ நெருக்க இலங்கைச் சிறையில் இருந்த சீதை எப்படி இருந்தாள் என்று கம்பர் காட்டும் சொற்சித்திரம் இலக்கிய இதயம் படைத்தவர் எவரையும் கலக்கி விடும். இராமனையே எண்ணி இருந்த தவம் செய்த தவமாம் தையல்,

‘விழுதல் விம்முதல் மெய்யுற வெதும்புதல் வெருவல்
எழுதல் ஏங்குதல் இரங்குதல் இராமனை எண்ணித்
தொழுதல் சோருதல் துளங்குதல் துயருழந் துயிர்த்தல்
அழுதல் அன்றிமற் றயலொன்றுஞ் செய்குவ தறியாள்’

என்று சொல்லிச், சொல்லால் ஒரு சோக நாடகத்தையே நடத்தி விடுகிறார். சோகத்தின் உச்ச கட்டத்தைக் காட்ட விரும்பும் இயக்குநரும் நடிகரும் கட்டாயம் கற்றே ஆக வேண்டும் என்று கூறும் அளவிற்குச் சிறப்பினை உடையது இப்பாடல். இவ்வார்த்தை நாடகத்துள் வசமிழந்த கிருஷ்ணபிள்ளை தானும் ஒரு நாடகத்தை அரங்கேற்ற எண்ணுகிறார். தர்மவேத்திரப் படலம்; ஆன்மாவாகிய காதலி

ஆண்டவனாம் காதலனைக் காணத் துடிக்கிறது. அந்தத் துடிப்பில் எழும் மனவேதனையை எப்படிக் காட்டுவது? கம்பச் சித்திரத்தைப் புதுப்பிக்கிறார் பாருங்கள்.

அழுதல் நெட்டுயிர்த்து அழுங்குதல் சோருதல் ஆவி
எழுதல் விழுதல் இரங்குதல் இருகரங் கூப்பித்
தொழுதல் ஆதிய தொழில்களில் தொழில் இன்றித் துயர்வாள்
உழுவல் அன்பினிற் கொடிதுயாது உவரிகுழ உலகில்.

சொல்லுக்குச் சொல், அப்படியே கம்பரைப் பின்பற்றிய கவிதை இது. இது கம்பரைப் பின்பற்றி எழுந்ததுதான் என்பதற்கு இந்நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து இன்னும் ஒரு சான்றும் காட்டலாம்.

மருந்தும் உண்டுகொல் யான்கொண்ட

நோய்க்கொன்று மயங்கும்

என்பார் கம்பர். இவரோ,

‘காதல் நோய்க்கு ஒரு மருந்தமுண்டோ’

என்கிறார்; அவ்வளவுதான்.

உவமையையும் கடத்தான்

சொற்களையும், ஓசையையும், கருத்தையும் மட்டும் அல்ல; உவமையையும் கம்பரிடமிருந்து கவர்ந்து கொள்கிறார். காட்டிற்குப் போ என்று கடுந்துயரச் செய்தியைச் சொல்வதற்காக இராமனை அழைத்த கைகேயியின் முன் இராமன் வருகிறான். மனத்தூயாகிய இராமன் அவள் முன் நின்ற காட்சியை

‘அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்ட

வான் கன்றின் அன்னான்’

என்கிறார் கம்பர். யாத்திரிகத்தின் தலைவன் நிதான பருவத்தில் ஞான ஆசிரியனைக் காணும் காட்சி. அப்போது தலைவனையும், ஆசிரியனையும் காட்ட விரும்பிய கவிஞர்,

‘தாயெதிர்ந்த வான்கன்றெனத்

தனித்தனி மகிழ்ந்தே’

என்று கூறுகிறார்.

கம்ப நாகம்

கம்பரிடம் இத்தனை ஈடுபாடு கொண்ட கிருஷ்ணபிள்ளை, ஓசையால், உவமையால், கற்பனையால் கருத்தால் கம்பருக்குக் கடன்பட்ட கிருஷ்ணபிள்ளை கம்பரையே ஏகம் ஓர் இடமும் யாத்திரிகத்தில் உண்டு. புதிதாகப் புகுந்த சமய வெறி என்பது கிருஷ்ணபிள்ளையைக் கடுமையாகப் பிடித்தாட்டவும் செய்திருக்கிறது என்பதற்கு அது அழியாத சான்றாக நிற்கிறது. இதோ செய்தியைப்பாருங்கள். மாயாபுரி என்பது யாத்திரிகத்தில் வரும் ஓர் இடம். அது

எங்கோ இருப்பதாக எண்ண வேண்டாம். கிருஷ்ணபிள்ளையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்தியாதான் மாயாபுரி.

அம்மாயாபுரியில் இருக்கும் அனைத்தையும் கடுஞ்சொற்களால் ஏகம் கிருஷ்ணபிள்ளை கம்பரின் படைப்பையும் கடிகிறார்.

கம்ப நாகம் பொய்க்கடுவைக் கக்கி, மதுர கவியென்னும்
அம்பொற் கிண்ண நிறைத்து வைத்தது அறியாது, அமிழ்த மெனஅருந்தி,
வெம்பி அறிவு மாண்டீர்! அவ் விடந்தீர்த் துய்க்கும் கிறிஸ்துஎமது
நம்பன் வசன சஞ்சீவி நயந்துஉட் கொள்ளும் ஜெகத்தீரே!

‘கம்ப நாடன் கவியைப் போல் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே’ என்று சான்றோர் கூறியதை எடுத்து மொழிந்தவரும் இவர்தான்; கம்பர் எனும் கொடிய நாகப்பாம்பு கக்கி வைத்துள்ள கடும் விடந்தான் இராமாயணம் என்று நம் மனம் நோக்கக் கூறுபவரும் இவரேதான். கம்பரைத் திட்டவேண்டும் என்று அவர் கருதியதாகத் தெரியவில்லை. இராமாயணக் கதையில் அவருக்கு ஈடுபாடு இல்லை. காரணம், தான் சார்ந்த புதுச்சமயம். இந்தத் திமிர்ப் புதுச்சமயிகள் முன்னைச் சமயத்தை ஏசுவதில் வியப்பில்லை தான். ஆனால் எந்தச் சமயத்திற்குள் நுழைந்திருக்கிறாரோ அதன் சிறப்புகள் எனத்தான் கருதுவதைச் சொல்வதில் தவறே இல்லை; மாறாக இதுவரை எந்தச் சமயத்துள் இருந்து வந்தாரோ அதை ஏசுவதுதான் சமயம் பற்றிய கணிப்பில் பிழைபட்டிருப்பது தெரிகிறது.

கம்பர் வெறும் இராம காதையை மட்டும் சொல்வதோடு நின்று விடவில்லை. இறைவனைத் தேடிக் காண்பதில் ஆன்மாவிற்கு ஏற்படும் அனைத்துச் சிக்கல்களையும் தான் உணர்ந்தவாரே காட்டி விடவும் தன் நூலில் பல்வேறு இடங்களில் முயல்கிறார்.

ஒன்றே என்னின் ஒன்றேயாம்;
பலவென் றுரைக்கின் பலவேயாம்;
அன்றே என்னின் அன்றேயாம்;
ஆம்என் றுரைக்கின் ஆமேயாம்;
இன்றே என்னின் இன்றேயாம்;
உளதென் றுரைக்கின் உளதேயாம்;
நன்றே நம்பி குடிவாழ்க்கை;
நமக்கிங் கென்னோ பிழைப்பம்மா!

என்று புதிய நம்மாழ்வாராய் யுத்தகாண்டக் கடவுள் வாழ்த்தில் கம்பர் கலங்குவது ஆண்டவனைத் தேடிக் காணமுடியாமல் கலங்கும் ஒரு தூய ஆன்மாவின் புலம்பல் தானே. கிருஷ்ணபிள்ளைக்கும் இத்தகைய அனுபவம் கிடைக்காமல் போனதற்குக் காரணம் அவர்தான் வாழ்ந்த சமுதாயத்தை நேரடியாகக் கண்டு அதன் அழகிய நிலையில் மனம் அழிந்திக் கிடந்ததுதான். அவர் காட்டும் மாயா புரியைப் பாருங்கள்.

‘பாதகத் தொழில் பயிலிடம்; பாதலம் புகுத்தம்
 போதனைப் பயிர் விளைபுலம்;’
 ‘ஜாதி பேதங்களே பல சந்துக ளாகத்
 தீது துற்று மாயாபுரி’
 ‘இழிகு லத்தவர் என்று ஏனையர் புறக்கணித்து இகழும்
 கழிமடக் குடியாள்தம் சிந்தனை அன்றி
 வழிவழிப் பகை கொண்டு வாழ் மனைச் சிறுகுடிசை’
 ‘மன்னு செல்வர்தம் மனைக்கடை வறியவர் அனந்தம்;
 இன்னலுற்று உளங்கசந்து அழும் ஏழைகள் அனந்தம்’
 ‘கொண்டாட்டம் பரத்தையர்க்குக்; குடியாட்டம் கொடுங்கோற்குத்;
 திண்டாட்டம் பொருளிலார்க்குச்; சிரசாட்டம் கெருவிகட்கே’

எனப் பலவாறாக அவர் காட்டும் மாயாபுரி, அன்று அவர் கண்ட ‘இந்தியப் பாக்கமே’. கம்பர் தான் வாழ்ந்த சமூகப் பிடிப்பிலிருந்து விடுபட்டு விண்வெளியில் இருந்து கொண்டு தன் படைப்பைச் சமைக்கிறார். கிருஷ்ணபிள்ளையோ தான் எங்கே வாழ்கிறாரோ அந்த மண்ணில் நின்று கொண்டே கவிப்பூக்களைச் சொரிகிறார். சமயம் என்பது அனைத்துயிர்களின் அன்றாட வாழ்வுச் சிக்கல் நோய்களைத் தீர்க்க வேண்டிய அமிர்த சஞ்சீவினி என்பதைத்தாழும் அறிந்து கொள்ளாமல், பிறர்க்கும் அறிவிக்காமல், சமுதாய மறுமலர்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபடாமல், சமயம் என்பது சமய மேடைகளின் முழக்கத்திற்காக மட்டுமே சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ள வெறும் வார்த்தைச் சரக்குகள் என்று அன்றைய அறிஞர்களும் கருதி வாழ்ந்தது தான் கவிஞரின் மனத்தைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கிறது. மாயூரம் வேதநாயகனார் இதில் மாறுபட்டு நிற்கிறார் என்பது உண்மைதான். அதற்கு அவருக்குக் கிடைத்த பதவி, நட்பு எனப் பலகாரணங்களைக் காட்டலாம். எப்படியோ கிருஷ்ணபிள்ளை புறச்சமய வெறுப்பில் புகைகிறார் என்பது மட்டும் மறுக்க முடியாதது. முதல் முறைக் கிறிஸ்தவரானதும் இதற்கொரு காரணம். இந்த ஆரம்ப வேகம் சமயத்தை மட்டும் ஏசுவதோடு நின்று விடவில்லை. தன் தாய்மொழியின் அரும் இலக்கியக் கருத்துகளின்மீதும் கசப்புணர்ச்சி கொண்டு தாக்கும் அளவிற்குப் போய்விடுகிறது. அப்படித் தாக்கப்பட்ட கருத்துகளில் ஒன்று திருக்குறட் கருத்து!

திருக்குறட் கருத்து

பொய் சொல்லலாமா? இப்படி நேரடியாகக் கேட்டால் பொய் சொல்லக்கூடாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தனக்கு என்பதைவிட அறத்திற்கே, தன்னுடன் வாழ்வார்க்கே அழிவு ஏற்படும் நிலை என்றால் அப்போது பொய் சொல்லித் தன்னை மட்டும் அன்று; உலகையே காக்கலாம் என்பதுதான் திருக்குறள் கூறும் கருத்து. ‘பிறர்க்குக் குற்றம் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின் பொய்ம்மைச் சொற்களும் மெய்ம்மைச் சொற்களின் பாலவாம்’ என்பதுதானே குறட் கருத்து. இதனை நன்கு வாங்கிக் கொண்ட கம்பர் ஒரு நிகழ்ச்சியையே சுந்தர காண்டத்துள் அமைத்துக்

காட்டுகிறார். பிராட்டியை அசோகவனத்துள் கண்டு களிபேருவகை கொண்ட அனுமன், அவள் தந்த சூளாமணியை 'அழுது, மும்மை வலங்கொடு இறைஞ்சி', அன்போடு பெற்றுக் கொண்டபின் ஆனந்தமும் ஆத்திரமும் சேர்ந்து செய்த சிந்தைக் கலவையில் அசோகவனத்தைத் தன் 'அடிக்கொடு துகைத்தான்'. ஊழிப் புயலால் உருக்குலையும் உலகம் என அழிந்து கிடந்த சோலையையும், அழித்து நிற்கும் அனுமனையும் அப்போதுதான் கண்ட அரக்கியர்,

'அன்னை ஈதென்ன மேனி? யார் கொல் என்று அச்சமுற்றார்,
நன்னுதல் தன்னை நோக்கி அறிதியோர் நங்கை என்றார்'

பொய் கொல்லக்கூடாது என்றால் சீதை இப்போது எத்தகைய பதிலைக் கூற வேண்டும்? 'அறிவேன்; இவன் பெயர் அனுமன்; என் கணவன் அனுப்பிய தூதன்' என்றல்லவா கூறவேண்டும்? மாறாகத், தனக்கு எதுவுமே தெரியாது என்று கூறுபவளைப்போல் 'கொடிய அரக்கரின் மாயம் எல்லாம் கொடியவர்க்கே தெரியும். எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாததினால் அல்லவா இலக்குவன் கூறியும் மாயமாணை உண்மையான மான் என நம்பினேன்' என்று கூறுவதாகக் கம்பர் காட்டுகிறார்.

'தீயவர் தீய செய்தல் தீயவர் தெரியின் அல்லால்
தூயவர் துணிதல் உண்டோ நும்முடைச் சூழல் எல்லாம்?
ஆயமான் எய்த அம்மான் இளையவன் அரக்கன் செய்த
மாயம்என்று உரைக்க வேயும் மெய்யென மையல் கொண்டேன்'

என்பது பாட்டு. 'ஒரு நாட்டினுடைய நன்மைக்காக அல்லது பெரும்பாலான ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக, ஒரு பொய்யைச் சொல்வது குற்றமில்லை' என்பது பிளேட்டோவின் அரசியல் என்ற நூலில் சாக்ரட்டீஸ் கூறும் கூற்று. இந்த நடை முறை நன்மையை விளங்கிக் கொள்ள முடியாத கிருஷ்ணபிள்ளை மிகக் கடுமையாகத் திருக்குறட் கருத்தைத் திட்டித் தீர்க்கிறார்.

பொய்மை தானும் வாய்மையதாம்
புரைதீர் நன்மை பயக்குமெனின்
மெய்மையாவது எத்தீங்கும்
விளையாது உரைத்தல் எனுங்குறளின்
நொய்மை உரையைத் தவிர்த்து
உள்ளது உள்ள படியே நுவலும்என்ற
தெய்வ உரையைக் கடைப்பிடித்துச்
சேரவாரும் ஜெகத்தீரே

என்ற கிருஷ்ணபிள்ளையின் பாடலைப் படித்தால் அவர் உள்ளம் தெளிவாக விளங்கும்

நாடகம்

திறம் மிக்க கவிஞர்கள் வெறும் செய்தி தரும் செய்தித்தாளாகக் கவிதையை அமைத்து விட மாட்டார்கள். சொல்ல வந்த செய்தி, அது நிகழும் சூழல், அச்செய்தியைச் சொல்லும் மாந்தரின் மனநிலை அனைத்தையும் உய்த்துணருமாறு ஒரு மிகச் சிறந்த நாடகத்தையே, ஒரு பாடலில் கூடப் படைத்து விடுவார்கள். இதோ வில்லை வளைத்து வீரக் கரத்தால் தனக்கு ஒருவன் மங்கலநாள் சூட்டும் மணநாளை எதிர்பார்த்து மங்கை சீதை காத்திருக்கிறாள். காலம் கடந்து கொண்டிருக்கிறது. மன்னனின் மகள் மணவாழ்வு பெறவேண்டும் என்பதில் மக்கள் அக்கறை கொள்ளாமல் இருப்பார்களா? இராமன் அரங்கிற்கு வந்திருக்கிறான். நாணத்தாலோ, நடக்குமா இது என்பதாலோ, நடப்பைத் தெரிவிக்காததாலோ, நேற்றே ஒருவன்பின் நெஞ்சம் போய்விட்டதாலோ அல்லது மரபன்று என்பதாலோ சீதை அங்கு வரவில்லை. வேறு மங்கையர் அங்கிருக்கின்றனர். இராமனின் வீரத் திருவுரு அவர்தம் கண்வழி ஏகிக் கருத்தைக் கவ்வுகிறது. அழகைப் பருகிய வெறியில் அவர்தம் சொந்தச் சுயநோக்கில் சொக்கி நின்றுவிடல்லை. வில்லின் வலியோ மிகப் பெரிது. இவனும் இவ்வில்லை வளைக்காது போவான் என்றால் சீதை இனி எக்காலத்திலும் திருமண வாழ்வைப் பெறவே மாட்டாள் என்று சீதைக்காகச் சிந்தை கலங்கி நின்றிருந்திருக்கலாம். அந்த நிலையில் இராமன் வில்லை எடுத்தது கண்டு இற்றது கேட்டனர் என்றால் அவர்களின் மகிழ்ச்சி எவ்வளவாக இருக்கும் என்று எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த மகிழ்ச்சியை உரியவளுக்கு உரைக்க வேண்டுமே. அது என்ன சாதாரணமான செய்தியா? அவளின் வாழ்வையே மாற்றப் போகும் மணச்செய்தி. செய்தி கொண்டு போகின்றவள் சீதையின் சேடி நீலமாலை அப்படியானால் செய்தியைச் சொல்லும்போது அவளின் மனநிலை எப்படி இருக்கும்? கம்பரைக் கேட்போமா?

சீதையின் அறைக்குள் நுழைகின்ற சேடிதன் தலைவியை வணங்கியிருக்க வேண்டும். இது எந்தச் சேடியிடமும் எப்போதும் எவரும் எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஒன்று; ஆனால் அவளோ வணங்கவில்லை. மரியாதை இன்மையா அல்லது அத்தனை நெருக்கமா? இரண்டும் இல்லை. மகிழ்ச்சியின் எல்லை அது. வணங்கத்தான் இல்லை; வார்த்தையில் செய்தியை வாரி இறைக்கவாவது செய்தாளா? அதுவும் இல்லை. அவளாகவே பொருளற்ற மகிழ்ச்சி ஒலி எழுப்பினாள். தலைவியின்முன் தடுமாறித் தவறு செய்கிறோமே என்றாவது எண்ணினாளா? உணர்ச்சி அரசோச்சம் உள்ளம், தலைமை தாங்கும்போது அறிவிற்கு ஏது வேலை? ஆடினாள்; பாடினாள்; ஆனாலும் செய்தியைச் சொல்லவில்லை. உன் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம் என்ன என்று சீதை கேட்டபிறகுதான் சேடி தன் தவற்றை உணர்கிறாள். உடனே தொழுகிறாள்; தொடங்குகிறாள் சேதியை.

வந்தடி வணங்கிலள், வழங்கும் ஓதையள்;
அந்தமில் உவகையள்; ஆடிப் பாடினள்;

சிந்தையுள் மகிழ்ச்சியும் புகுந்த செய்கையும்
சுந்தரி! சொல்லெனத் தொழுது சொல்லுவாள்.

என்று கம்பர் பாடுகிறார். காரணமில்லாமலா கம்ப நாடகம் என்றனர்? இரட்சணிய யாத்திரிகமும் இப்படி ஒரு நாடகத்தை வழங்குகிறது.

அடுக்கடுக்காக வந்த ஆபத்துகளைத் தாண்டி ஆண்டவரின் பரமராஜ்யம் நோக்கிப் போகிறான் கதைத்தலைவன் கிறிஸ்தியான். அப்போதுதான் அழிம்பன் என்னும் புரட்டனைத் தோற்கடித்திருக்கிறான். உயிரின் உணவாம் ஞான நீரைப் பருகிப் புகலமையில் வளர்ந்தும் இருக்கிறான். ஒளிமிக்க வாள் ஒன்றும் கையில் ஒளிக்கிறது. அவன் நடப்பதோ உயிரின் வழி - ஜீவபாதை. அப்படி இருந்தும் இன்னும் என்னென்ன இடர்கள் எதிர்ப்படுமோ என்ற அச்சம் அவன் இதய வழியில் பதிவிருந்து பாய்ந்து விட்டது. அவ்வளவுதான்; ஓடத் தொடங்கினான்; இளைத்தது; மூச்சு வாங்கித் தளர் நடை போட்டான். முன்னும் பின்னும் பார்த்தான்; அஞ்சி அரற்றினான். ஆண்டவனைத் துதித்துப் பாட ஆரம்பித்து விட்டான். அச்சம் உறுத்தும் தனி வழியில் பாடல்தானே பலருக்கும் துணையாக வரும். இப்படி ஆனந்தமும் அச்சமும் உற்றவனின் மனநிலையை இதோ எழுத்தோவிய நாடகமாக்குகிறார் பாருங்கள்.

ஓடுவன்; ஓடி எய்ப்புற்று உலவுவன்; விரைந்து முன்பின்
நாடுவன்; வெருண்டு நின்று நலிகுவன்; நம்பன் சீர்த்தி
பாடுவன்; துதிப்பன்; கிட்டிப் பதாம்புஜம் பணிந்து சென்னி
குடுவன்; துணிந்து செல்வன் சுருதிநூல் நெறி விடாதே.

உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை நாடகமாக்குவதில் கம்பரை அப்படியே பின்பற்றுவது தெரியவில்லையா?

பொதுமை

கம்பரின் கனவில் விரிந்த அயோத்தியில் 'வண்மை இல்லை ஓர் வறுமை இன்மையால்'. கிருஷ்ணபிள்ளையின் ஆனந்த சைல மலையில்

'பொருள்எலாம் பொதுமை மேய
புகழெலாம் இறைமை நாடும்'

சொற்கட்டு

'அறத்தைத் தின்று அருங்கருணையைப் பருகி' என்று கம்பர் அரக்கரைக் கூறினால் 'ஆபத்தை விளைப்பவன் அறத்தைத் தின்பவன்' என்று கிருஷ்ணபிள்ளை அழிம்பனைக் காட்டுவார்.

முடிப்பு

ஆக, மகாகவி என்றும் மகரிஷி என்றும் தமிழ் மக்களால் பாராட்டப் பெற்ற கவிஞர் இருவரும் தமிழ்க் காப்பிய உலகிற்கு எழில் ஏற்றிய இணையற்ற

கவிஞர்களே. கம்பர், வைணவக் கதையைத் தமிழ் மட்டும் அன்று; உலக மொழிகளும் தலைவணங்கி ஏற்கும் அளவிற்குச் சமய பேதம் கடந்து தரும் தலைவராக விளங்குகிறார். கிருஷ்ணபிள்ளை கிறிஸ்தவக் கதையை ஆன்மாவின் போராட்டம் ஆக்கிக் குறுகிய சமய வட்டத்திற்குள்ள்தான் சூறுகிறார் என்றாலும் 'மதமான பேய் பிடியா' த மனிதர் எவரும் கற்றுக் களிக்கும் வண்ணம் தமிழ்க் காப்பியத்திற்குப் புதுப்பொலிவை ஏற்றுகிறார்.

அமாவாசையா? பெளர்ணமியா?

முனைவர் தெ. ஞானசுந்தரம்
தமிழ்ப்பேராசிரியர் (பணி நிறைவு)
பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை - 30

அறத்தை நிலைநிறுத்தவும் தீயோரை அழிக்கவும் நல்லோர் துயர்துடைக்கவும் பிறப்பில் பெருமான் பல்பிறவி எடுக்கிறான். அப்படி அவன் எடுத்த பிறப்புகளுள் ஒன்றே இராமாவதாரம். அஃது அவன் அறந்திறம்பிய இராவணனை அழிக்கக் கோசலையின் மணிவயிற்றில் வந்து தோன்றிய வரலாறு. அத்திருப்பணி நிறைவேறச் சீதை இலங்கையில் தனிச்சிறையில் மாதக்கணக்கில் உண்ணாமல் உறங்காமல் கண்ணும் கண்ண நீருமாய்த் தவங்கிடந்தாள். அதனால் இராமாயணத்தை வைணவ உலகம் சிறையிருந்தாள் ஏற்றம் சொல்லும் சிறந்த இதிகாசம் என்று கொண்டாடுகிறது. அவ்விராவணன் என்று கொல்லப்பட்டான்? சீதை என்று சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டாள்? இவை குறித்து வேறுபட்ட கருத்துகள் வான்மீகத்திற்கும் கம்பருக்கும் இடையே காணப்படுகின்றன.

கம்பராமாயண உரைகாரர்கள் எல்லாம் ஒருமிடறாக இராவண வதம் அமாவாசையில் நடந்ததாகக் குறித்துள்ளார்கள். கம்பராமாயண மீட்சிப் படலத்தில்,

**இடை உவாவினில் சுவேலம் வந்து இறுத்து எயில் இலங்கைப்
புடை அவாவுறச் சேனையை வளைப்புறப் போக்கி
படை அவாவுறும் அரக்கர்தம் குலம் முற்றும் படுத்துக்
கடை உவாவினில் இராவணன் தன்னையும் கட்டு**

என்னும் பாட்டில் இராமன் இலங்கையை அடைந்த நாள், இராவணனைக் கொன்ற நாள் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகிறது. இதற்கு உரையிட்ட அறிஞர் வை.மு.கோ., "கிருஷ்ண பட்சத்தின் இடையில் அஷ்டமி திதியில் இலங்காநகரம் உள்ள இடமான சுவேலமலையில் வந்து தங்கி" என்றும், அந்தக் கிருஷ்ண பக்ஷத்தின் கடைசிநாளில் அமாவாசையில் அரக்கர்தலைவனான இராவணனையும் கொன்று" என்றும் குறித்துள்ளார். மேலும், பிரதமையில் இராவணன் இறுதிக்கடன்களும், துவிதியையில் வீடணன் முடிகுடலும் திருதியையில் சீதையின் நெருப்புச் சோதனையும் நடந்தன என்கிறார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வெளியீடும் இதே செய்தியினையே வேறு சொற்களில் குறித்துள்ளது. இன்றுவரை வெளிவந்துள்ள எல்லாக் கம்பராமாயண உரைகளும் இக்கருத்தையே மேலெழுத்திட்டு ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன.

இவ்விளக்கத்தினை அவர்கள் 'ராமாயண ஸார ஸங்க்ரஹம்' என்னும் நூலையொட்டி எழுதியதாகக் குறித்துள்ளனர். அச்சிறிய வடமொழி நூல் வான்மீகத்தில் நிகழ்ச்சிகள் நடந்த காலத்தைக் குறித்து ஆராய்ந்துள்ளது.

இராமன் பிறப்புக் குறிப்பைக் கொண்டு அவன் காடுபுகுந்த காலத்தைத் தீர்மானிக்கிறது. சோதிடத்தைக் கொண்டு காலத்தை அறுதியிடுவது அவ்வளவு நேரிய ஆய்வுமுறை யாகாது. கம்பர் வான்மீகத்தைச் சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்க்கவில்லை. சுதந்திரமாக நிகழ்ச்சிகளைக் கூட்டியும், கழித்தும், வகுத்தும், பெருக்கியும், வரிசை மாற்றி அமைத்தும் கதைக்கு மெருகூட்டி மிளரச் செய்துள்ளார். கதை நிகழ்ச்சிகளின் காலநிரல் வான்மீகத்தில் ஒருவகையாகவும் கம்பரில் இன்னொரு வகையாகவும் அமைந்துள்ளது. வான்மீகம் இராமன் கடலை நோக்கி மூன்று இரவுகள் தவங்கிடந்தான் என்கிறது; கம்பர் காப்பியம் ஏழுநாள் தவங்கிடந்தான் என்கிறது. அதுபோலவே முதல்நூல் ஐந்துநாள்களில் அணைகட்டப்பட்டதாகக் குறிக்க வழிநூல் மூன்று நாளில் அப்பணி முடிந்ததாகத் தெரிவிக்கிறது. இவையே கம்பர் வான்மீகத்திலிருந்து வேறுபட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடந்த காலத்தைக் காட்டியுள்ளார் என்பதற்குப் போதிய சான்றுகளாகும். கம்பராமாயணத்தில் இடம் பெற்றுள்ள நிகழ்ச்சிகள் நடந்த பொழுதையும் நாள்களையும் வான்மீகிராமாயணத்தையோ வேறு வடமொழி நூல்களையோ துணைகொண்டு விளக்க முற்படுவது தவறான முடிபுகளையே தரும். கம்பநாடரின் கைவண்ணத்தை அறியக் கம்பராமாயணமே உற்ற துணை.

கம்பரில் இராவண வதம் அனுமன் சீதையைக் கண்ட பின் எத்தனை நாள்களில் நிகழ்ந்தது என்பதனைக் காண்பதற்கு முன்னே வான்மீகத்தில் எத்தனை நாள்களில் நிகழ்ந்துள்ளது என்பதனைக் காண்பது அவசியம். வான்மீகத்தில் காணப்படும் குறிப்புகளைக் கொண்டு ஆராய்ந்தால், அது பதினைந்து நாள்களில் நிகழ்ந்துள்ளது என்பது தெரிகிறது. அனுமன் சீதையைக் கண்டு திரும்பிய அன்றே (முதல் நாள்) குரக்குப்படை புறப்பட்டு மறுநாள் கடற்கரையை அடைகிறது. அன்று இரவிலிருந்து மூன்று இரவுகள் (இரண்டு, மூன்று, நான்கு நாள்) இராமன் கடலை நோக்கித் தவங்கிடக்கிறான். ஐந்துநாள்களில் (ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது) அணை கட்டப்படுகிறது. அன்றே குரக்குப்படை கடலைக் கடந்து இலங்கையை அடைகிறது. பத்தாம் நாள் இராவணன் குரக்குப்படையினைக் கோபுரத்திலிருந்து பார்த்துத் திரும்புகிறான்.

பதினோராம் நாள் போர் தொடங்க, அன்று இரவு இந்திரசித்தன் நாகபாசத்தையும், பன்னிரண்டாம் நாள் இரவு பிரமாத்திரத்தையும் எய்து பதின்மூன்றாம் நாள் பகலும் இரவும் போரிட்டுப் பதினான்காம் நாள் விடியலில் கொல்லப்படுகிறான். பதினைந்தாம் நாள் அமாவாசையில் இராவணன் கொல்லப்படுகிறான்.

இந்திரசித்தனைக் கொன்று திரும்பிய இலக்குவனிடம், "போர்க்களத்தில் வீடணனாலும் அனுமனாலும் அருஞ்செயல்கள் செய்யப்பட்டன. இரவுபகலாக மூன்றுநாள்கள் நடந்த போரில் ஒருவழியாகப் பகைவனான இந்திரசித்தன் வீழ்த்தப்பட்டான்" (யு. 92:15) என்று குறிப்பதும், இந்திரசித்தனை இழந்த ஆத்திரத்தில் இராவணன் சீதையைக் கொல்ல முற்பட்டபோது, "வேந்தே! இன்றைக்குத் தேய்பிறைப் பதினான்காம்நாள்; அதனால் இன்று போர் ஏற்பாடுகளைச் செய்து முடித்து, நாளை தேய்பிறை

அமாவாசையில் வெற்றிபெறப் படையுடன் புறப்படுங்கள்" (யு. 93:62) என்று மகோதரன் கூறித் தடுக்கிறான் என்பதும் போர்நடந்த நாள்களைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. அனுமன் சீதையைக் கண்டு திரும்பிய பதினைந்தாவது நாள் இராவணன் கொல்லப்பட்டான் என்பதனால் அனுமன் சீதையைச் சந்தித்தது பெளர்ணமியில் என்பது உறுதியாகிறது.

கம்பர் இந்நிகழ்ச்சிகள் ஒருமாத கால அளவில் வேறுவகையாக நிகழ்ந்தனவாகக் காட்டியுள்ளார். அவர் நிகழ்ச்சிகளின் காலத்தைக் காட்ட நிலவின் தோற்றம், கதிரவனின் தோற்ற மறைவுகளை அழகாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டுள்ளார். அனுமன் இலங்கையுள் புகுந்த நாள் முழுமதி நாள் என்பதனை, அன்று நிலவு 'இராம தூதனாகிய அனுமன் வந்துவிட்டான். இனி இந்திரன் வாழ்வுபெற்றான்' என்று மகிழ்ச்சியுற்ற கீழ்த்திசைப் பெண்ணின் முகம்போன்றும், இந்திரன் எடுத்த வெண்கொற்றக்குடை போன்றும் இருந்தது என்று குறிப்பதனால் புலப்படுத்துகிறார்.

**அந்தம்இல் கீழ்த் திசை அளக வாள்நுதல்
சுந்தரி முகம் எனப் பொலிந்து தோன்றிற்றே.
பொலிந்து தோன்றிற்றால்-**

**இற்றது என் பகை என எழுந்த இந்திரன்
கொற்ற வெண் குடை எனக் குளிர் வெண் திங்களே.**

என்று அதனைப் பாடுகிறார்.

மறுநாள் அனுமன் இலங்கைக்குத் தீயிட்டுவிட்டு விரைந்து சென்று இராமனை அடைகிறான். உடனே சேனை புறப்படுகிறது. அது 'பன்னிரு பகலில் சென்று' தெற்குக் கடற்கரையை அடைந்தது என்று சுந்தரகாண்டத்தின் இறுதிப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. கம்பர் குரக்குப்படையின் பயண நாளை பத்து நாள் மிகுதியாக்கியுள்ளார். இராமன் கடற்கரையை அடைந்த அந்நாளில் இராவணனுடைய மந்திராலோசனை நடக்கிறது. இது 'வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கிற படைகள் முழுதும் வந்து சேருவதற்கு முன்னே சென்று அழிப்பதே கருமம்' என்கிறான் கும்பகருணன்.

**ஊறு படை ஊறுவதன் முன்னம் ஒருநாளே
ஏறு கடல் ஏறி நரர் வானரை எல்லாம்
வேறு பெயராதவகை வேரொடும் அடங்க
நூறுவதே கருமம் என்பது நுவன்றான்.**

என்பது அவன் பேச்சு. அம்மந்திராலோசனை முடிவில் இலங்கையிலிருந்து வெளியேறும் வீடணன் தன் அமைச்சர் நால்வரோடு இருளில் சென்று இராமனைக் காண்பது இயல்பு அன்று என்று ஒரு சோலையில் தங்குகிறான்.

கம்பர், 'உருளுறு தேரவன் உதயம் எய்தினான்' என்று பதின்மூன்றாம் நாள் தோன்றியதைக் குறிக்கிறார். வீடணன் இராமனை அடைய அவனுக்கு அடைக்கலம் தந்து 'நின்னொடும் எழுவரானோம்' என்று கூறித் தன் சகோதரர்களுள் ஒருவனாக அங்கீகரிக்கிறான். அன்று இரவு நிலவின் கதிர்கள் என்னும் வாள் மன்மதனின் அம்புகளோடு இராமன் மார்பில் பாய்ந்து வருத்தின. அப்போது வீடணனை அழைத்து மேலே செய்தற்குரியவற்றைக் குறித்து அவனோடு பேசுகிறான். அவன் கூறியதை ஏற்றுக் கடலை நோக்கித் தவஞ்செய்யத் துணைவர்களோடு இராமன் கடற்கரையை அடைகிறான். அப்போது சூரியன் உதயமாகிறான். கம்பர்,

**நன்று இலங்கையர் நாயகன் மொழிஎன நயந்தான்
ஒன்று தன்பெருந் தலைவரும் புடைசெல, உரவோன்,
சென்று வேலையைச் சேர்தலும் விசும்பிடைச் சிவந்த
குன்றின் மேல்நின்று குதித்தன பகலவன் குதிரை.**

என்று பதினான்காம் நாள் பிறந்ததைக் குறிக்கிறார்.

கருணைக்கடலான இராமன் கருங்கடல் நோக்கி விதிப்படி வணங்கி வருண மந்திரத்தை எண்ணிக்கொண்டிருந்தான். ஒருபகல் ஓர் ஊழியாக ஏழுபகல் சென்றன. இருபதாவது நாள் முடிந்தது. வருணன் இராமன் முன்னே தோன்றவில்லை. இராமன் அம்பு எய்தான். அதற்கு ஆற்றாது வருணன் இராமனிடம் தஞ்சம் புகுந்தான். கடலின்மீது அணைகட்டும்படி கூறிச் சென்றான். நளன் மூன்று நாளில் அதனைக் கட்டி முடித்தான். அவ்வணை இருபத்துமூன்றாம் நாள் இரவில் இந்திரவில் போலப் பல்வண்ணத்தோடு விளங்கியது.

**கல் கிடந்து ஒளிர் காசுஇனம் காந்தலால்
மற்கடங்கள் வகுத்த வயங்கு அணை
எல் கடந்த இருளிடை இந்திரன்
வில் கிடந்தது என்ன விளங்குமால்.**

இருபத்து நான்காம் நாள் குரக்கு வீரர்கள் 'வெங்கதிரின் வெஞ்சுடர்' இராமன் மணிமேனியில் படாதவாறு சந்தனம், வழை ஆகிய மரங்களைக் குடையாகப் பிடித்துவர அவன் அணைவழியாகக் கடல்கடந்து கரை ஏறுகிறான். நளன் பாசறை அமைக்க வீரர்களும் இராமனும் சுவேலமலையின் அடிவாரத்தில் தங்கினர். 'அருக்கன் அத்தம்' (மேற்கு மலை) சேர்ந்தான்; மேற்குத் திசையில் திங்கள் மன்மதனின் இருநுனியும் வளைந்த வில்போல் தோன்றியது என்பதால் அது வளர்பிறைப் பக்கம் என்பது தெரிகிறது.

இருபத்தைந்தாம் நாள் போரிடுவதற்கு இராமன் வந்துவிட்டான் இனிப் பயமில்லை என்று தானும் இலங்கையைக் காண எழுந்தது போலக் கதிரவன் தோற்றம் செய்ய, இராமன் சுவேலமலையின்மேல் ஏறுகிறான். இராவணன் கோபுரத்தின்மேல் ஏறிக் குரக்குச்சேனையைக் காண்கிறான். அப்போது சுக்கிரீவன் இராவணன்மேல் பாய்ந்து சண்டையிட்டு மகுடத்தின் மணிகளைப் பறித்துத் திரும்புகிறான். அன்று சூரியன் தன் மகன் சுக்கிரீவன் செய்த செயலால் எங்கே தனக்கு இராவணனால் கேடுவந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி மேற்குக் கடலில் மறையப் போக, இராமனும் இராவணனும் தங்கள் இருக்கையை அடைகின்றனர்.

இருபத்தாறாம் நாள் (ஏகாதசி) பகைவர் செருக்கை நீக்கித் தம்மைக் காப்பவரைக் கண்டபின் மறைந்து வாழ்பவர் வெளிப்படுவதுபோலக் கதிரவன் உதயம் செய்தான். போர் தொடங்கியது. களத்தில் இராவணன் தோற்று நிற்க, இராமன் 'இன்றுபோய்ப் போர்க்கு நாளை வா' என்றான். இராவணன் அரண்மனையை அடைந்து இரவு மந்திராலோசனை நடத்திக் கும்பகருணனைப் போர்க்களம் அனுப்ப முடிவுசெய்தான்.

இருபத்தேழாம் நாள் காலை களம்புகுந்த கும்பகருணன் உள்ளிட்டோர் மடிய இந்திரசித்தன் களம்புகுந்து இரவு நாகபாசத்தை எய்து திரும்புகிறான். நாகபாசம் நீங்கிய நிலையில் இரவிலும் போர் நடக்கிறது. அதில் படைத்தலைவர்கள் மடிகின்றனர். போர் தொடர்கிறது.

இருபத்தெட்டாம் நாள் அதிகாயன் மறைவுக்குப்பின் களம்புகுந்த இந்திரசித்தன் இரவு பிரமாத்திரத்தை எய்து மீள்கிறான். அனுமன் மருந்துமலையைக் கொண்டு வர உயிர்பெற்ற படையோடு மீண்டும் இரவெல்லாம் போர்புரிகிறான்.

இருபத்தொன்பதாம் நாள் பொழுது விடிகிறது. வானில் இரத்தம் போன்ற நிறத்தோடும், அம்பு போன்ற கதிர்களோடும் தேரில் எழுந்த கதிரவன் உடம்போடு வானில் செல்லும் இந்திரசித்தனைப் போலக் காட்சி தருகிறான். அவ்வுதய காலத்தில் இலக்குவன் எய்த பிறைமுக அம்பால் இந்திரசித்தன் தலை அறுபட்டுக் கீழே விழுகிறான். அன்று மாலை ஒருபுறம் மூலப்படையை இராமன் தன்னந்தனியனாக எதிர்கொண்டு ஏழரை நாழிகை (மூன்று மணி) போரிட்டு அழிக்க, மறுபுறம் இராவணன் எறிந்த வேலை இலக்குவன் ஏற்று அனுமன் மீண்டும் கொண்டு வந்த மருத்துமலையால் உயிர்பெறுகிறான்.

முப்பதாம் நாள் இராவணன் மகோதரனோடு களம் புகுகிறான். முதலில் மகோதரன் இராமனால் கொல்லப்படுகிறான். அதன்பின் கடும்போர் நடந்து இறுதியில் இராமனால் இராவணன் வீழ்கிறான். அன்றே சீதை சிறையிலிருந்து மீட்கப்படுகிறாள்.

இருநூல்களிலும் போர் ஐந்து நாள்களே நடந்துள்ளது. வான்மீகத்தில் முதல்நாள் தொடங்கிய போர் பகலும் இரவும் தொடர்ந்து நடந்து ஐந்தாம்நாள் முடிவடைகிறது. கம்பரில் முதல்நாள் இரவும், நான்காம்நாள் இரவும் போர்நடை பெறவில்லை. சீதை தன்னைச் சந்தித்த அனுமனிடம் ஒருமாதத்திற்குள் தன்னை மீட்க வேண்டும் என்றும் தவறினால் தனக்குக் கங்கைக்கரையில் இராமன் தன் கையால் இறுதிக்கடன் செய்யலாம் என்றும் கூறுகிறாள். அதற்கேற்ப வான்மீகத்தில் பதினைந்து நாள் முன்பே சிறையிலிருந்து மீட்கப்படுகிறாள். கம்பரில் ஒருமாதம் முடிவதற்குமுன் சரியாக முப்பதாவது நாளில் மீட்கப்படுகிறாள். இருநூல்களிலும் சீதை சிறைமீட்பு, இராவணன் இறுதிக்கடன் முதலியனவும் அன்றே நடந்தன என்று கொள்ளத்தக்க வகையிலே நிகழ்ச்சிகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றிடையே காணப்படும் முதன்மை வேறுபாடு வான்மீகத்தில் இராவண வதம் அமாவாசையிலும் கம்பரில் பௌர்ணமியிலும் அமைந்திருத்தலே ஆகும்.

நன்றி : தினமணி

கற்பனைக்கு எட்டாத கற்பனை

- முனைவர்
பாரதி கிருஷ்ணகுமார்

அழகிலும் அளவிலும் இணையற்ற பெரும் காப்பியம் கம்பராமாயணம். தான் எழுதிய காப்பியத்திற்கு 'இராமாவதாரம்' என்று தான் பெயர் சூட்டி இருக்கிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். ஆனால் எல்லாவற்றையும் துல்லியமாக எடை போடும் காலத்தராசு அதனைக் கம்ப ராமாயணம் என்றே எல்லோரையும் சொல்ல வைத்திருக்கிறது.

தகுதி உடையதும் தரம் உடையதுமான படைப்புகளை மட்டுமே காலம் 'விட்டு வைக்கிறது'. இது ஓர் நிலைத்த மாறாத உண்மை. சிறந்ததும் உயர்ந்ததுமான படைப்புகளுக்கு அமரத் தன்மையை வழங்கும் காலத் தராசு எத்தனை எத்தனையோ படைப்புகளையும் படைப்பாளிகளையும் தடயமின்றித் துடைத்துப் போட்டு விடுகிறது.

சில படைப்புகளும், அதனைப் படைத்தவர்களும் காலத்தை வென்று நின்று ஒளிர்வதைக் காலமே நமக்கு சாட்சியமாக உணர்த்துகிறது. அத்தகைய படைப்புகள் தாம் பிறந்த மொழிக்கும் அமரத் தன்மையை ஏற்றுகின்றன. தன்னையும், தன் மொழியையும் ஒருசேர நீங்காத நிலைத்த இளமையோடு பொலியுமாறு அழகுறச் செய்கின்றன. அத்தகைய படைப்புகள் பிறமொழிக்காரர்களின் இதயங்களிலும் குடியேறி உலகளாவிய படைப்புகளாக ஏற்றம் பெறுகின்றன.

அமிழ்தினும் இனிய நம் தாய் மொழியாம் தமிழில் அத்தகைய தகுதியும் திறனும் உயர்வும் இளமையும் முதிர்ச்சியும் கொண்ட படைப்புகள் பலப்பல உண்டு. இது நமது மொழிக்கென வாய்த்த தனித்துவமான சிறப்பும் பண்பும் மேன்மையும் ஆகும். உலகம் முழுமையும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க படைப்புகளை உருவாக்கிய நமது முன்னோர்கள் இயல்பாகவே உலகளாவிய பார்வையும் கண்ணோட்டமும் கொண்டிருந்தனர் என்பது நமது மொழியின் கூடுதல் பெருமையும் சிறப்புமாகும்.

'அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு' என்றுதான் தெய்வப்புவன் திருக்குறளைத் தொடங்குகிறான். 'உலகம் என்பது இயற்கை; இயற்கை என்பது உலகம்' என்னும் தெளிந்த ஞானமும் நல்லறிவும் நம் மூதாதைகளுக்கு எப்போதும் இருந்தது. அதுபற்றியே 'ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்' என்று உலகிற்கு ஒளியூட்டும் பகலவனைப் பாடி தனது காப்பியத்தைத் தொடங்கி இசைக்கிறார் இளங்கோவடிகள்.

'உலகலாம் உணர்ந்து ஓதற் கரியவன்' என்றுதான் அடியார்களின் புகழ் பேசும் பெரிய புராணத்தை ஆரம்பிக்கிறார் சேக்கிழார் பெருமான். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்று நான்கே சொற்களில் இந்தப் பூவுலகை விட உயர்ந்து நிற்கிறார் கணியன் பூங்குன்றனார்.

இந்த ஞான மரபில் வளர்ந்து ஓங்கிய கம்பன் தனது காப்பியத்தை 'உலகம் யாவையும்' என்னும் மங்கலச் சொற்களோடு தொடங்குகிறான். எந்த நூலுக்கும் மங்கல மொழி முதலில் வகுத்துக் கூற வேண்டும் என்பது இலக்கணம் ஆதலால் 'உலகம்' என்று தொடங்கினார் எனக் குறிப்பிடுவர் உரையாசிரியர்.

இறைவணக்கப் பாடலாகத் தொடங்கும் இந்தக் கவிதை ஆழமும் தத்துவச் செறிவும் மிக்கது. இந்த ஒரு கவிதை வெளிப்படையாகவும் குறியீடாகவும் நுட்பமாகவும் உணர்த்தும் செய்திகள் குறித்து ஒரு தனிக் கட்டுரையே எழுத இயலும். என்ற போதும், இந்தக் கட்டுரை கம்பன் பேசும் புவியியல் சார்ந்த செய்திகளை மட்டும் குறிப்பது என்னும் வரையறை உடன் எழுதப்படுகிறது. பல்வகை நிலங்கள் ஞாயிறு, நிலவு, காற்று, பூமி, கடல், பூக்கள், கனிகள், நதிகள் என்று இயற்கை சார்ந்த பல்வேறு பொருட்களை தனது காப்பியம் முழுவதிலும் பல்வேறு இடங்களில் இணைத்து எழுதிச் செல்கிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். இந்த இயற்கைப் பொருட்களையும் அது சார்ந்த நிகழ்வுகளையும் காப்பியத்தில் தன் கதையோடு இணைப்பதில் தனிப்பெரும் கவிஞனாகக் கம்பன் திகழ்கிறான்.

மனித மனதில் தோன்றும் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும், மனிதர் சந்திக்கும் வெற்றிகளையும் தோல்விகளையும், மனிதன் அடையும் பெருமிதங்களையும் அவமானங்களையும் எப்போதும் என்றும் அன்றாடம் நிகழும் இயற்கை நிகழ்வுகளோடு இணைத்துக் காட்டுவதில் கம்பன் கைதேர்ந்த வித்தைக்காரன். அந்த வித்தையே இராமனின் கதையைக் காப்பியமாக உயர்த்தும் காரணிகளில் ஒன்றாகப் பொலிகிறது. இந்த வியத்தகு பணியை, விவரிக்க இயலாத வித்தையை, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே கம்பன் நிகழ்த்தி இருக்கிறான் என்பதே இன்னும் கூடுதல் வியப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் திகைப்பையும் நமக்கு ஒருசேரத் தருகிறது.

ஒரு பானை சோறுக்கு ஒரு சோறு பதம். எனவே ஒரே ஒரு பாடலில் கம்பன் நிகழ்த்தும் சித்து வேலைகளை, அழியாத சித்திரத்தைக் கண்டு வாசித்து உணர்ந்து மகிழலாம்.

இராமன் வாழ்ந்த இடமாக கருதப்படும் அயோத்திக்கும் சீதை வாழ்ந்த இடமாக கருதப்படும் மிதிலைக்கும் இடையே தான் கங்கை ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

அப்படித்தான் கம்பன் தன் காப்பியத்தில் குறிப்பிடுகிறான்.
இந்த நிலவியல் உண்மை இப்போதும் காணத்தக்கதே ஆகும்.

இந்த நிலவியலே கம்பனின் இந்தக் கவிதைக்கு அடிப்படைப் பாடுபொருள் ஆகிறது. இந்த நிலப்பரப்பை, அயோத்திக்கும் மிதிலைக்கும் இடையே ஓடும் கங்கையைக் கம்பன் சென்று பார்த்தானா? இங்கிருந்தே ஊகித்து அறிந்தானா? எவரிடமேனும் கேட்டு அறிந்தானா? இதற்கான புவியியல் சார்ந்த வரைபடங்கள் அன்று இருந்ததா? என்பதெல்லாம் வியப்பிற்குரிய விடை தெரியாத வினாக்கள். இந்த வினாக்களோடு தான் இந்தக் கவிதையை நாம் அணுகுகிறோம். இப்போதும் காணக் கிடைக்கும் இந்த நிலப்பரப்பைத் தன் காப்பியத்தில் தன் சொற்களால் துல்லியமாக உயிர்ப்பித்துக் காட்டுகிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். இனி, கம்பன் கவிதை பேசும் வித்தையைக் காணலாம். வில்லினும் விஞ்சி நிற்கும் சொல்லின் அழகைச் சுவைக்கலாம்.

தவமுனி விசுவாமித்திரனோடு மிதிலைக்கு வந்து வில்லை முறித்துச் சீதையை மணம் முடிக்கத் தயாராகிறான் இராமன். திருமணத்திற்கான பணிகளைத் தொடங்குகிறான் மன்னன் சனகன்.

திருமணத்திற்கு வரவேண்டிய தயரதச் சக்கரவர்த்தியையும், அவனது குடும்பத்தையும், பரிவாரங்களையும் மிதிலைக்கு வருமாறு அழைப்பு அனுப்புகிறான் சனகன். சனகனின் தூதுவர் அயோத்தியை அடைந்து தாங்கள் வந்த செய்தியைத் தயரதனுக்குச் சொல்லுகின்றனர்.

தனது அவையில் இருந்த ஓலை வாசிப்பவனிடம் சனகன் அனுப்பிய ஓலையைத் தயரதன் வாசிக்கச் சொல்லுகிறான். அவன் வாசித்து, செய்தி கேட்டு தோள்கள் பூரித்து, நிமிர்ந்து நிற்கிறான் தயரதன். 'ஓ அன்று கேட்ட அந்தப் பேரோசை அந்த வில்லை முறித்ததால் எழுந்த பேரோசையா?' என்று மறுமொழி பேசுகிறான். மிதிலையில் இராமன் வில்லை முறித்த ஓசை இடைப்பட்ட நிலப்பரப்பு முழுவதையும் கடந்து அயோத்தியில் கேட்டது என்று தயரதனைப் பேச வைக்கிறான் கம்பன். செய்தி கொண்டு வந்த தூதுவருக்கு, பெருமகிழ்ச்சியுடன் பரிசுகளை அள்ளித் தருகிறான் தயரதன். தனது பெரும் சேனையும், பரிவாரங்களும், ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த மன்னர்களும் முன்னதாக மிதிலைக்கு புறப்பட்டு செல்லட்டும் என்று அறிவிக்கிறான்.

தயரதனின் அந்த உத்தரவை யானையின் மீது அமர்ந்து ஒரு வள்ளுவன் பறையறைந்து எங்கும் அறிவிக்கிறான். செய்தி கேட்ட பெரும் சேனைகளிப்பு மிகுதியில் மகிழ்ந்து பூரிக்கிறது. மிதிலை நோக்கி தயரதனின் பெரும் சேனை எழுகிறது. தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள், ஓட்டகங்கள், குடைகள், கொடிகள், பெண்டிர், இசைக்கலைஞர்கள், படைகள் என அனைத்தும், அனைவரும் ஒரு சேரப் புறப்படுகின்றனர்.

'அந்த அணி வகுப்பில்; அதன் மாபெரும் ஒருங்கிணைப்பில் ஒரு உருந்து போடக்கூட இடமில்லை' என்று வியக்கிறான் கம்பன். வழக்கமாகப் பெரும் கூட்டம் என்றால் "எள் போட்டால் எள் எடுக்க இடமில்லை"

என்றுதான் நாட்டார் மரபில் குறிப்பிடுவது வழக்கம். ஆனால் கம்பன் வழக்கத்திற்கு மாறாக 'உளுந்து' என்று குறிப்பிடுகிறான். எள் அமங்கலமான நிகழ்வுகளிலும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு பொருள். எனவே மங்களகரமான திருமண விழாவிற்குச் செல்லும் ஒரு திருக் கூட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது எள் என்ற சொல்லுக்கு பதிலாக உளுந்து என்று கம்பன் மாற்றிச் சொல்வது கவனிக்கத்தக்கது. மனம் கொள்ளத்தக்கது.

அடுத்து, திருமணத்திற்குப் புறப்பட்டுப் போகும் தயரதனின் படைப்பிரிவுகளின் அளவைக் குறிக்கும் கம்பனின் கற்பனைத் திறனை நம்மால் கற்பனை செய்யவே இயலாது. கற்பனைக்கு எட்டாத கற்பனையுடன் தயரதனின் சேனையைக் கம்பன் வர்ணிக்கிறான்.

மணவிழாவிற்காக எல்லோரையும் மிதிலை நோக்கிப் புறப்படுமாறு உத்தரவிட்ட தயரதன் அவர்கள் அனைவரும் புறப்பட்ட பிறகு, இறுதியாக தான் புறப்பட வேண்டும் என்று திட்டமிடுகிறான். தான் திட்டமிட்டவாறே படைப்பிரிவுகள் அனைத்தும் புறப்பட்டு விட்டது அறிந்து தன் இருக்கையில் இருந்து தயரதன் எழுகிறான். அவன் எழுந்த அந்தக் கணத்திற்கு முன்பாகவே அந்தப் பெரும் படை படர்ந்து, அதன் தொடக்கம் மிதிலையின் மிதிலைத் தொட்டிருந்தது என்று வியந்து ஓதுகிறான் கம்பன்.

அதற்குப் பிறகு அந்த பெரும்படையுடன் தயரதனும், அவனது மனைவியரும், பிள்ளைகளும், வசிட்டனும் இன்னும் பலரும் இணைந்து செல்வதைத் தனித்தனியே விவரித்துப் பாடுகிறான் கம்பன். இதன் தொடர்ச்சியாக ஐந்து படலங்களில் அந்தப் படைப்பிரிவின் சிறப்பை; அவர்களின் உற்சாகத்தை; மகிழ்ச்சியை; கொண்டாட்டத்தை; கூடிக் களித்ததை விதவிதமாய்ப் பாடி தானும் பெரு மகிழ்ச்சி கொள்கிறான் கம்பன். இராமனுக்கும் சீதைக்கும் திருமணம் என்கிற செய்தியை, அந்த நிகழ்வை கோலாகலமாகப் பல நூறு பாடல்களில் பாடிப்பாடி மகிழ்கிறான் கம்பன்.

இந்தப் பகுதி முழுவதிலும் கம்பனின் கற்பனைத் திறன் ஆறாக பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது; எட்ட முடியாத சிகரங்களைத் தொடுகிறது; வானம் போல விரிந்து கிடக்கிறது; பெரும் சமுத்திரம் போல ஆர்ப்பரிக்கிறது என்றெல்லாம் கூறினால் அவை போதுமான சொற்களே அல்ல. இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதையும் அளந்த கடந்த பால்வீதி எங்கும் பரந்த விரிந்த கற்பனையின் பேருருவமே கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். உலக இலக்கியத்தில் எவரோடும் இணைசொல்ல முடியாத மாபெரும் உயரத்தில் போய்க் கம்பன் சம்மணமிட்டு அமர்ந்து கொள்கிறான்.

கற்பனைக்கு என்று இலக்கியம் அதுவரை உருவாக்கி வைத்திருந்த அனைத்து எல்லைகளையும் கடந்து, வேறு எவரும் நெருங்க இயலாத நெடுந்தொலைவில் போய் நின்று கொள்கிறான் கம்பன். 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' என்கிற சிறப்பு அடைமொழி கம்பனுக்கு மிகமிகப் பொருத்தமானதே அன்றி போதுமானது இல்லை.

இதுவரை இலக்கிய உலகத்தில் இருந்த போதாமைகளையும் வெற்றிடங்களையும் இடைவெளிகளையும் தனது கற்பனை திறத்தால்

"எல்லையொன்றின்மை" எனும் தனி ஆற்றலால் இட்டு நிரப்பி விடுகிறான் கம்பன். கரை அடங்கிப் பாயும் நதி தான் கம்பன். ஆனால் எவராலும் கடக்க இயலாத, எவராலும் ஆழம் காண முடியாத ஜீவ நதி கம்பன்.

இந்த உலகில் எல்லாப் பறவைகளும் பறந்து தீர்த்த திசைகள் வெளிகள் யாவற்றையும் எளிதில் கடந்து யாரும் அறியாத வேறு ஒரு புதிய அண்டவெளியைத் தன் சொற்களால் படைத்துத் தருகிறான் கம்பன். உலகின் எந்த படைப்புக் கடவுளும் இதுவரை படைத்திராத கற்பனையை; சொல்லாடலை; சூக்குமத்தை; சூத்திரத்தைப் படைத்துத் தந்த கவித் தெய்வமே கம்பன்.

ஏற்கனவே மணவிழாவிற்கு தயரதனும், ஊரும், உறவும், சுற்றமும், படைகளும் புறப்பட்டதைச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டு இருந்தேன். அயோத்தியில் இருந்து அந்த பெரும் சேனை புறப்பட்டு மிதிலை நோக்கி படர்ந்து நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வழியில் கங்கை நதி குறுக்கிடுகிறது. கங்கை நதியை நெருங்கும் தயரதனது பெருஞ் சேனைப் படைகளும், விலங்குகளும் தம் தாகத்தைத் தணிப்பதற்காக கங்கை நீரை அருந்துகின்றன; மாந்துகின்றன. அம்புகளைச் சுமந்து வந்த அந்தப் பெரும் சேனைச் சமுத்திரம் தண்ணீர் அருந்திய மாத்திரத்தில் கங்கை வற்றுகிறது. கடல் நோக்கி கடல் போல ஓடிக் கொண்டிருந்த கங்கையை தயரதனின் சேனைக்கடல் தன் தாகத்தால் அருந்தித் தீர்த்தது. கங்கை வறண்டது.

வறண்டதால் கங்கையின் வெண்மையான தலைப்பகுதி தென்படலாயிற்று. அது மட்டுமின்றி அத்தரைப்பகுதிக்கும் கீழே இருக்கும் பிளவு பட்ட நாக்கை உடைய நாகர்கோவில் உலகமும் கண்ணில் தெரியலாயிற்று.

பிளவுண்ட நாவை உடைய நாகங்களைக் 'கப்புடை நாவு' என்று கம்பன் விளிக்கிறான். நாகங்களுக்குப் பிளவுண்ட நாவு எதனால் வந்தது என்பது ஒரு தனித்த கதை. அந்தப் புராணக் கதையை அறிந்த கம்பன் அதனைக் கவிதையின் முதல் சொல்லாகக் கொண்டு வந்து அமைக்கிறான்.

காசியப்பன் என்ற முனிவனுக்கு இரண்டு மனைவிகள் ஒருத்தியின் பெயர் வினதை. மற்றொருத்தியின் பெயர் கத்துரு. வினதைக்குப் பிறந்த மகன் கருடன். கத்துருவின் மகன் நாகன். இருவரும் மாற்றான் தாய்ப் பிள்ளைகள். இருவருக்கும் எப்போதும் உறவற்ற பகை. இதில் கத்துரு, வினதையை அடிமையாக நடத்துகிறாள். அடிமை போலவே வைத்திருக்கிறாள். தன் தாயை விடுதலை செய்யுமாறு கருடன் தன் சிற்றன்னையான கத்துரு இடத்தில் வேண்டுகிறான். இறவாத வரம் தரும் அமுதத்தைப் பருகக் கொண்டு வந்தால் அவன் தாய் வினதையை விடுவிப்பதாக கத்துரு, கருடனிடம் சொல்லுகிறாள்.

தன் தாயின் விடுதலைக்காக அரும்பாடுபட்டு அமுதக் கலசத்தை எடுத்து வந்த கருடன் அதைத் தர்ப்பைப் புற்களின் மீது வைக்கிறான். அப்போது சிந்திச் சிதறிய அமுதத் துளிகளை நக்கிச் சுவைக்க முயன்ற நாகனின் நாக்கை தர்ப்பைப் புற்கள் இரு கூறாக அறுத்து விடுகின்றன. அப்போது இருந்து நாகத்தின் நாக்கு இரண்டாகப் பிளவுபட்டுப் போனது.

அதையே 'கப்புடை நாவு' என்று குறிக்கிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன். ஒரு நெடிய தனித்த புராணக் கதையை இரண்டே சொற்களில் குறிப்பால் உணர்த்துகிறான் கம்பன்.

கங்கை வறண்டது. தரை தெரிந்தது. பாதாள உலகத்திலிருந்து நாகர் உலகமும் தெரிந்தது என்பதோடு கம்பனின் கற்பனைத் தாண்டவம் நிற்கவில்லை.

ஒடுகிற கங்கை வறண்டு போனதால் கங்கை வருவது நின்று போய் தெளிவான நன்னீரை அருந்த வேண்டும் என்று காத்துக் கிடந்த உப்புடைக் கடல் தவித்து காத்துக் கிடந்தது என்று கவிதையை முடிக்கிறான் கம்பன்.

எந்தப் பகுதியில் எந்த வழியாகக் கங்கை பாய்ந்து ஒடுகிறது என்று எழுதிய கம்பன், அது கடலில் சென்று கலக்கிறது என்பதையும் இப்பாடலின் மூலம் நமக்கு உணர்த்துகிறான். 'உப்புடை' என்னும் சொல் காத்திருக்கும் கடலை மட்டுமின்றி கடல் வாழ் உயிரினங்களையும் குறிக்கும் என்று உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் தருகிற போது நமது வியப்பு பன்மடங்கு மென்மேலும் மேலோங்குகிறது.

தெளிந்த நன்னீரைப் பருக வேண்டும் என்று கடலும் கடல் வாழ் உயிரினங்களும் காத்திருந்தன என்று எழுதியதன் வழியே மிக நுட்பமான இயற்கையின் சுழற்சியையும் கம்பன் நமக்கு உணர்த்துகிறான். கடலுக்கு வரவேண்டிய தெளிந்த நன்னீர் தொடர்ந்து வராது போனால் கடல் நீரில் உப்புத்தன்மை அதிகரித்து விடும். உப்புத்தன்மை அதிகரித்தால் அது இறந்த கடல் ஆகிவிடும். அதில் பல்லுயிர்ப் பெருக்கம் என்பது இல்லாது ஒழிந்து போகும். எனவே கடலும், கடல் வாழ் உயிர்களும் கங்கையின் வரவுக்கு, அந்த தெளிந்த நன்னீரை உண்பதற்கு ஆசை கொண்டு நின்றன என்று நமக்கு எழுதிக் கொடுக்கிறான் கம்பன்.

கங்கை பாய்ந்து ஓடும் அந்தச் சமவெளியை, நிலப்பரப்பைக் கம்பன் நேரில் சென்று கண்டானா? கங்கையும் கடலும் இணைவதைக் கம்பன் கண்ணுற்றானா? எங்கும் போகாமலேயே இருந்த இடத்திலிருந்தே இவைகளை வேறு வழியாகக் கேட்டு அறிந்து நமக்கு சொன்னானா? இந்த நிலவியலை உணர்த்தும் நூல்களோ சுவடிகளோ ஏதேனும் கம்பனுக்கு காணக் கிடைத்ததா? இந்தக் கேள்விகள் எதற்கும் நம்மிடம் விடை இல்லை.

ஆனால் கங்கையின் நன்னீர் கடலுக்குத் தேவை என்பதைக் கம்பன் அறிந்திருந்தான். 'வீணாகக் கடலில் சென்று சேரும் நதிநீர்' என்று சொல்லுவதற்கு முன் மனிதர்கள் இனிமேல் ஆழ்ந்து யோசித்துச் சொல்ல வேண்டும். கடல் தருகிற மழை தான் நதியாகப் பெருக்கெடுக்கிறது. எது நதியைக் கொடுத்ததோ அதற்கே உரிமை இல்லை என்பதும், அதற்குரிய பங்கைத் தடுத்து நிறுத்துவதும் நேரிய செயல்கள் அல்லவே? அது இயற்கையின் சுழற்சிக்கு எதிரான செயல். ஒன்றோடு ஒன்று கவ்விப் பிணைந்திருக்கும் உயிரின் கண்ணிகளை அறுக்கிற செயல். வியப்பிற்குரிய கற்பனை ததும்பும் இந்த கவிதை ஓர் அறிவியல் உண்மையை அடித்தளமாகக் கொண்ட அற்புதக் கற்பனை. கற்பனைக்கு எட்டாத கற்பனை.

நமது வாசக ரசனை என்னும் கங்கை, கம்பன் என்ற மகா சமுத்திரம் நோக்கி
ஓடிக் கலப்பது தவிர இனி வேறு எந்த நினைப்பும் இல்லை; நிலையும்
இல்லை.

கவிதை

"கப்புடை நாவி னாக ருலகமுங் கண்ணிற் றோன்றத்
துப்புடை மணலிற் றாகிக் கங்கை நீர் சுருங்கிக் காட்ட
அப்புடை யனீக வேலை யகன்புனன் முகந்து மாந்த
உப்புடைக் கடலும் தெண்ணீருண்ணசை யுற்ற தன்றே"

*பாலகாண்டம்

*எதிர் கொள் படலம்

*பாடல் எண் 1116.

உதவி :

*வை.மு. கோ உரை

*பள்ளத்தூர் பழனியப்பன் உரை

எருது உணர்த்தும் வாழ்வியல்

முனைவர் இராதாகிருஷ்ணன் மாது
26, மலையப்பநகர்,
மல்லியம்பத்துஅஞ்சல்,
திருச்சிராப்பள்ளி - 620 102
செல் - 9443921675

பாரததேசம் உலகுக்கு வழங்கிய நன்கொடைகளுள் தலையாயவை நான் மறைகள், புராணங்கள், இலக்கிய இலக்கணவளங்கள் ஆகியனவாம். உலகின் மூத்த மொழிகளாகிய தமிழ், வடமொழி ஆகியவை இந்த உலகுக்குப் பாரதம் ஈந்த நன்கொடைகளாம்.

தன் அண்ணன் இராமன் காடேகவேண்டும் என்ற செய்தியினை அறிந்து வெகுண்டு வந்த இலக்குவனின் சீற்றம் தணிப்பதற்காகப் பேசுகின்ற இராமனைக் கம்பர் "தென்சொல் கடந்தான், வடசொல்கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தான்" என்கின்றார்.

அதாவது இராமன் தமிழ்மொழியின் எல்லை கண்டவனாம், வடமொழிச் சாத்திரங்களின் முடிவிடத்தை அறிந்தவனாம். பார்வதியின் திருமணத்தின் போது வடக்குத் தாழ்ந்து தெற்கு உயர்ந்தபோது அதனைச்சரி செய்யவந்த அகத்திய முனிவர் பொதிகை மலையைத்தம் இருப்பிடமாக்கொண்டார். அவரைப் பற்றிக் கூறுங்காலத்துக் கம்பர் "என்று முளதென்தமிழ் இயம்பி இசை கொண்டான்" என்பார்.

வாழ்வின் நெறிமுறைகளைக் கதைவடிவில் இராமாயணமாகவும், மஹா பாரதமாகவும் தந்த பெருமை பாரத தேசத்திற்கு உண்டு. 'பாரதப்பூமி பழம்பெரும்பூமி, நீரதன் புதல்வர் இந்நினைவு அகற்றாதீர்' என்றும் 'அமிழ்தில் இனியதடி பாப்பா- நம் ஆன்றோர்கள் தேசமடி பாப்பா' என்றும் பாரதியார் புகழ்ந்து பாடியது இதன் பொருட்டேயாம்.

இப்புண்ணிய பூமியில் தோன்றிய இராமகாதையை ஆதிகவி வான்மீகி வடமொழியில் படைத்தளித்தார். கம்பரோ தமக்கு முன்னால் சங்கநூல்கள், சிலம்பு முதலானவற்றில் சிறுசிறு காட்சிகளாக வழங்கி வந்த இராமாயணம் குறித்த நிகழ்வுகளையும், ஆழ்வார்களின் அமுதத் தமிழில் ஆழ்ந்து அவர்தம் கூற்றையும் நன்கறிந்து கற்றார். முன்னோர் அனைவரும் கொண்டாடிய இராமனைப்பண்டிதரும் பாமரரும் தம்தாய்மொழியாம் தமிழில் அறியச் செய்ய வேண்டுமென விழைந்தார்.

வான்மீகத்தையே தமக்கு மூலமாகக் கொண்டும் தாம்வாழ்ந்த காலத்தில் இராமனுக்கு இருந்த ஏற்றத்தினை அறிந்தும், தமிழர்தம் பண்பாட்டு நலன்களுக்குச் சிறிதும் இழுக்கு ஏற்படாத வண்ணம் சிறந்ததொரு காப்பியமாம் இராமாவதாரத்தைப் இயற்றினார்.

"மால்கடிந்தத்தவமுனிவான்மிகின்பான்வனத்திடையேதான்கண்டுகொண்டுவந்த பால்படிந்து, முள்ளடர்ந்து, பருத்துநீண்டுபரிமளிக்கும்பலவின்கனிபாருக்கீந்தான் மேல்படிந்தபிசினகற்றி, மெள்ளக்கீறி, மெதுவாகச்சுளைஎடுத்துத்தேனும்வார்த்து நூல்படிந்தமனத்தவர்க்குவிருந்துவைத்தான்கம்பனென்றதமிழ்த்தாயார்நோற்றமைந்தன்".

என்றார் நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை.

தமிழுக்குக் கதியான இருவருள் ஒருவரான கம்பர்தம் காப்பியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள எவ்வுயிரையும் மனித சமுதாயத்திற்குத் தேவையான நன்னெறிகளைக் காட்டும் குறிகளாக்கிக் கம்பசித்திரம் படைத்து விடுகின்றார். உருவத்தில் சிறிய கோழியையும், விரைந்து செல்லும் பரியையும், பெருஉருவத்துக் கருநிறக்கரியையும், விண்ணில் சீறிப்பாயும் கழுகையும், மரத்துக்கு மரம் தாவும் குரங்கையும், பீடு நடைபோடும் ஏற்றையும் தம் கவித்திறத்தால் மனிதகுலம் தழைக்க பாடஞ்சொல்லும் பொருளாக்கி அதிசயம் காட்டுவார்.

விசுவாமித்திரரோடு மதிலையை அடைந்த இராமன், வில்லினை முறித்துச் சீதையை மணம்புரிய உள்ள நிகழ்வு அறிந்த தசரதன் அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்டான். அவனுடன் புறப்பட்டவர்கள் குறித்தான செய்தியினைப் பலவாறாகப் பேசுகின்ற கம்பர். பல்வேறு பொருள்களை ஏற்றிக் கொண்டு புறப்பட்ட எருது வண்டிகள் நிலையென்ன என்று கூறுவதைப் நோக்குங்கள்.

கொற்றநல்லியங்கள்எங்கும்கொண்டலின்துவைப்பபண்டிப்

பெற்றஏறுஅன்னப்புள்ளின்பேதையர்வெருவிநீங்க

முற்றுஉறுபரங்கள்எல்லாம், முறைமுறை, பாசத்தோடும்

பற்றுஅறவீசிஎகி, யோகியின்பரிவுதீர்த்த

திருமணத்திற்குச் செல்வதால் எல்லோர் மனத்திலும் மகிழ்ச்சி. எங்கும் ஆரவாரம். இன்னியங்கள் முழங்குகின்றன. பேரோசை கேட்கின்றது. அவ்வோசை மேகங்கள் முழங்குவது போன்று உள்ளது. சுமை ஏற்றப்பட்ட வண்டியில் பூட்டப்பட்ட எருதுகள் இதனால் வெருண்டு தம்கட்டுகளை அறுத்துக் கொண்டு மூர்க்கத்தனமாகச் சென்றன. அருகில் வருகின்ற பெண்கள் அஞ்சி விலகும்படி வண்டியில் ஏற்றப்பட்டுள்ள பொருள்கள்மீது கட்டப்பெற்றுள்ள கயிறுகள் அறுந்து, பொருள்கள் எல்லாம் சிதறி விழுந்தன என்கின்றார் கம்பர். இப்பாடலில் தம்பாசத்தை (கயிற்றை) அறுத்துக் கொண்டு ஓடிய எருதுகளுக்கு உவமையாகயோகியரை இணைத்துக் கூறுகின்றார். உலகியல் போகத்துக்கு ஆட்பட்டுத் தம்மை இழந்து தவிக்கும் மக்களுக்கு எருதின் மூலம் யோகியர் மேன்மையினை நாம் உணர்ந்து கொள்ளும் விதமாக வாழ்வியலை உணர்த்துகின்றார்.

எருதுகள் வண்டியில் பூட்டப்பெற்ற கயிற்றினைத் (பாசம்) தாமே அறுத்துக் கொண்டதால் வண்டியோடு கட்டுண்டு (பற்று) இருந்த நிலைமாறியது. இதுவரை தாங்கி வந்தசுமை இழுத்தலினின்றும் விடுபட்டதால் வருத்தந்தீர்ந்தது (பரிவுதீர்தல்). அதனால் வெருட்சியும் அடங்கியது.

உலகியல் தொடர்பால் ஏற்பட்ட பாச வாழ்க்கையால் உண்டாகிய நான் என்னும் அகப்பற்றும், எனது என்னும் புறப்பற்றும் மக்களை வருத்துகின்றன. ஆனால் பாசம் அறுத்து, பற்றினை நீக்கிய யோகியர் உலகியல் போகத்தில் துன்புறாது நன்னிலையடைகின்றார் என்பதனைக் கட்டறுத்து ஓடும் எருதோடு தொடர்பு படுத்திச் சித்திரமாக்குகின்றார் கம்பர்.

மற்றொன்று. கைகேயிதயரதனிடத்தில் தான்பெற்ற வரத்தினை இராமனிடம் கூறுகின்றான். "உன் தம்பி பரதன் நாடாள் வேண்டும், நீ காடேகவேண்டும்" என்று தன் அன்னை கைகேயி கேட்டவுடன் இராமனின் தோற்றப் பொலிவினைக்கூற வந்த கம்பர் கட்டவிழ்ந்து பாரம் நீங்கிய எருதின் நிலைக்கு ஒப்பிடு தலைக்காண முடிகின்றது.

தெருளுடைமனத்துமன்னன்ஏவலின்திறம்பஅஞ்சி,
இருளுடைஉலகம்தாங்கும்இன்னலுக்குஇயைந்துநின்றான்,
உருளுடைச்சகடம்பூண்ட, உடையவன்உய்த்தகார்ஏறு
அருளுடைஒருவன்நீக்க, அப்பிணிஅவிழ்ந்ததுஒத்தான்.

தெளிந்த சிந்தனையுடைய தந்தை தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையினின்று மாறுபடுவதற்கு அஞ்சினான். அஞ்ஞான இருளினை உடைய இவ்வுலகத்தைத் தாங்குகின்ற வருத்தத்தினை ஏற்றுக் கொண்டு சம்மதித்து நின்ற இராமன் பாரமுடைய வண்டியில் பூட்டப்பட்ட எருதினைப் போன்றவனான். தன் தாய் கைகேயி உனக்கு அரசு இல்லை என்று கூறிய செய்தி, பாரம் தாங்காது தவித்து நிற்கும் எருதின்மீது கருணை கொண்டு அந்த எருதினை அவ்வண்டியினின்று நீக்கி, அப்பிணியைத் தீர்த்தது போன்றிருந்தது. அரசாட்சியை வண்டியாகவும் அதனைச் சுமப்பவனை எருதாகவும் கூறியுள்ளார் கம்பர். கைகேயி தனதுயரம் தீர்த்ததால் இராமன் காடேகி அரக்கர்கள் அழிவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படக்காலம் கனிந்தது என்பதனால் அவளுக்கு நன்றிக்கடன் பட்டவனாகின்றான்.

பாசத்தால் கட்டப்பட்ட எருது அப்பாசத்தைத்தானாக அறுத்துக் கொண்டு ஓடியதையும், பாரம் தாங்காது தவிக்கும் எருதினைக் கருணைகொண்ட ஒருவர் அப்பிணியினின்று நீக்கியதால் ஏற்பட்ட நிலையையும் குறிகளாக்கி அவைமூலம் நாம் அடையவேண்டிய நெறிகளை விளக்கிக் காட்டுகின்ற கம்பசித்திரம் நம்மை வியக்கவைக்கிறது. இதன் பொருட்டே நம் முன்னோர் "கம்பநாடன் கவிதையில்போல், கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே" என்று போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

கம்பனில் வானியல்

முனைவர் ச. குருஞானாம்பிகா (SG),

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும்
மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் - சந
guruambika@gmail.com,
9042121850

முன்னுரை

இரகுவம்சத்து நாயகன் இராமனின் கதையை கூறும் இராமாயணம் இந்திய மக்கள் அனைவரையும் உணர்வால் ஒன்றிணைத்த இதிகாசமாகும். தமிழில் இராமாவதாரத்தின் சிறப்பினைக் கம்பராமாயணம் வழியாக கம்பர் தனித்துவமிக்க காப்பியமாகப் படைத்துள்ளார். மன்னர்களாலும், மக்களாலும் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்று கருதப் பெற்று பாராட்டப் பெற்றவர் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த கவிஞர்களுள் கம்பர் ஒருவரே ஆவார். வால்மீகி இராமாயணத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டாலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் படைக்கப்பட்ட கம்பராமாயணத்தில் காலம், மொழி, இனம், இடம், மரபு, பண்பாடு ஆகிய வேறுபாடுகளை உள்ளடக்கி, பொருந்தாதவற்றை விலக்கி, அடிப்படையானவற்றை இயல்புப்படுத்தி, செம்மையான முறையிலே இயற்றியுள்ளார். அனைத்து பொருண்மைகளையும் உள்ளடக்கிய கம்பராமாயணத்தில் வானியல் போன்ற அறிவியல்சார் கருத்துகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழரின் வானியல் அறிவு, தொல்காப்பியர் தோன்றிய காலந் தொட்டே இருந்திருக்கிறது. இராமனின் பிறப்பைக்கூறும் பாலகாண்டம் முதல் இராம மற்றும் இராவணனின் போரைக்கூறும் யுத்த காண்டம். வரை பல்வேறு வானியல் சார்ந்த செய்திகளையும், புவிமண்டலம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளையும், கம்பர் தன்பாடலில் பாடியுள்ளார். கம்பராமாயணத்தில் சூரியன், சந்திரன் போன்ற கோள்கள் குறித்தும், இரவு பகல் தோன்றக் காரணம் பற்றியும், அமாவாசை, பௌர்ணமி பற்றிய கருத்துக்களையும், விளக்கியுள்ளார். புவிமண்டலம் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளையும், வான்வெளிப் பயணம் பற்றியும் கூறியுள்ளார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கம்பர் கூறிய வானியல் அறிவை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அண்டம்

வானம் என்பது பரந்த பெருவெளியாகும். இப்பரந்த பெருவெளியே 'வான்மண்டலம்' எனப்படுகிறது. இதன் பரப்பில்தான் சூரியன் முதலாக அனைத்து வான்பொருட்களும் இயங்குகின்றன. இது 'அண்டம்' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. 'அண்டம்' என்பதன் பொருள் 'அனைத்தையும்தன்னுள்அடக்கியது' என்பதாகும்.

**'ஒன்றுமோ வானம் அன்றிலகமும் பதினால் உள்ள
வென்றிமா கடலும் ஏழ்ஏழ் மலை உள்ள என்னவெயாய்
நின்றது ஓர் அண்டத்துள்ளே எனின் அது நெடியது ஒன்றோ'**
(கம்ப, பா:4446)

என்ற பாடல் அண்டம் என்பதற்கு விளக்கம் தருவதாக அமையும் கம்பரின் பாடலாகும். சுக்கிரீவன் சரியான நேரத்திற்குப் படைகளைக் கொண்டு வரவில்லை. இதன் காரணமாக இராமன், இலக்குமணனை செய்தி அறிந்துவர அனுப்புகிறார். அப்போது இலக்குவன் சுக்கிரீவனிடம் அண்டத்தில் எவ்விடத்தில் சீதைஇருந்தாலும் சீதையைக்கண்டறிவது எளிது எனக் கூறுவதாகக் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

வான் மண்டல வருணனை

அண்டத்தைப் பற்றித் தன் காப்பியத்தில் பல இடங்களில் பேசுகிறார் கம்பர். சீதையின் திருமணச் செய்தியை முரசறைந்து தெரிவிக்கும் படி சனகன் ஆணையிட்டார். நகர மாந்தர் மகிழ்ச்சியில் திளைத்து, தோரணங்களாலும், கொடிகளாலும் அலங்கரித்தனர். சந்தனக் குழம்பையும், அகிற் குழம்பையும் தெருக்களில் தெளித்து, மாளிகைகளின் வாயில்களில், முத்துச் சரங்களால்தொங்கவிட்டு அலங்கரித்தனர். திருமண மண்டபத்தின் அழகிய ஆசனங்களில் சனக மாமன்னனும், தசரதனும் வந்து அமர்ந்தனர். தெய்வ தச்சனான மயனால் திருத்தமாக உருவாக்கப்பட்ட அந்த மண்டபம் ஆதிகாலத்தில் பிரம்மன் படைத்த அண்டக்கோளத்தை ஒத்திருந்தது என்று கம்பர் பாடுகிறார். கைம்மாறு கருதாமல் தம்மை நாடியவர்களுக்கு வாரி வழங்கும் கொடைகுணம் மிக்கோர் கூடியிருந்தமையால் மணிகள் பதித்து சமைக்கப்பட்ட அந்த மண்டபத்தில் மேகங்கள் இருந்தன.

ஒளிமயமான கொடி போன்ற மெல்லியலாரின் கூட்டம் இருந்ததால், அங்கு மின்னல்களும் இருந்தன. புகழ்மிக உடைய மன்னர்கள் பலர் அங்கிருந்ததால் மண்டபத்தில் நட்சத்திரங்களும் இருந்தன. மன்னர்கள் அணிந்துள்ள ஆபரணங்கள் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்ததால், அங்கு நவரத்தின குயில்களும் இருந்தன. இவை அனைத்திற்கும் நடுவே சூரிய குல மன்னனான தசரதனும், சந்திர குல மன்னனான சனகனும் இருந்ததால் சூரியன், சந்திரன் இருவரும் ஒருசேர எழுந்தருளிய காட்சி போல் இருந்தது. இவை அனைத்தும் அயன் படைத்த அண்ட கோளம் போல காட்சியளித்தது என்பதனை கம்பர்.

'புயல் உளமின் உள பொருஇல மன்உள

இயல்மணி இனம் உள சுடர் இரண்டு உள

மயன்முதல் திருத்திய மணிசெய் மண்டபம்

அயன்முதல் திருத்திய அண்டம் ஒத்ததே' (கம்ப, பா:45)

என்ற பாடல் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

சூரிய மண்டலம்

வான் மண்டலம் சூரியனை உள்ளிட்டு அமைவதாகும். சூரியன் தான் மட்டுமாக அமையாமல், தன்னுடன் கோள்களையும் இணைத்துக் கொண்டு ஒரு மண்டலமாக செயல்படுகின்றது. இதனைச் 'சூரிய மண்டலம்' என்றும் 'சூரிய குடும்பம்' என்றும் குறிப்பிடலாம்.

'சூரிய குடும்பம்' அல்லது 'கதிரவன் குடும்பம்' என்பது சூரியனையும் சூரியனின் ஈர்ப்பு விசையின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள அனைத்து பருப்பொருட்களையும் உள்ளடக்கியது. சூரிய மண்டலம் குறித்து கம்பர் பல செய்திகளைத் தருகிறார்.

"கதிரோன்

மண்டிலங்களை மேருவில் குவித்தென வயங்கும்

அண்டம் விற்கும் நான்காசு இனம் குயிற்றியது அடங்க".

(கம்ப, பா: 9803)

என்ற குறிப்பில் கதிரோன் தன் மண்டலங்களை எல்லாம் குவித்தது போன்று அணிகள் பலவற்றைக் குவித்து அணிந்து தேர்க்காட்சி தந்தது என்று இடம்பெற்றிருக்கிறது. மற்றொரு இடத்தில் இராவணனின் குண்டலங்கள் மண்ணிடத்தில் கிடந்த நிலையைக் கம்பர்.

விரிகதிர்வெய்யோன் மண்டலம் பலமண்ணிடைக் கிடந்தன'.

(கம்ப, பா: 3592)

என்று பாடலின் வழி வெய்யோன் மண்டலம் பல பொருட்களையுடையது என்பது கம்பரின் கருத்தாக அறியப்படுகிறது..

இராமனை, சூரிய குடும்பத்தின் சிறப்புகள் மிக்கவனாக, சூரியனாக சூரிய குலத்தலைவனாக இராமனைக் கம்பர் காட்டுகிறார். இராமனின் தந்தையான தசரதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது கம்பர்,

"சூரியன் மரபில் தோன்றிச் சுடர்நெடும் நேமி ஆண்ட

ஆரியன் அமரர்க்கு ஆகி அசுரரை ஆவிஉண்ட

வீரியன் வேள்வி செய்து விண்உல்கோடும் ஆண்ட

காரியன் கருணை அன்ன கண்ணன் அக்கவிகை மன்னன்".

(கம்ப, பா: 3878)

என்று சூரிய மரபில் தோன்றியவனாக தசரதனைக் கம்பர் அறிமுகம் செய்கிறார். இராமனை கதிரவனுடன் ஒப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.

"அரக்கர் என்ற போ இருளினை இராமன்ஆம் இரவி
துரக்க வெஞ்சுடர்க் கதிரவன் புறத்து இருள்தொலைக்க
புரக்கும் வெய்யவர் இருவரை உடையனபோல
நிர்க்கும் நல்ஒளி பரந்தன உலகு எலாம் நிமிர்".

(கம்ப, பா: 8488)

என்ற பாடலானது, அரக்கர்களின் துன்பம் என்ற பெரிய இருளினை இராமன் என்ற சூரியன் தொலைக்கப் போகிறான். கதிரவன் உலகில் படியும் இருளைப் போக்கப் போகின்றது. எனவே சூரியர்கள் இருவரைப் பெற்றுள்ளோம் என்ற மகிழ்ச்சியில் உலகம் இருக்கிறது என்ற பொருள்பட சூரியனோடு இராமனை இணைத்துப் பாடியுள்ளார் கம்பர். பேரோலியுடன் சூரியன் தோன்றினான் என்ற கம்பரின் கற்பனையில் இராமன் சூரியனாக காட்டப்படுகிறான்.

சூரியனின் அளப்பெரும் தன்மைகளைக் கம்பர் தனது பாடலில் பாடியுள்ளார். இத்திரசித்தனின் அம்புகளால் தைக்கப்பெற்று அவற்றைப் பொறுத்து ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் அனுமனுக்குக் கதிரவனை நிகராக்கிக் காட்டுகிறார் கம்பர். கதிரவனின் தன்மைகளை அனுமனின் தன்மைகளுடன் ஒப்பிட்டு உயர்த்திப் பாடுகிறார்.

**“வெதிர் ஒத்த சிகரக்குன்றின் மருங்கு உற விளங்கலாலும்
எதிர்ஒத்த இருளைக் கீறி எழுகின்ற இயற்கையாலும்
கதிர்ஒத்த பகழிக்கற்றை கதிர்ஒளி காட்டலாலும்
உதிரத்தின் செம்மையாலும் உதிக்கின்ற கதிரோன் ஒத்தான்”.**

(கம்ப,பா: 9164)

பாடலில் சூரியன் மூங்கில்கள் வளருகின்ற சிகரங்களின் பக்கத்தில் தோன்றும். இருளைக் கீறி ஒளியோடு எழும் பல்வகைக் கதிர்களைத் தன்னுள் கொண்டிருக்கும். செம்மை நிறத்துடன் விளங்கும் இத்தகைய பண்புகள் சூரியனின் பண்புகளாகின்றன.

அனுமனும், மலையின் பக்கத்தில் ஒரு மலையாகத் தோன்றுகிறான். எதிரிகள் என்ற இருளைக் குறித்து அவன் எழுகின்றான். இந்திரசித்தன் ஏவிய அம்புகளைத் தன் உடலில் சூரியனின் கதிர்கள் இருப்பதைப் போல ஏற்றுத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அவன் உடல் முழுவதும் இரத்தம் பெருகுவதால், அனுமன் செம்மை நிறமுடையவனாகக் காட்சியளிக்கிறான். சூரியனின் இயல்புகள் மற்றும் அனுமனின் இயல்புகள் இரண்டையும் கற்பனை மூலமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார் கம்பர்.

தற்போது சூரியனில் உள்ள ஹைட்ரஜன் அணுக்கள் அணுக்கரு புணர்வு விளைவினால், ஹீலியம் அணுக்களாக மாற்றப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வினாடியும் சுமார் நான்கு மில்லியன் டன் எரிபொருள் ஆற்றலாக மாற்றப்படுகின்றது. இவ்வாற்றலையே நாம் சூரிய ஒளியாகவும், வெப்பமாகவும் பெறுகிறோம் என்ற கருத்து சூரியனின் தற்கால இயல்பை வெளிப்படுத்துகின்றது. பல பில்லியன் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு. சூரியனில் உள்ள எரிசக்தி உயர்ந்து எரிகின்ற காலம் ஒன்று வரலாம். அப்போது சூரியன் சிகப்புப் பெருங்கோள் வடிவில் அமையலாம். இந்நேரத்தில் சூரியமண்டலத்திலுள்ள அனைத்துக் கோள்களையும், குறியாக பூமியையும் தனக்குள் சூரிய ஆற்றல் இழுத்துக் கொள்ளும்.

இதனைத் தாண்டி பல பில்லியன் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சூரியனின் எரிபொருள் முற்றிலும் தீர்ந்துவிடும் காலம் ஒன்று வரலாம் அப்போது சூரியன் கருங்குழியாகவோ, நியூட்ரான் விண்மீன்களாகவோ மாற்றமடையலாம். இதனைத் தொடர்ந்து சூரியன் கோள வான்புகை அடையலாம். இவ்வாறு பல்வகை சூரிய நிலைகளை முன்வைக்கிறார்கள் இக்கருத்தினை கவிதைக்குள் புகுத்தியுள்ளார். கம்பர் எளிமையாக,

**“வெண்மதி மீச்செல மேகம் ஊர்ந்து என
அண்ணல் வெம்கதிரவன் அளவு இல் மூர்த்தியாய்
மண்இடை இழிந்து ஒரு வழிக் கொண்டால் என
எண்அரு மன்னவர் களிற்றின் ஏகினார்.”** (கம்ப, பா: 2362)

என்ற பாடலில் யானைகள் மீது சூரியனின் பலவகைத் தோற்றம் போல பல தேசத்து மன்னர்களும் இராமனின் திருமணத்தைக் காணச் சென்றனர் என்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். சூரியன் ஒரு காலத்தில் பூமியைத் தன்னுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்புள்ளது என்று கருதும் அறிவியலாளர்கள் பக்கம் கம்பர் நிற்கிறார்.

கதிரவனின் எரிபொருள் முற்றிலும் அழிகின்ற நிலை கதிரவ ஊழிநிலை எனப்படும். இக்கதிரவ ஊழிநிலையில் சூரிய புயல் வீசலாம். சூரிய எரிமலை பெய்யலாம். இதுவே அறிவியலாளர்கள் காணும் சூரிய ஊழியாகும். இதனையும் கம்பர்.

**“..... வெம்போர்
பொரஉறற் பொழுது வீரன்
மும்மடங்கு ஆற்றல் பொங்க
விரவிப்போய்க் கதிரோன் ஊழி
இறுதியின் என்னல் ஆனான்”** (கம்ப, பா: 956)

என்று அனுமனின் வீரத்தை சூரிய ஊழியோடு ஒப்பிடுகின்றார். அனுமனின் ஆற்றல் மும்மடங்கு பெருகியதாம். இதுபோன்று சூரிய ஊழியின் போது சூரியசக்தி மும்மடங்கு பெருக அல்லது அதற்கு மேலும் பெருக வாய்ப்பிருக்கிறது. இங்கு அனுமனின் வீரப்பயலும், கதிரவனின் ஊழிப் புயலும் கம்பரின் கவிதையால் படிப்பவர் கண்முன் நிறுத்தப் பெறுகின்றன. விஞ்ஞானிகள் என்று விஞ்ஞானிகள் கணிக்கின்ற கணிப்பைக் கம்பர் தன் பாடல்களில் அன்றே எடுத்துக்கூறுகிறார்.

விண்மீன் மண்டலம்

வானில் பலவகை விண்மீன்கள் உள்ளன. அவற்றை அளந்தறிவது என்பது பெரிய முயற்சியாகும். ஆனாலும் பல விண்மீன் தொகுதிகள் அறிஞர்களால் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. கம்பர் காலத்தில் இருந்த விண்மீன் தொகுதிகள் பலவற்றை அவர் தம் கவிதைகளில் காட்டியுள்ளார். கம்பர் இராமன், பரதன், இலக்குமணன் சத்துருக்கனன் முதலானவர்கள் பிறந்த நட்சத்திரங்களைச் சுட்டுகின்றார். இந்நிலையில் நட்சத்திரங்கள் பற்றிய அறிதல் கம்பரிடம் இருந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகிறது. கம்பர் தம் காப்பியத்தில் சில நட்சத்திர அமைப்புகளை எடுத்துரைத்துள்ளார்.

“ஆயிடை பருவம்வந் தடைந்த எல்லையின்
மாயிரும் புவிமகள் மகிழ்விள் ஓங்கிட
வேண் புணர் பூசமும் விண்உளோர் புகழ்
தூயகாக் கடகமும் எழுந்து துள்ளவே”

(கம்ப, பா: 282)

இப்பாடலில் கம்பர் இராமன் பிறந்த நட்சத்திரமாகப் புனர்பூசம் என்றும் அதன் இராசி கர்கடகம் என்றும் பாடியுள்ளார்.

“ஆசையும் விசும்பும் நின்று அமரர் ஆர்த்துஎழ
வாசவன் முதலினோர் வணங்கி வாழ்த்து உறப்
பூசமும் மீனமும் பொலிய நல்கினான்
மாசுஅறு கேகயன் மாது மைந்தனை”.

(கம்ப, பா: 285)

இப்பாடலில் பூச நட்சத்திரத்தில் மீன இராசியில் பிறந்தவன் கைகேயியின் மகன் பரதன் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

“தளை அவிழ் தரு உடைசயிலகோபனும்
கிளையும் அந்தரம் மிசைக் கெழுமி ஆர்ந்து எழ
அளைபுகும் அரவினோடு அலவன் வாழ்வுஉற
இளையவள் பயந்தனள் இளைய வீரன்”

(கம்ப, பா: 286)

என்ற பாடலில் ஆயில்ய நட்சத்திரம் கடக இராசியில் இலக்குவன் பிறந்தான் என்கிறார் கம்பர். ஆயில்ய நட்சத்திரம் அரவ நட்சத்திரம் என்று கம்பரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“படம் கிளர் பல் தலைப் பாந்தன் ஏந்து பார்
நடம் கிளர்தரமறை நவில நாடகம்
மடங்கலும் மகமுமே வாழ்வி ஓங்கிட
விடம் கிளர் விழியினாள் மீட்டும் ஈன்றனள்”

(கம்ப, பா: 287)

சத்ருக்கனன் பிறந்த நட்சத்திரம் மகம் என்பதையும், சிம்ம இராசியில் பிறந்தவன் என்பதையும் கம்பர் இப்பாடலில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இவ்வகையில் உடன் பிறந்த நால்வரின் பிறப்பினைக் கம்பர் நட்சத்திரங்கள், இராசி ஆகியவற்றுடன் கூறியுள்ளமை அவரின் வானியியல் சோதிடவியல் அறிவிற்குச் சான்றுகளாகும்.

அறிவியலும் இறைநெறியும்

அண்டத்தையும், அதன் ஒவ்வொரு அணுவையும் தோற்றுவித்து இயக்கும் மாபெரும் சக்தியை அறிவியல் வல்லுநர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். அணுவியல் பேரறிஞனான ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீன் என்பவர், “மனித அறிவிற்கு அப்பாற்பட்டதொரு சக்தி இருக்கிறது என்பதில் யாதொரு ஐயமும் இல்லை. அந்த சக்தியே இந்த பிரபஞ்ச உருவாக்கத்திற்குக் காரணமாய் அமைந்துள்ளது.” (கம்பனின் விண்ணோடும் மண்ணோடும் - ப. 10) என்கிறார். பேரண்டத்தைத் தொழில்படச் செய்யும் அந்த மகத்தான

சக்தியை, 'உருவகத்தாலே உணர்ந்து உணராது பலவகையாகப் பரவிடும் பரம் பொருள்' (பாரதியார் கவிதைகள், கடவுள் வாழ்த்து (சு,எ) என்று பாரதி பாடுகிறார். இந்தியாவின் தத்துவப் பேரறிஞர் டாக்டர் இராதகிரு'ணன் அவர்கள்

"விஞ்ஞான முறைப்படி ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து முயற்சித்தாலும், இந்தப் பிரபஞ்சம் பற்றிய உண்மை முழுவதையும் நாம் அறிந்து விட முடியாது. விஞ்ஞானத்தின் மூலம், காரண காரியங்களைக் கண்டு பிடிக்க விழையும் நம் அறிவாற்றலுக்கும், சில வரம்புகள் உண்டு. பௌதிகம், இரசாயனம், உளவியல், அறிவியல் என்று நம் ஆய்வுகள் தொடர்ந்து கொண்டுதான் செல்கின்றன. இருப்பினும் நம் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களும் உள்ளன. உயிரற்ற சூழ்நிலையிலிருந்து உயிர் தோன்றியதும், உடலுக்கும் மனதுக்கும் உள்ள தொடர்பும், இவை போல இன்னும் பல கேள்விகளோடும், இன்றும் அறிவியல் உலகிற்கு புதிராகவே உள்ளன. இந்த மயக்க நிலையைத் தாண்டிச் செல்லும் மனோசக்தி படைத்த நம் ஞானிகள், இவை அனைத்தும் இறைசக்தி என்னும் பரதத்துவத்தால் ஒழுங்காக செயல்படுத்தப்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டனர். அறிவியல் இயற்கைப் பொருட்களின் இயல்புகளை விளக்குமே தவிர மூலக்காரணங்களை விளக்க முடியாது" என்கிறார்.

(கம்பனின் விண்ணோடும் மண்ணோடும். ப.11)

ஒரு காலத்தின் கண்டுபிடிப்புகள் இன்னொரு காலத்தில் மறுக்கப்பட்டன. அரிஸ்டாட்டில் காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பல உண்மைகள் கலிலியோ காலத்தில் மறுக்கப்பட்டன. நியூட்டன் காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட உண்மைகள் ஜன்ஸ்டின் காலத்தில் மறுக்கப்பட்டன. பரம்பொருளைப் பற்றியதான பரதத்துவம் என்றைக்கும் மாறாது என்றும், மாறாத அந்த பரம்பொருளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளும் விஞ்ஞானம் மிகப் பெரிய விஞ்ஞானம் ஆகும். தலைச்சிறந்த விஞ்ஞானியான ஜன்ஸ்டின்,

**"விஞ்ஞானமில்லாத இறைநெறி குருட்டுத்தனம்
இறைநெறி அற்றவிஞ்ஞானம்முடம்"**

(கம்பனின் விண்ணோடும் மண்ணோடும். ப:12) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

அறிவும், உணர்வும்

விஞ்ஞானத்திற்கு அடிப்படையானது விஞ்ஞானமாகும்.

'ஸ்தூலமாக இருக்கும் உலகில் அனைத்துத் துறைகளிலும் உண்மையைத் தேடும் முயற்சிதான் விஞ்ஞானம்' (கம்பனின் விண்ணோடும் மண்ணோடும். ப:13) என்று சர்.சி.வி. இராமன் கூறுகிறார். விஞ்ஞானம் மனிதன் நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கான புறச் சூழ்நிலைகளை பயன்படுத்தும் வேலையைச் செய்கிறது. விஞ்ஞான விதி புலனறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட பகுத்தறிவினால் கண்டுபிடிக்கப்படுவது.

'டேம்பியர் வேதாம் என்ற அறிஞர் விஞ்ஞானம் இயற்கைப் பொருட்களின் இயல்பை எடுத்துரைக்குமே தவிர அவைகளின் மூலக்காரணங்களை எடுத்துரைக்க இயலாது."

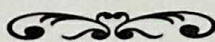
(நாமக்கல் கவிஞர் கவிதைகள்,பா:5) என்று குறிப்பிடுகிறார்.

முடிவுரை

வானியலுக்கும், சோதிடத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. சோதிடம் சொல்லும் கருத்துக்கள் சிலவற்றை வானியல் அறிஞர்களும் ஏற்கின்றனர். சோதிடர்கள் 9 கோள்கள் பற்றி பலகுறிப்புகளைக் கொடுத்துள்ளனர். இதனை அறிஞர்களும் உண்மை என்று ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். கோள்களும், நட்சத்திரங்களும், சூரியன், சந்திரன் போன்றவைப் பற்றி தமிழர்கள் பலகாலம் முன்பே அறிந்திருந்தனர். எந்த கருவியும் இல்லாமல் பலநூற்றாண்டுகள் முன்னரே தமிழர்களுக்கு வானியலைப் பற்றிய அறிவு இருந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் மூலமாகத் தமிழரின் பெருமையையும், சிறப்பையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றில் இதனை அறியலாம். விண்மீன் மண்டலங்கள், நட்சத்திரங்கள், கோள்கள், கதிரவன், நிலவு போன்றவற்றினைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் உவமையாகவும், வருணனையாகவும் பழங்காலக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மக்கள் அறிவியலை மறந்த நிலையில் ஞானிகள் ஆன்மீகத்துடன் அறிவியலைப் புகுத்தினர் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

துணைநின்றநூல்கள்

1. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார். வை.மு, கம்பராமாயணம் மூலமும் உரையும், உமா பதிப்பகம், சென்னை -600 001, மு.ப:: 2006
2. சுப்ரமணியன்.ச.வே. - கம்ப இராமாயணம் (மூலமும்உரையும் மணிவாசகர் பதிப்பகம்,பாரி முனை,சென்னை-600 008.
3. இளம்பிறை மணிமாறன் - கம்பனில் விண்ணோடும் மண்ணோடும், உமா பதிப்பகம். சென்னை,மு.ப: 2011
4. பாரதியார்- பாரதியார் கவிதைகள், இராமையா பதிப்பகம், சென்னை,மு.ப-2010
5. கோவிந்தராசன். தி. - வானியல், கல்லூரி நூல் வெளியீட்டு இயக்கரகம், தமிழ்நாட்டு பாடநூல் நிறுவனம், மு.ப-1971

கம்பனில் வண்ணமும் எண்ணமும்

முனைவர் மா. அய்யாத்துரை
செயலாளர்,
கம்பன் கழகம், திருமங்கலம்
மதுரை மாவட்டம்

'வண்ணம்தானே நானைந்தென்ப' என்பது தொல்காப்பியம். 'வண்ணம்' என்னும் சொல் பல்வகையான சந்தங்களைக்குறிக்கும் என்பர். இதுவும் செய்யுளின் ஓர் உறுப்பு ஆகும். இவ்'வண்ணம்' பல்வேறு வகையான பொருட்களில் இடத்திற்கேற்றார்போல், புராண இதுகாசங்களிலும் சங்க இலக்கியங்களிலும் பயின்று வந்துள்ளது.

'வண்ணம்' நானைந் தென்பதால் அஃது இருபது வகை என அறிய முடிகிறது. கம்பராமாயணத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு தனிப்பாடலில் வண்ணம் என்ற சொல் சந்த வேறுபாடுகளைக் குறிப்பிடுவதாக அமைந்துள்ளது. வரமிகு கம்பன் இராமாயணத்தைத் தொண்ணூற்றாறு வண்ணங்களில் பாடியதாக அப்பாடல் கூறுகிறது.

கரைசெறி காண்டம் ஏழு

கதைகள் ஆயிரத் தெண்ணூறு

புரவுறும் சமரம் பத்து

படலம் நூற்று இருபத்தெட்டே

உரைசெயும் விருத்தம் பன்னீரா

யிரத்து ஒருபத் தாறு

வரமிகும் கம்பன் சொன்ன

வண்ணமும் தொண்ணூற் றாறே! என்பது

அப்பாடல்

காலங்காலமாகப் பாடிய கவிஞர்கள் இவ்'வண்ணம்' என்ற சொல்லின்மேல் தீராக்காதல் கொண்டு தம் நூற்களில் பயின்று வருமாறு பாடியுள்ளனர். இதை யார் முதலில் பயன்படுத்தினார் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் வண்ணம் என்ற சொல்லைப் பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் பல்வேறு கவிஞர்கள் பயன்படுத்தி, பாடல்களை

யாத்துள்ளனர். அதனால் முதலில் எழுதியவர் நூலைப் பின்பற்றிப் பின் வந்தோர் தழுவி, விட்டர்கள் என்று கருதாமல் முன்னோர் மொழியைப் பொன்னேபோல் போற்றுவது மரபாதலின் அது நிகழ்ந்துள்ளது எனக் கொள்வதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

'வண்ணம்' என்ற சொல் கவிஞர்களின் எண்ணங்களில் பல்வேறு வகையான பொருட்களில் வந்துள்ள பாங்கைச் சுருங்கச் சொல்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

பெரிய புராணத்தில் வண்ணம்

திண்ணப்பன் என்னும் வேடன் அவியுணவு தேன், மலர், வாயில் அபிஷேக நீருடன் வந்து, சிவலிங்கத்தின்மேல் வாயால் கொப்பளித்து, மாமிச உணவை வைத்து இறைவனை உண்ணுமாறு வேண்டி நின்றான். தினமும் வழிபாடு செய்யும் கேசரியார் திகைத்து நிற்க, இறைவனார் அவர் முன் தோன்றி; என்னோடு வா என்று அவரை அழைத்துச் சென்று, சிவலிங்கத்தின் ஒரு கண்ணில் இரத்தம் ஒழுகுமாறு செய்ய, அதைக்கண்ட திண்ணப்பன் பதறித் துடித்து, தன் கையில் உள்ள அம்பின் கூர்முனையால் தன் ஒரு கண்ணைக் குத்தி எடுத்து இரத்தம் வழிந்த கண்ணில் பொருத்தினார். அக்கண்ணில் குருதி நிற்க, மறு கண்ணில் ஒழுகியது. திண்ணன் மனம் கலங்கி, தன் மறு கண்ணையும் அப்ப எண்ணி சிவலிங்கத்தை ஒரு காலால் மிதித்துக் கொண்டு, மறு கண்ணையும் பிடுங்க எத்தனித்தான். அதனைக் கண்ட இறைவன் நில்லு 'கண்ணப்பா' என்று கூறி அவனைத் தடுத்தாட கொண்டார். இவனின் பத்தியின் மேம்பாட்டைக் கண்ட பட்டினத்தாரும் 'வாளால் மகவறிந்து ஊட்டவல்லேன்' என்ற பாடலில் 'நாளாறில் கண்ணிடந்து அப்பவல்லேன் அல்லேன்' என்பார். மணிவாசகரும் ஒரு வண்டைப்பார்த்து 'கண்ணப்ப நாயனாரைப் போன்ற அன்பு என்னிடத்தில்' இல்லை என்பார். 'கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்' என்பது அப்பாடல்.

சேக்கிழார் பெருமானும் இத்தகு சிறப்புப்பெற்ற
திண்ணப்பனின்

திறத்தை யான் இனிப்பாடுவேன் என்று கூறும் போது தன் எண்ணத்தில்
வண்ணத்தைப் பதிய விட்டார். இவ்வாறு சிவகேசரியார் என்ற முனிவர்
போனபின்பு காட்டில், மையின் நிறமுடைய கரிய குடுமியைக்கொண்ட
வேடர்க்கெல்லாம் தலைவர் தம் கையால் அழகான வில்லை வளைத்துத்
தனியாக வேட்டையாடிய செயல்திறத்தை இனி உரைப்பேன். அதனால்
என் தீவினையின் திறத்தைப் போக்கிக் கொள்வேன் என்று

இவ்வண்ணம் பெருமுனிவர் ஏகினார் இனி இப்பால்
மைவண்ணக் கருங்குஞ்சி வனவேடர் பெருமானார்
கைவண்ணச் சிலைவளைத்துக் கான்வேட்டை தனியாடிச்
செய்வண்ணத் திறமொழிவேன் தீவினையின் திறமறிவேன்

கண்ணப்பநாயனார் புராணம் பாடல்-790

வண்ணம் பெரியபுராணத்தில் வந்துள்ள பாங்கைக் கண்ட நாம்
நாலாயிரந் திவ்விய பிரபந்தத்தில் வண்ணம் வந்துள்ள வகையறிவோம்.
பல்வேறு ஆழ்வார்களும் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள்.
விரிப்பின் நீளம் என்பதால் ஒன்றை மட்டும் பார்ப்போம்.

நாலாயிரம் திவ்விய பிரபந்தத்தில் வண்ணம்

பன்னிரு ஆழ்வார்களில் திருமங்கையாழ்வார் ஒருவர். அவர்
திருமாலின் மேல் மாளாக் காதல் கொண்டவர். அவர் பெரிய திருமொழி,
திருநெந்தாண்டவம், திருகுறுந்தாண்டகம் பகுதிகளில் நற்றாய்
இரங்கலாகப் பாடிய பாடலில்

கார்வண்ணத் திருமேனி கண்ணும் வாயும்
கைத்தவழும் அடியிணையும் கமலவண்ணம்
பார்வண்ண மடமங்கை பக்தர் பித்தர் பனிமலர்
மேல்பாவைக்குப் பாவம் செய்தேன்
ஏர்வண்ணம் என்பேதை என்சொல் கேளாள்
எம்பெருமான் திருவரங்கம் எங்கே என்னும்

நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே போவேன் என்னும்

இது அன்றோ நிறையழிந்தாக நிற்கும்நிலை இதுவோ?

(நூலாயிரம் திவ்விய பிரபந்தம்-திருமங்கையாழ்வார் பாசரம்-2069 என்று 'கார்வண்ணம், பார்வண்ணம், ஏர்வண்ணம் நீர்வண்ணம்' என திருமாவின் அழகை மனங்குளிரப் பாடுவார். இதுபோன்றே நம்மாழ்வாரும் தம்பாசுரங்களில், முகில்வண்ணன், துகில்வண்ணன், சீர்வண்ணன், ஆர்வண்ணன் எனப் பலவாறு வண்ணத்தைப் பாடியுள்ளார்.

வில்லிபுத்தூரார் எண்ணத்தில் விண்ணப்பம்

கண்ணன் தூதுபோர் சருக்கத்தில் பாரதப்போர் நிகழாமல் இருக்க பஞ்சபாண்டவர் ஐவரிடம் ஆலோசனை கேட்கிறார். தருமன் ஐந்து வீடாவது கேள் என்றும், குறையற்ற தருமனே இப்படி கேட்ட பின்பு நான் என்ன சொல்வது என்று வீமன் சினக்க, அருச்சுனனோ பாம்புக்குப் பால் வார்த்தாலும் அது நஞ்சைத்தான் கக்கும். அதனால் துரியனைக்கொல்வதே மேல் என்றும், நகுலனோ போரிட்டு எங்கள் ஆற்றலைக் காட்டலாம் என்றும் கூறினர். கடைசியாக சகாதேவன் கண்ணா நீ தூது போனாலும் போகாவிட்டாலும் உன் சித்தம் எதுவோ அதன்படிதானே நடக்கும். இதற்கு எதற்கு ஆலோசனை என்றான். இந்நிகழ்வைக் கூற வந்த வில்லிபுத்தூரார், எண்ணத்தில் வண்ணம் வட்டமட்டதைக் காண்போம்.

இவ்வண்ணம் சகதேவன் இயம்புதலும்

நகைத்தருளி இகலேலோன் சொன்ன

அவ்வண்ணம் புகாமல், வீரமுறைத்தல்

இவனென்ன அவனோடு ஆங்குலர்

பைவண்ணம் மணிக்கூடம் தனில் எய்திய

பாரதப்போர் பயிலா வண்ணம்

உய்வண்ணம் சொல்லுக நீஉபாயம்எனத்

தொழுதுரைப்பான் உரம்கொள் வேலான்.

-வில்லி பாரதம்-பாகம் 3-பாடல் 3

கம்பன் எண்ணத்தில் வண்ணம்

எண்ணில் அருந்தவத்தோன், முடங்கல்போல் மொய்ம்பினான், திரிசங்கு சொர்க்கத்தை விண்ணில் நிறுவியவன். வசிட்ட மாமுனிவரால், பிரம்மரிசி பட்டம் பெற்றவனான விசுவாமித்திரமுனிவன், அயோத்தி அரண்மனை புக்கு, தயரதனிடம், 'யான் செய்யும் வேள்வியைக் காக்க நின்சிறுவர் நால்வருள்ளும் கரியசெம்மல் இராமனை என்னுடன் காட்டிற்கு அனுப்புவாய்' என்று வெந்த புண்ணில் வேல் நுழைப்பது போலவும், கூற்றுவனே வந்து உயிர்பறிப்பது போலவும் கேட்டான். கலங்கிய மன்னன் 'இராமன் சிறுவன், அவனால் இயலாது; நானே வேள்வி காக்க வருகிறேன்' என்றபோது சினம் கொண்டான் முனிவன். நிலைமையை உணர்ந்த வசிட்டன் தயரதனை ஆறுதல்படுத்தி இராமனை விசுவாமித்திரனுடன் அனுப்பி வைத்தான். இலக்குவனும் உடன் சென்றான்.

இருவரையும் அழைத்துக் கொண்டு விசுவாசமித்திரன் அடர்ந்த காடு வழியாகச் சென்றபோது, தாடகை என்னும் அரக்கி, உயிர்களைக் கொன்று தின்னும் பேயான அவள் இராமனையும் கொல்ல வந்தாள். விசுவாமித்திரன் இராமனைப் பார்த்து இவைனைக்கொல் என்றான். இராமனோ அய்யனே இவள் பெண்; இவனைக் கொல்லலாமோ! என்றான். முனிவனோ இவள் பெண்ணல்ல பேய்! கொல்வது பாமல்ல என்றான். அது கேட்ட இராமன் என் அய்யன் சொல்வது, தருமத்திற்குப் புறம்பான செயலே ஆனாலும் அதைச் செய்வது என் கடமை என்று அவளைக் கொன்றான். அவன் அவள் மேல் விட்ட அம்பு 'கல்லாப்

புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் போல் சென்றொழிந்தது' என்பான் கம்பன். தாடகையைக் கொன்ற இராமனின் தோள் அழகைக் கண்டு வியந்தான் முனிவன். இராமனுடன் மிதிவை நகரின் புறம்பே செல்லும்போது, கௌதம முனிவனால் சபிக்கப்பட்டுக் கல்லாய்க்கிடந்த அவனின் மனைவி அகலிகை மேல் இராமனின் கால் துகள் பட்டபோது அவள் அழகிய பெண்ணாக உருமாறி நின்றாள். இப்போது முனிவன் கல்லைப் பெண்ணாக்கிய இராமனின் கால் அழகைக் கண்டு பெருவியப்புற்று நின்றான். இச்செயல்களைக் கூறவந்த கம்பன் ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், வில்லியாரைப்போல் 'வண்ணத்தில்' மனம் வீழ்ந்து கீழ்க்கண்டவாறு பாடுகிறார்.

இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம்
 இனி இந்த உலகுக் கெல்லாம்
 உய்வண்ணம் அன்றிமற் போற்றோர்துயர்
 வண்ணம் உறுவது உண்டோ?
 மை வண்ணத்து அரக்கி போரில்
 மழை வண்ணத்து அண்ணலேஉன்
 கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன்
 கால்வண்ணம் இங்குக் கண்டேன்-என்றான்.

கம்ப இராமாயணம்-பாலகாண்டம்-அகலிகைப்பாடலம்-பாடல் 24

பாரதிதாசன் எண்ணத்தில் வண்ணம்

பாட்டுக் குயில் பாரதிக்குப்பின்பு தோன்றிய கவிஞர்களுள் சிறந்து விளங்கியவர் பாரதிதாசனாவார். அவர் பகுத்தறிவுச் சிந்தனையாளர். புரட்சிக் கவிஞர். இராமாயணத்தை 'நலிவு தரும் கதை' என்றும், பாரதத்தை நரி ஊளையிட்ட சப்தம் என்றும் சாடியவர். அவர் ஒரு நாள் புதுச்சேரி வீதியில் வரும்போது ஒரு காய்கறிக் கடையில் பூசனிக்காயை வகைவகையாக அழகாகத் தொங்கவிட்டிருப்பதைக் கண்டு வியந்தவர்

வீட்டிற்கு வருகிறார். மதிய உணவு வேளை. துணைவியார் இலையில் உணவு பரிமாறி, பூசனிக்காய் பொறியல், பூசனிக்காய் அவியல், பூசனிக்காய் மசியல், பூசனிக்காய் சாம்பார் என வகை வகையாகப் பறிமாற, கண்டு வியப்புற்ற கவிஞர் தன்னையும் மறந்து, எந்த இராமாயணத்தை நலிவு தரும் கதை என்றாரோ, அந்தக் கம்பனின் வரிகளையே, 'பூசனிக்காய் மகத்துவம்' என்னும் பாடலைப்பாடி, தன் எண்ணத்தை 'வண்ணத்தில்' வண்ணமாக வெளிப்படுத்தினார்.

மெய்வண்ண வீடுகட்ட உன்னைத்

தொங்க விடுகின் றார்கள்

செய்வண்ண வேலை, செய்து

திருமாடம் முடிக்கின் றாய்நீ

பொய்வண்ணப் பூசனிக் காய்கறி

உன்னைச் செய்து உண்டேன்

கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன்

கறிவண்ணம் இங்குக் கண்டேன்...எனப்பாடுவார்.

கவியரசர் கண்ணதாசன் எண்ணத்தில் வண்ணம்

காலத்தின் கடைசிக்கவிஞன், மக்கள் மனதில் இன்றும் வாழும் கவியரசு கண்ணதாசனையும் இவ்வண்ணம்' என்ற அழகுத் தமிழ்ச்சொல் விட்டு வைக்கவில்லை. அவர் 'பாசம்' என்ற திரைப்படத்தில் தலைவனும் தலைவியும் பாடுவதாக ஒரு திரையிசைப் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

இதோ அந்தப்பாடல்

தலைவன் :

பால்வண்ணம் பருவம் கண்டு

வேல்வண்ணம் விழிகள் கண்டு

மான்வண்ணம் நான்கண்டு வாடுகிறேன்...எனப்பாட

தலைவி :

கண்வண்ணம் அங்கே கண்டேன்
கைவண்ணம் இங்கே கண்டேன்
பெண்வண்ணம் நோய்கொண்டு வாடுகிறேன்...எனப்பாட.

கார்வண்ணக் கூந்தல், தேர்வண்ண மேனி,
பூவண்ணப் பாடம், என வண்ணங்களைக் குழைத்துப்பாடி
நம்மை மயங்க வைத்துள்ளார்.

இவ்வாறு நாயன்மார், பிரபந்தம் முதலாக கண்ணதாசன் வரை
கவிஞர்களின் எண்ணங்களில் உதித்த வண்ணத்தை ஆய்வாளர்கள்
இன்னும் இதிகாசங்கள், புராணங்கள், சங்க இலக்கியங்கள்,
காப்பியங்களை விரிவாக ஆய்வு செய்து, தமிழன்னைக்கு வண்ண
வண்ண ஆபரணங்களை அணிவித்து அழகு பார்க்க வாய்ப்புள்ளது.
அதற்கு இச்சிறிய கட்டுரை ஒருவாறு உதவும் என்றே நம்புகிறேன்.

இராமாவதார மிகைப்பாடல்கள் - ஒரு குறும்பார்வை

(கம்பராமாயணம் - பாலகாண்டம்)

பால சீனிவாசன், வழக்கறிஞர்

துணைச் செயலாளர்,
சென்னை கம்பன் கழகம்,
16, வேங்கட கிருஷ்ணா நகர்,
87- வேப்பம்பட்டு - 602024
திருவள்ளூர் மாவட்டம்
9042381129 | 9380581129

இக்கட்டுரை, சென்னை கம்பன் கழகம் 1976 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்த கம்பராமாயணம் (இராமாவதாரம்) என்ற மூல நூலைக் கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டது.

இக்கட்டுரையின் நோக்கம், மூல பாடல்களுக்கும் மிகைப்பாடல்களுக்குமான வேறுபாட்டை அறிய.

மூல பாடல்களின் எண்ணிக்கை 10368

மிகைப் பாடல்களின் எண்ணிக்கை 1293

பால காண்ட மிகைப் பாடல்கள் மட்டும் 187.

மேற்குறிப்பிட்ட 187 பாடல்களுள் 42 முதல் 187 வரையிலான பாடல்களைப் பதிப்பாசிரியர்கள் குழு பொருளறிந்து குறித்த படலங்களின் பொருள் விளங்கப் பிரித்துக் காட்டியுள்ளது.

முதலில் உள்ள 41 பாடல்கள் குறித்து மட்டும் இக்கட்டுரை இயம்புகிறது.

கம்பன் கழகம் பதிப்பிப்பதற்கு முன்பு வந்த பதிப்புகள் சிலவற்றில் மூல பாடல்கள் தொடங்கும் முன்பே "அபியுக்தர்கள் அருளியது" என்ற தலைப்பின் கீழ் பாடல்கள் சில பதியப்பெற்றுள்ளன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப்பதிப்பில் பாயிரம், சிறப்புப் பாயிரம் என்று பிரித்து வழங்கப் பெற்றுள்ளன.

சிற்றிலக்கிய காலத்திற்குப் பின்பு வந்த படைப்புகள் பல பாயிரம், சிறப்புப்பாயிரம் என்பதான தலைப்புகளின் கீழ் ஒரிரண்டு பாடல்கள் கொண்டு விளங்குவதைக் காணலாம். இப்பாயிரங்களை இலக்கியம் பாடியவரின் ஆசிரியர்கள், உடன் பயின்றவர்கள், படைப்பாளரிடம் பயின்றவர்கள் எனவும் பேரறிஞர்கள், பேரருளாளர்கள் என்றும் படைப்பாளர்களால் அறியப்பட்டவர்கள் வழங்கியிருப்பர்.

பாயிரம் என்பது படைப்பைப் பற்றியப் பொதுக் கருத்துகளைக் கொண்டு அமையும். சிறப்புப் பாயிரம் என்பது படைப்பாசிரியர், படைப்பின் சிறப்பு, அவற்றில் ஏதேனும் ஒரு கூறு என விளங்கி நிற்கக் காணலாம். இவையன்றி வேறு சில காரணங்களும் சிறப்புகளும் பொதிந்து காட்டப்பட்டிருக்கும்.

காப்பிய காலத்தில் மிகக் குறிப்பாகக் கம்பன் அருளிச் செய்த இராமாவதாரம் கற்பவர்களின் உளப்பாங்கை வெளிப்படுத்துமாப்போலே அமைந்திருப்பதை இம் மிகைப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

கம்பன் இராமாவதாரத்தை அருளிச்செய்யும் முன்பே பல ஊழிகளாகத் தொடர்ந்து இராமனின் வரலாறு பேசப்பட்டு வந்துள்ளது. உலகம் முழுவதும் இராமாயணம் பல வகைகளில் சிதைந்தும் திருத்தியும் திரித்தும் பல வடிவங்களில் பேசியும் எழுதியும் வந்துள்ளது. சங்க இலக்கியங்கள் தொடங்கி கம்பன் வாழ்ந்த பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிவரையிலும் தமிழ் இலக்கியங்களில் சிறுசிறு கூறுகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.(குறிப்பாகப் புறநானூறு, ஆழ்வார் பாசுரங்கள்)

சேக்கிழாரைத் தொடர்ந்து கம்பன் தமிழில் மிக நீண்ட வரலாற்று இலக்கியத்தைப் படைக்கிறான். வால்மிகி இராமாயணத்தில் மனிதனாகப் பேசப்பட்ட இராமன் கம்பன் கைவண்ணத்தில் தெய்வமாகவும் ஆக்கப்பட்டதைக் காணலாம்.

காப்பிய வடிவில் அமைக்க, விருத்தம் என்ற புதிய வடிவத்தை இராமனின் எளிவந்த தன்மையைப் பாடக் கம்பன் கைக்கொள்கிறான். ஆற்றொழுக்காக, அதே பொழுதில் தமிழ்ப்பண்பாட்டுத் தளத்தில் சொல், பொருள், முறைமை என அனைத்திலும் புதுமை செய்துள்ளான் கம்பன்.

கம்பனைக் கற்பவர்களின் நெஞ்சை மட்டுமல்லாது அறிவை, உணர்வை, உயிர்ப்பை என அனைத்தையும் ஊக்கப்படுத்திவிடுகிறது கம்பனின் இராமாவதாரப் படையல். இதன் காரணமாகக் கம்பனைப் படித்தவர்கள் பலர் கவிதை(பாடல்) புனையும் ஆற்றலைப் பெற்றனர் எனலாம்.

கம்பனின் நடை, பலருக்கும் கைவரப்பெற்றுள்ளது படிப்பவர்கள் படைப்பவர்களாகப் (அவதாரம்) புத்தாற்றல் பெற்றுள்ளனர் போலும். கம்பனைப் போல முழு வரலாற்றையும் பாடவில்லை ஆயிலும் இராமனைக், கம்பனை, இராமனின் பெயராற்றலை, பேராற்றலை இப்படிப் பல கூறுகளைக் கம்பனைப் போலவே பாடத்தலைப்பட்டதன் நல்விளைவே இம்மிகைப்பாடல்கள்.

பின்னாளில் நூலைப்பதிப்பிக்க முற்பட்டவர்கள் இவற்றைக் கூர்ந்து நோக்கிப் பிரித்துக் காட்டியுள்ளனர் என்பதன் அடையாளமே "அபியுக்தர்கள் அருளியது" என்னும் பகுதியாகும்.

பின் வந்தவர்கள், பதிப்பிக்கும் போது மூல பாடல்களுக்கும் புனைவுப்பாக்களுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை முதன்மைப்படுத்தாது. உணர்வுகளை முதன்மைப்படுத்திவிட்டனர் எனக் கருதத் தோன்றுகிறது.

இவை போன்று இன்னும் பல காரணங்களை விரித்துரைக்கக் கருதியபோதும் இட அளவின் அமைதி கருதிப் பாடல்களை ஒப்பு நோக்க முற்படுகிறேன்.

கம்பன் கழகத்தார் பதிப்பித்த நூலின் பதிப்புரையின் ஐந்தாம் பகுதியில்,

"சில பல பிரதிகளில் இல்லாத
பாடல்களை "மிகைப்பாடல்கள்"
என்னும் தலைப்பில் ஒவ்வொரு
காண்டத்திலும் பின் இணைப்பாகத்
தருவது எளிதாயிற்று"

என்று எழுதப்பட்டப் பதிப்பாளர்களின் பதிப்புரைக் கூற்றே
இக்கட்டுரைக்குத் தொடக்கப் புள்ளியிடக் காரணமாயிற்று.

மிகைப் பாடலையே மூல பாடலாகக் கருதி நூல் ஒன்றைச் செய்த
வரலாற்றையும் தன்னகத்தே வைத்துள்ளது தமிழ்.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஓர் அருளாளர் மாதவச் சிவஞான
முனிவர் இவர் செய்த சிவஞான மாபாடியம் சைவ சித்தாந்த நூல்களுக்குக்
கிடைத்த மாபெரும் சிவச்சாத்திரப் பேழை.

மிக நீண்ட காலமாகப் புதியதாகப் பதிப்பிக்கப் படாமலிருந்து, மறுபதிப்பு
கண்டு வந்தபோது அது பாரதியாரின் கைப்படுகிறது. பாரதியார் 'புதிய
வரவு' என்று புத்தகங்களின் பதிப்பு வருகையைப் போற்றித் தான்
ஆசிரியராக விளங்கிய இதழில் இந்நூலைக் குறித்து மகிழ்ந்து வரவேற்பு
வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளார்.

சென்னையில் உள்ள சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம் வெளியிட்ட பதிப்பில்,
பதிப்பாசிரியர் முனைவர் நல்லூர் சா.சரவணன் முனிவரின் காலக்குறிப்பை
முன்னோர் சொன்ன வண்ணம் (17.04.1786 ஞாயிறு பகல் 1.40 மணிக்கு மேல்
சிவ பரிபூரணம் அடைந்தார்) பதிவிட்டுள்ளார்.

மாதவச்சிவஞான முனிவர் அருளிய முப்பத்திரண்டு நூல்களுள் ஒன்று
"கம்பராமாயண முதற் செய்யுள் சங்கோத்ர விருத்தி" என்பதாகும். இதுவே
முனிவரின் முதல் நூல் என்றும் கூறுவார் உண்டு

"சுவடியியல்" கற்றுக் கொண்டிருப்பவன் என்ற வகையில் எனக்கு இந்த நூல்
"மூலம்" மற்றும் "மிகைப்" பாடல்களின் வேறுப்பாட்டை உணரக்
காரணமாயிற்று.

சிவஞான முனிவரின் காலத்தில் தாளில் அச்சாகவில்லை கம்பராமாயணம்,
ஏட்டுச் சுவடிகளாகக் கோர்த்துக் கட்டப்பட்ட கட்டுகளே இருந்தன. முனிவர்
அருளாளர், நல்ல தமிழ் அறிஞர், சித்தாந்தத்தில் துறைபோகியவர் எனினும்
சுவடிகள் குறித்த ஆய்வாளர் அல்ல. கம்பராமாயண மூலத்தை முதலில்
அறிந்து வைத்திருந்தார் என்றும் சொல்வதற்கில்லை.

சுவடிகள் அறிந்தவர்களுக்குத் தெரியும், சுற்றப்பட்டுள்ள நூலைப்
பிரித்ததும் முதல் ஏட்டில் முதல் செய்தியே இருக்கும் என்றும்
சொல்வதற்கில்லை. அதிலும் சில கட்டுகளைக் கட்டிவைப்பவர்களின்
அறிதலுக்கேற்ப அவை கோப்பு செய்யப்பட்டிருக்கும் அப்படியான
கம்பராமாயண ஏட்டுச் சுவடிக் கட்டைப் பிரித்து, விரிக்கிறார் முனிவர்.
அதன் முதல் ஏட்டில் ஒரு பாடல் இருக்கிறது அதைப் படிக்கிறார்.

இலக்கியப் புலமையோடு இலக்கணப்புலமையும் கைவரப் பெற்றவர் முனிவர். அதனால் அவர் கண்ணில் பட்ட தனிப்பாடல் ஒன்றை கம்பராமாயண முதல் பாடல் என்று கருதியிருந்தார் போலும்.

அப்பாடல்,

“நாடிய பொருள் கைகூடும் ஞானமும் புகழும் உண்டாம்
வீடுஇயல் வழிஅது ஆக்கும் வேரிஅம் கமலை நோக்கும்
நீடிய அரக்கர் சேனை நீறுபட்டு அழிய, வாகை
சூடிய சிலை இராமன் தோள் வலி கூறுவோர்க்கே”

.... பாடல் 40

என்பதாகும்.

முனிவரிடம் மாணாக்கர் சிலர் பயின்று வந்துள்ளனர் அவர்களிடம் இப்பாடலைப்படித்துக்காட்டி பன்னிரெண்டுக்கும் மேற்பட்டக் காரணங்களைச்சுட்டி இலக்கண முறையில் இப்பாடல் பிழையுடையது தானே (குற்றம்) என்று கேட்டு விட்டுப் பிறகு, அவரே மறுத்துக் குறிப்பிட்ட காரணங்களைக் கொண்டு இப்பாடல் சரியானதே என்றும் விளக்கியிருக்கிறார் என்பதைப் படிக்க நேர்ந்தது அதைப் பல உரையரங்குகளில் பேசவும் செய்திருக்கிறேன்.

“கம்பராமாயண முதற்செய்யுள் சங்கோத்ர விருத்தி” என்ற தொடரில் வரும் சங்கை என்ற சொல் மறுத்தல் அல்லது குறைகூறுதல் என்ற பொருளிலும் உத்தரம் என்ற சொல் ஏற்றல் அல்லது முறையானது என்ற பொருளிலும் விருத்தி என்ற சொல் விளக்குதல் என்ற பொருளிலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

குறையுடையதாகச் சுட்டிப் பின் முறையானது என்று அவரே விளக்கம் காட்டிய முறையையே நூற்பெயராக அமைத்திருக்கிறார் முனிவர்.

கம்பராமாயணத்தை முழுமையாகவும் முறையாகவும் கற்காத அல்லது அறிந்து கொள்ளாத யாரையும் மூல பாடல் போல எழுதப்பட்ட தனிப்பாடல்களான மிகைப்பாடல்கள் ஏமாற்றமடையச் செய்துவிடும் என்பதை முனிவரின் இந்த நூல் நமக்குக் காட்டிவிடும்.

முனிவர் கம்பராமாயணமான இராமாவதாரத்தைத் தெளிந்து ஓதியிருப்பாரானால் ‘உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும்’ என்ற பாடலே முதற்பாடல் என அறிந்திருப்பார். அப்படி அறிந்திருப்பாரானால் “நாடிய பொருள் கைகூடும்.....” என்று தொடங்கும் பாடலை முதற்பாடல் என்று சொல்லியிருக்கமாட்டார் “மூலம்”, “மிகை” என்று பிரித்தறியாதாருக்கு இத்தகு எண்ணத்தைச் செய்யுட்கள் உருவாக்கி விடும்.

தனிப்பாடல்களாகச் செய்யப்பட்டு, சில காரணங்களுக்காக ஒன்றிப் போகின்ற பாடல்கள் மிகைப்பாடல்களே ஆயினும் மூல பாடல்கள் போல அறிய வழிசெய்துவிடும். புலமையின் ஆற்றல் அத்தகையது.

கம்பன் கழகப் பதிப்பில் மிகைப்பாடல்கள் அனைத்தும் காண்டங்களின் நிறைவாக வழங்கி இருப்பதும் அப்பாடல்கள், எப்படலங்களில் அமைந்திருந்தால் பாடல் பொருள் பொருந்திரும் என்பதறிந்து அவற்றையும் குறிப்பிட்டிருப்பது ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கு எளிதாயிற்று.

மிகைப்பாடல்களில் உள்ள செய்திகள்

1 முதல் 14 பாடல்கள் "காப்பு" என்ற தலைப்பிலும் 15 முதல் 41 பாடல்கள் "தனியன்" என்ற தலைப்பிலும் அமைகின்றன.

காப்பு என்ற பகுதி முழுதுமான 14 பாடல்களும் இறைவேட்டலாக, கடவுள் வாழ்த்தாக அமைகின்றன.

இரண்டாம் பாடல் இரண்டு அடிகள் மட்டுமே கொண்டதாக அமைந்துள்ளது

"நீலம் ஆம் கடல் நேமி அம் தடக்கை
மாலை மால் கெட, வணங்குதும் மகிழ்ந்தே"

.... பாடல் 02

என்று திருமாலை வணங்குவதாக அமைந்துள்ளது

ஒன்றாய்..... எனத் தொடங்கும் முதல் பாடல் பொதுவான பண்புகளைக் கூறிக் கடவுளைக் கருதி வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

பாடல்.03 திருமாலை வேண்டுவது.

பாடல்கள்(13,14)

தழைசெவி, சிறுகண்.....

எக் கணக்கும்

எனும் இவை பிள்ளையாரைப் போற்றியமைகின்றன.

"பொத்தகம், படிகமாலை, குண்டிகை,பொருள் சேர் ஞான
வித்தகம் தரித்தசெங்கை விமலையை அமலை தன்னை
மொய்த்த கொத்து அனக பார முகிழ் முலைத் தவளமேனி
மைத்தகு கருங்கண் செவ்வாய் அணங்கினை வணங்கல் செய்வாம்"

எனும் கலைமகளை வணக்கம் செய்யும் பாடல் 12 ஆவதாக அமைத்து உள்ளது.

பாடல் 2 8 முந்தைய இராமாயணங்கள் எழுதியோர் திறம் குறித்தும் கம்பனின் சிறப்புக்குறித்தும் அமைந்தது.

"நாரதன் கருப்பஞ்சாறாய் நல்ல வான்மீகன் பாகாய்
சீரணி போதன்வட்டாய் செய்தனன் காளிதாசன்
பார் அமுது அருந்தப் பஞ்சதாரையாய்ச் செய்தான் கம்பன்
வாரம் ஆம் இராமகாதை வளம்முறை திருத்தினானே".

நாரதன் கரும்புச் சாறும்

வான்மீகன் பாகாகவும்

போதாயனன் வெல்லக்கட்டியாகவும்

காளிதாசன் சர்க்கரையாக உதிர்த்தும்

வழங்கக் கம்பன் அதைக் கொண்டு அக்கார அடிசில் என்னும் பொங்கல் வைத்துக்கொடுத்தான் என்கிறது.

“இராம” என்ற மந்திரச் சொல் எத்தகு ஆற்றல் உடையது என்பதைக் கூறும் வகையில் அமைந்துள்ள பாடல்களாக

‘நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே..

இம்மையே இராம என்ற(து) இரண்டு எழுத்தினால்பாடல் 29

ஓராயிரம் மகம் புரி பயனை

.....

இராம என்று ஒரு மொழி இயம்பும் காலையே பாடல் 30

கம்பன் தமிழினால் கவிதை செய்தான் பாடல் 15

தமிழிலே தாலை நாட்டி கம்ப நாடு உடையவள்ளல்
கவிச்சக்கரவர்த்தி பாடல் 16

வெண்ணெய் நல்லூர்ச் சடையப்பன் வாழ்த்துப்பெற
..... தெய்வப்புலமை கம்பநாட்டு ஆழ்வார் பாடல் 17

இராம வேழம் சேர் கம்பர் ஆம் புலவரைபாடல் 18

இராமப் பேர் கதை பாச் செய்த கம்பநாடன் பாடல் 19

ஆதித்தன் புதல்வன் ஞானக் கம்பன் பாடல் 20

மாதவன் கம்பன் செம் பொன் மலரடி பாடல் 21

சடையன் வாழ்வு வெண்ணெய் நல்லூர்
தன்னிலே கம்ப நாடன் இராம கதை பாடல் 23

கம்பன் சொன்ன வண்ணமும் தொண்ணூற்றாறே பாடல் 25

ஆதித்தன் கம்பநாட்டு ஆழ்வான் கவி பாடல் 26

இராமன் திருக்கதையில் கம்பநாடன் கவிதையில் போல்
கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே பாடல் 27

மேற்குறித்த பதினொரு பாடல்களில் கம்பனின் சிறப்புகளை போற்றிச் செய்யப்பட்டவைகளாக இருக்கக் காணலாம். கம்பனே இப்படித் தன்னைச் சிறப்பித்துப் போற்றிக்கொள்ள வாய்ப்பில்லை என்பதைப் பாடல்களின் பொருள் அமைதி அறிவுறுத்துகின்றன.

தமிழினால், தமிழிலே என்ற இரு சொற்களை முறையே பாடல்கள் 15,16 இரண்டிலும்,

சடையன் என்ற சொல் பாடல்கள் 17 மற்றும் 23இல் பயின்று வருவதைக் காண்க.

“நாராயணாய நம” என்பது கருணாகரமூர்த்தி ஆராதனை..... என்கிறது 7ஆம் பாடல்.

பாடல் எண் 26 இல் கம்பன் தொண்ணூற்றாறு வண்ணங்களில் பாடினான் என்ற குறிப்பு வருகிறது. இசைக்கலை ஆய்வாளர்களுக்கு இப்பாடல் கைகொடுக்கிறது.

இராமன் செய்த செயல்களைப் பட்டியலிடுகிறது பாடல் 8
விராதன், கரன், மான், கவந்தன் ஆகியோரை இராமன் வெற்றி கொண்டான்.

மராமரத்தையும் வாலி மார்பையும் துளைத்தான், அணையை உண்டாக்கி இராவணன் குலத்தையே அழித்தான் என்கிறது இப்பாடல்.

நாரதன் சொல்ல வான்மிகி கவிதை செய்தான்
கம்பன் தமிழில் செய்தான் என்கிறது பாடல் 15

மிகைப்பாடல் வழியாகத்தான் கம்பனைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைத்திருப்பரோ என்பதைப் பாடல் 16 கற்பிக்கிறது.

மாதுளங்களியை என்று தொடங்கும் (4 ஆவது) பாடல் திருமகளைக் குறிப்பதாக உரையாசிரியர்கள் குறிப்புக் காட்டுகிறார்கள்.

பராவ, கலங்கா எனத் தொடங்கும் 5, 6 ஆம் பாடல்கள் இராமனைக் குறிப்பதாம்.

கம்பனுக்கு முன்பே இராமன் பெயரைக் குறித்துக் காட்டியவன் சடகோபன் என்கிறது. பாடல் எண் 9.

இராமர் திருக்கோயில்களிலும் பெருமாள் (திருமால்) கோயில்களிலும் அனுமனின் கருவறை அருகில்

“அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான் அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி
அஞ்சிலே ஒன்று ஆறாக ஆர்உயிர்க் காக்க ஏகி
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற அணங்கைக் கண்டு அயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்று வைத்தான் அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்”
என்ற பாடல் 10 எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

இப்பாடலும் கம்பனால் எழுதப்பட்டதன்று, அனுமன் பத்தர் ஒருவர் பாடியிக்கவேண்டும் என்பதைக் கம்பனின் சுந்தரகாண்ட அனுமன் பாடல்களை ஒப்பு நோக்கினால் தெளியலாம்.

கம்பனின் இராமாவதாரத்தைப் படித்துணர்ந்த ஒருவர் கலைமகள் அருளால்தான் இது வாய்த்திருக்கவேண்டும் என்று கருதித் தன் நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் பாடலாக 12ஆம் பாடல் அமைந்துள்ளது.

ஆவின் கொடை..... என்று தொடங்கும் 22ஆம் பாடல், காலம், கம்பன் வாழ்ந்த மற்றும் இராமனின் முன்னோர் குறித்த குறிப்புகள் அமைந்த பாடலாக விளங்குகிறது.

பாடல் 23 இல் வரும் "எண்ணிய சகாத்தம் எண்ணாற்று ஏழின்மேல்" எனும் தொடர், நூல் அரங்கேற்றப்பட்ட காலத்தைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது ஆயினும் இது ஐயத்திற்குரியதாக அறிஞர்கள் மொழிவர்.

கம்பனின் பாடும் திறத்தை, ஆற்றலை, வலிமையைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளது "கழுந்தராய்" எனத் தொடங்கும் பாடல் 24.

பாடல் 3 1 முதல் 3 9 வரையிலான பாடல்கள் மால் நெறியினரின் நம்பிக்கையான, இராமனின் வரலாற்றைப் படித்தால் எவை கிடும் என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன.

- உம்பராய் வீட்டில் சேர்வார்.
 - நரகமது எய்திடாரே.
 - வைகுந்தம் பெறுவர்.
 - தானப்பலன் எனச் சொல்லுவார்.
 - அமரர் ஆவர்.
 - அவன் பதம் எய்துமே.
 - முத்தி பெறுவார்.
 - பரம பதத்தினை அடைகுவர்.
 - மேலாம் விண்ணவன் பதத்தில் சேர்வார்
- என்பனவே அவை.

நிறைவாக அமைந்துள்ள பாடல் 41 வாழ்த்துப்பாடலாக அமைகிறது

"வான் வளம் சுரக்க நீதி மனு நெறிமுறை எந்நாளும்
தான் வளர்ந்திடுக! நல்லோர்தம் கிளை தழைத்து வாழ்க
தேன் வளர்ந்து அறாத மாலைத் தெசரத ராமன் செய்கை
யான் அளந்து அறிந்த பாடல் இடையறாது ஒளிர்க எங்கும்"

மனு நெறியில் நீதி செய்யப்டும்.

நான் அளந்து அறிந்த பாடல் எப்போதும் ஒளிரட்டும் என்னும் தொடர்கள் நம் ஆய்வு வேட்கைக்கு உரம் இடுகின்றன.

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் "கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத் தறியும் கவிபாடும்" என்று வழங்கப்படும் முதுமொழிக்கு மிகைப்பாடல்கள் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றன என்பதைச்சுட்டுவது.

மிகைப்பாடல், தனிப்பாடல், தனியன், பாயிரம், சிறப்புப்பாயிரம் என்பன ஒரு பொருள் குறித்து நிற்கின்றன என்பதையும் காட்டுவதாகும்.

எக்காலத்திற்கும் கம்பர்

- கு. பாஸ்கர்
அபுதாபி

இராமகாவியத்தை பெரும்பாலானோர் அது ஒரு கற்பனையோடு கூடிய கதை என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இராமகாதை ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பாக கம்பரால் எழுதப்பட்டிருந்தாலும்கூட இன்றளவும் அந்தக் காவியம் நிலைத்த புகழோடு உலகை வலம் வருகிறது. இது ஒன்றே காவியம் எக்காலத்துக்கும் பொருந்தக்கூடிய நீதியை எடுத்து இயம்பும் திறனுடையதாக இருக்கிறது என்று பொருள். ஒரு இலக்கியம் காலத்திற்கு ஏற்றார்ப்போல புதிய புதிய செய்திகளைத் தந்தால் தான் அது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு போற்றக்கூடியதாக இருக்கும் இல்லையென்றால் அது கால நடையில் கண்மூடிவிடும் என்பது நிதர்சனமான உண்மை. இந்த அளவு கோலை வைத்துப் பார்க்கும்போது இராமகாதை படிப்பவர்கள் மனதிலும், சிந்தையிலும் புதிய புதிய செய்திகளை விதைத்து மானுடம் செம்மாந்து வாழ வழிவகை செய்கிறது. குறிப்பாக இன்றைய இளைஞர்களுக்கு -இராம காதை மிகச் சிறந்த வழிகாட்டி நூலாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது தான் அந்த நூலின் பெருமையாகும். உதாரணமாக இராமன் தன்னுடைய சகோதரர்களோடு கல்வி பயில வசிட்டர் ஆசிரமத்திற்கு செல்கிறான் அதை கம்பர் கீழ்கண்ட பாடல் மூலமாக சொல்ல வருகிறார்.

“எதிர்வரும் அவர்களை எமையுடை இறைவன் முதிர்ந்தரு கருணையின் முகமலர் ஒளிராதுவினை இடர் இலை இனிது நும் மனையும்மதிதரு குமரரும் வலியர்கொல் எனவே”

மேற்கண்ட பாடலில் இராமன் பிறந்தான், வளர்ந்தான், கல்வி கற்கச் சென்றான் அப்படி கற்கப் போகும்போதே அவன் சமுதாயத்தில் மேட்டுக்குடி மகனாகவோ அல்லது ஒரு அரசனின் குமாரனாக இளவரசனாகவோ வாழவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது அவன் மக்களோடு மக்களாக கலந்து அவர்களின் இன்ப துன்பத்திலே பங்கு கொண்டு வாழும் ஒரு சாதாரண குடிமகனாக வாழ்ந்திருக்கிறான். இராமன் குருகுலம் செல்லும்போது தன் எதிர்வருபவர்களை எல்லாம் நிறுத்தி அவர்களிடம் குசலம் விசாரித்திருக்கிறான் எப்படியிருக்கிறீர்கள், தங்களுடைய குடும்பத்தார்கள் எப்படியிருக்கிறார்கள், என்னால் உங்களுக்கு ஆகவேண்டிய காரியம் ஏதும் இருக்கிறதா சொல்லுங்கள் அதை நிறைவேற்றுகிறேன் என்று கேட்டிருக்கிறான் என்றால் அவன் மக்களோடு எவ்வளவு நெருங்கிய தொடர்பில் இருந்திருக்கிறான் என்பது புரிகிறது இன்னொன்று எதிர்வருபவர்களை எல்லாம் நிறுத்தி நிறுத்தி பேசியிருக்கிறான் என்று சொல்லும் போதே --- இராமன் தேரில் சென்றிருக்க.

வாய்ப்பில்லை நடந்து போயிருக்கும் பட்சத்தில் தான் எதிர்வருபவர்களை ஒவ்வொருவராக நிறுத்தி பேச இயலும் இந்த ஒரு விடயமே இராமன் மேட்டுக்குடி மகனாக, அரச குமாரனாக இல்லாமல் சராசரி மனிதரோடு பழகும் மாணவனாக எளியவனாக இருந்திருக்கிறான் என்பது புலனாகிறது.

மற்றொரு செய்தி இறைவன் ஒருவனே தான் படைத்துள்ள உயிர்கள் மீது அளப்பறிய கருணை கொண்டு அவர்கள்பால் இரங்கி அருள் செய்வான் அதே தன்மை இராமனிடமும் இருந்த காரணத்தால்தான் வருகிறவர், போகிறவர்களை எல்லாம் அன்புடன் அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை கேட்டு அவர்களின் குறைகளைக் களைய முயன்றிருக்கிறான். இந்தச் பண்பு ஒன்றே போதும் இராமனுடைய செளலப்பியத்திற்கு சிறந்த உதாரணமாக உள்ளது. பாடலில் ஈற்றடியில் "மதிதரு குமரரும் " என்ற பதத்தைக் கம்பர் பயன்படுத்துகிறார் மதி என்றால் அறிவு என்று பொருள் ஒருவர் பெறும் பேறுகளுள் சிறந்தது அறிவு நிறைந்த பிள்ளைகளைப் பெறுதல் அப்படியானால் இராமன், எல்லாப் பிள்ளைகளைப் பற்றியும் குசலம் விசாரிக்கவில்லை அறிவார்ந்த பிள்ளைகளைப் பற்றி மட்டும் தான் கேட்டிருக்கிறான் . மதி என்றால் மதிப்பு என்று பொருளும் உண்டு பெற்றோர்களுக்கு மதிப்பையும், மரியாதையையும் தேடித் தரக் கூடிய பிள்ளைகளைப் பற்றி விசாரித்திருக்கிறான். நான் முதலில் சொன்ன மதி என்பது அறிவார்ந்த பிள்ளைகளின் நலன் பற்றி கேட்டறிதல் இதைத்தான் வள்ளுவர்.

"பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவறிந்தமக்கட் பேறு அல்ல பிற".

என்றார் வள்ளுவர் அவரின் வாக்கிற்க்கிணங்க குறளின்படி இராமன் அறிவார்ந்த பிள்ளையாக இருந்ததால் மற்றவர்கள் துன்பத்தைத் தன் துன்பமாக நினைத்து எல்லோரிடமும் நலம் விசாரிக்கும் பண்புடைய பிள்ளையாக வாழ்ந்திருக்கிறான்.

இரண்டாவது மதி என்ற சொல்லுக்கு பெற்றோர்களுக்கு நன்மதிப்பைத் தேடித்தரும் பிள்ளைகளை விசாரித்தல் இதை வள்ளுவர்

"மகன்தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தைஎன்னோற்றான் சொல்எனும் சொல்"

இந்தப் பிள்ளையைப் பெறுவதற்கு இவன் தந்தை என்ன தவம் செய்தானோ? என்று உலகோர் போற்றும்படியாக உள்ள பிள்ளைகளை பற்றி விசாரித்திருக்கிறான் ஏன் தெரியுமா? இராமன் வள்ளுவர் கூறியதைப் போல் பிறர்நோயை தன்னோய் போல் நினைக்கும் தகைசால் பிள்ளையாகவும், பெற்றோர்களுக்கு மதிப்பை தேடித் தரும் பிள்ளையாகவும் இருந்த காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட பிள்ளைகளைப் பற்றி விசாரித்திருக்கிறான். இந்தப் பாடல் மூலம் இக்காலத்து இளைஞர்கள் தன்னுடைய பெற்றோர்களுக்கு மதிப்பையும், மரியாதையையும் தேடித்தரும்

பிள்ளையாக இருக்கவேண்டும் என்பதையும், பிறர் நலனில் அக்கறை செலுத்தும் அறிவுடைய பிள்ளையாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் கம்பர் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இராமன் மூலமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறார் என்று புரிகிறது.

இன்னொரு செய்தி இராமனுக்கு முடிசூட்டவேண்டும் என்று முடிவெடுத்த தயரதன் அமைச்சரான சுமந்திரனைக் அழைத்து இராமனை சென்று அழைத்துவா என்று செய்தி சொல்லி அனுப்புகிறான். சுமந்திரனும் உடனடியாக செய்தி சொல்லப் புறப்பட்டு இராமனிடம் சேர்கிறான் இராமா உன்னிடம் சொல்ல செய்தி இருப்பதாக உன் தந்தை உன்னை அழைத்துவரச் சொன்னார் என்று சுமந்திரன் சொன்னான். இந்த வார்த்தையை கேட்ட உடனே இராமன் என்ன செய்தி அமைச்சரே, ஏன் இந்த நேரத்தில், எதற்காக இவ்வளவு அவசரம் என்று கேட்கவில்லை.

“புண்டரீகப் கண் புரவலன்பொருக்கென எழுந்துஓர் கொண்டல்போல் அவன் கொடிநெடுந் தேர்மிசை கொண்டான்.”

என்ற வரியில் சுமந்திரன் சொல்லி முடிப்பதற்குள் சடார் என்று விரைவாக எழுந்து மேகம் போவது போல் சுமந்திரன் தேரில் ஏறிச் சென்றான் என்று கம்பர் குறிப்பிடுகிறார். அப்படியானால் இராமன் தன்னுடைய தந்தையின் சொல்லை எவ்வளவு மதித்திருக்கிறான் என்பது நமக்கு புரிகிறது.

“தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை” என்ற வரியின் இலக்கனமாக தான் வாழ்ந்ததோடு மட்டுமில்லாமல் இன்றைய இளைய தலைமுறைகளும் அப்படியிருக்க வேண்டும் என்று இராமன் நினைத்தாக கம்பர் கூறுவதில் இருந்தே நமக்கு கம்பர் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தக் கூடியவராக வாழ்ந்திருக்கிறார் என்பது புரிகிறது.

இராமனை பார்த்த மாத்திரத்திலே தயரதன் இந்த ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள் நான் துறவறம் மேற்கொண்டு என் உயிருக்கு உய்வு தேடவேண்டும் என்று கூறியவுடனே இராமன் தன்னுடைய தந்தை தன்னால் இயலாமல் தன் தந்தை பாரத்தை தன் தோளில் சுமத்துகிறார் என்று வெறுப்படையாமலும், இவ்வளவு பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அதைச் சிறப்பாக நம்மால் வழிநடத்த இயலுமா என்றெல்லாம் எண்ணாமல் அதே சமயம் தன் தந்தை அறுபதுனாயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த பெருமையான பீடத்தை நாம் அலங்கரிக்கப் போகிறோம் என்று ஆனந்தக் கூத்தாடாமல், மகிழ்ச்சியில் திளைக்காமல் ஒரு நாட்டின் குடிமகனாக அரசன் சொல்வதை ஏற்றல் என் கடமை என்று அதைச் சிரமேற் கொண்டான் அதாவது ஒரு மனிதன் மகிழ்ச்சி வரும் போது ஆனந்தத்தில் ஆடாமலும், துன்பம் வரும்போது துவண்டுபோய் மூலையில் முடங்கிகிடக்காமல் அதை எதிர் கொள்வதும் செய்தல் வேண்டும். என்ற பண்பை இராமன் இன்றைய இளைஞர்களுக்கு உணர்த்தியிருக்கிறான். அதற்கு உதாரணம் ஆட்சி அவன்

தோளில் தூக்கி வைக்கப்பட்டபோதும் மகிழ்ச்சி பெருக்கில் துள்ளவில்லை அன்று இரவு ஆட்சியுரிமை அவனுக்கில்லை என்ற போதும் அவன் எந்தவித மாற்றமும் இல்லாமல் ஒவியத்தில் வரையப்பட்டத் தாமரை போல் அவன் முகம் மலர்ந்திருந்தது என்று கம்பர் கூறுகிறார் என்றால் இது பற்றற்ற நிலையினை உடைய ஒருவரால் தான் இப்படி இருக்க முடியும். ஏன் கம்பர் தாமரைப் பூவைப் போல் இருந்தது என்று சொன்னார் என்றால் தாமரை தண்ணீரில் இருந்தாலும், தண்ணீரில் ஓட்டாது. அது போல இராமன் உலக பந்தத்தில் இருந்தாலும், கூட மாயையில் சிக்காமல், மனச் சமநிலை உள்ளவனாக (mental balance) இராமன் இருந்திருக்கிறான். இதைத்தான் கீதை ஸ்திதப் பிரக்ஞன் என்று கூறும் உலகத்துள் வாழ்ந்தாலும் உலகப் பற்றுக்குள் தான் அமிழ்ந்து விடாதவாறு தன்னைக் காத்துக் கொண்டு எதையும் இயல்பாக எடுத்துக் கொள்ளும் மனோ நிலையோடு பற்றற்ற நீரில் படர் தாமரை போல், சுற்றத்தை விட்டு, சுகத்தையும் விட்டு பிறருக்கு உதாரண புருஷனாக வாழ்ந்திருக்கிறான் இராமன். இராமனின் பற்றற்ற நிலையையும், மனச் சமநிலையையும் கம்பர் கீழ்க்கண்ட பாடலில் விளக்குகிறார்.

தாதை அப் பரிசு உரை செயதாமரைக் கண்ணன்காதல் உற்றிலன், இகழ்ந்திலன்கடன் இது என்று உணர்ந்தும்யாது கொற்றவர் ஏவியதுஅது செயல் அன்றோநீதி எற்கு என நினைந்தும்அப்பணி தலை நின்றான்.

இராமனின் பெருந்தன்மைக்கும், அவனுக்கு தீங்கு இழைத்தவர்களுக்கும் அவன் எந்த வித தீமையும் செய்யாமல் அதை விதி என்றும் அதற்கும் யாரும் பொறுப்பல்ல நமக்கு வந்து சேரும் இன்பதுன்பங்களுக்கு காரணம் நம் வினைப் பயன் என்று அதை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனோபாவத்தை பார்க்க முடிகிறது. கைகேயியை அவளுடைய அரண்மனைக்கு பார்க்க வருகிறான் இராமன் வந்தவன் மனோ நிலை மாலைப் பொழுதில் வந்து சேர்ந்த தாய்ப் பசுவைக் கண்ட கன்றைப் போல் இராமபிரான் கைகேயி முன்னே வந்து தன்னுடைய நெற்றித் தரையில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி, தன்னுடைய வாயை வலது கையால் பொத்திக் கொண்டு, தன்னுடைய இன்னொரு கையால் ஆடையை மடக்கிக் கொண்டு வணங்கி நின்றான் இது அவனுடைய அடக்கத்தின் எல்லையைக் காட்டுகிறது.

“நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்மலையினும் மாணப் பெரிது.”

என்ற குறளுக்கு எடுத்துக் காட்டாக இராமன் நின்றான் என்பதை இந்த வரிகள் காட்டுகிறது. நீ பதிநான்கு வருடம் காடு செல்ல வேண்டும், பரதன் நாடாள் வேண்டும் இது உன் தந்தையின் கட்டளை என்று கைகேயி கூறியதும், நீயே எனக்கு நன்மை செய்யும் தாயும், தந்தையும் ஆவாய் அப்படியிருக்க அடியேன் நீங்கள் சொன்னால் கேட்க மாட்டேனோ? நான் தந்தை சொன்னால்தான் கேட்பேனா? என்று கைகேயேயிடம் கேட்கிறான் இராமன். பரதனுக்கு கிடைக்கும் அரசுரிமை எனக்கு கிடைத்துது போல்

அல்லவா இருக்கிறது என்று கூறி நான் கானகம் செல்வேன் அதுவும் உடனே செல்வேன் என்று கூறிவிட்டு அந்த இடத்தை விட்டு அகன்றான் இராமன். இந்தச் செய்தி இராமன் தன் தம்பியின் மீது வைத்திருக்கும் பாசமும், தன்னுடைய பெற்றோர்கள் மேல் வைத்திருக்கும் மரியாதையும், அவனின் அடக்கத்தையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இப்படி எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் இராமகாதையை இன்றைய இளைஞர்கள் படித்தால் இன்று சமுதாயத்தில் புற்றீசல்போலப் பரவிக் கொண்டிருக்கும் முதியோர் இல்லங்கள், அனாதை காப்பங்கள், என்று சமுதாயத்தை பாழ்படுத்தும் அவலங்கள் பெருமளவில் குறைந்து விடும் என்பது தான் உண்மை எல்லோரும் அவரவர் பெற்றோர்களை மதிக்கும் பாங்கு இளைஞர்களிடையே இயற்கையாகவே வளரும் என்பதில் ஐயமில்லை அதோடு மட்டுமல்லாமல் மாணவப் பருவத்திலேயே எளிமையாக எப்படி வாழ்வது என்றும், தான் எவ்வளவு மேட்டுக்குடியில் பிறந்த பிள்ளையாக இருந்தாலும் எப்படி சமுதாயத்தோடு ஒட்டி ஒழுகல் வேண்டும் என்பதையும் இராமனைப் படிக்கும் இளைஞர்களுக்கு புரியும் என்பதும் இந்த செய்தி நமக்கு விளக்குகிறது. ஆகவே கம்பர் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் ஒரு காவியத்தை நமக்கு படைத்தளித்துள்ளார் என்றால் அது மிகையாகாது.

அங்கதனும் அன்றாட வாழ்வும்!

- கவிஞர் சுரேஜம்

இதிகாச, புராணங்கள் என்பது வெறும் கதையென்று. நம்முடைய வாழ்வியலைச் செதுக்க வந்த மறைமொழிக்கூற்று என்பதை நம் முன்னோர்கள் மிகச்சமீப காலம்வரை, அதாவது இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்வரை, பட்டிமண்டபங்கள் மூலமாக, வழக்காடு மன்றங்கள் வாயிலாக, உபன்யாசங்கள், தனிச் சொற்பொழிவுகள் உதவியோடு விழாக்களிலும், முக்கிய நிகழ்வுகளிலும், இதிகாசங்களை, புராணங்களை, அதன் பாத்திரங்களை விளக்கிக் கூறியதோடு மட்டும் அல்லாமல், அதுசார்ந்த கட்டுரைகளையும், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், விழாமலர்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தி வந்தனர் என்பதும் கண்கூடு. இதனை மறந்த இச்சமூகத்திற்கு இராமாயணக் காப்பியத்தில் வரும் ஒரு பாத்திரத்தின் மூலமாக, அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அங்கதனிடம் கற்பதற்கு என்ன இருக்கிறது என்பதை உணர்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

யார் இந்த அங்கதன்?

இவன் யார் என்பதை அறிந்து கொள்ள, இவன் தந்தை யார் என்பதைச் சொன்னாலே போதுமானது. இவனுடைய தந்தைக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு அதனை உங்களின் வாசிப்புத்தேடல் கருதிவிடுத்து, வாசகர்கள் அனைவரும் அறிந்த அங்கதனின் தந்தை, ஆகச்சிறந்த சிவபக்தன்; தவவலிமையான்; யாராலும் வெல்லமுடியாத வரத்தை, சிவனிடமே பெற்றவன்; குரக்கினத்தில் பிறந்திருந்தாலும், மனுவின் அறத்தில் சிறிதும்பிறழாது தனது ஆட்சியைத் திறம்பட நடத்தியவன்; மூவுலகையும் தன் ஆணவத்தால் அச்சுறுத்தி வந்த தசமுக இராவணனைத் தன்வாலால் கட்டி அடித்துத் தோய்த்தவன் என்ற பெருமைக்குரிய இந்திரனின் மகனான வாலி என்பவனே அங்கதனின் தந்தை என்று சொல்லும்போதே, தவத்தால் கிடைத்த பெரும் பேறாகச் சிவத்தால் பெற்ற மகன் அங்கதன் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

அங்கதனைப் பற்றிக் கம்பன் வரிகளில் சொல்ல வேண்டும் என்றால்,

.....
..... யாண்டும்
இடருடை உள்ளத்தோரை
எண்ணினும் உணர்ந்திலாதான்!

ஆம்!

துன்பமுற்றார் நிலையை எண்ணி அறிந்து கொள்ளும் இயல்பையும் அறியாதவன் என்று குறிப்பிடும்போது, இரண்டு செய்திகள் நமக்குப் புலனாகிறது.

இதிகாச, புராணங்கள் என்பது வெறும் கதையென்று. நம்முடைய வாழ்வியலைச் செதுக்க வந்த மறைமொழிக்கூற்று என்பதை நம் முன்னோர்கள் மிகச்சமீப காலம்வரை, அதாவது இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்வரை, பட்டிமண்டபங்கள் மூலமாக, வழக்காடு மன்றங்கள் வாயிலாக, உபன்யாசங்கள், தனிச் சொற்பொழிவுகள் உதவியோடு விழாக்களிலும், முக்கிய நிகழ்வுகளிலும், இதிகாசங்களை, புராணங்களை, அதன் பாத்திரங்களை விளக்கிக் கூறியதோடு மட்டும் அல்லாமல், அதுசார்ந்த கட்டுரைகளையும், பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், விழாமலர்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தி வந்தனர் என்பதும் கண்கூடு. இதனை மறந்த இச்சமூகத்திற்கு இராமாயணக் காப்பியத்தில் வரும் ஒரு பாத்திரத்தின் மூலமாக, அன்றாட வாழ்க்கைக்கு அங்கதனிடம் கற்பதற்கு என்ன இருக்கிறது என்பதை உணர்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முதலாவதாக, துன்பம் என்ற சொல்லின் இயல்பை அறிந்திலான் என்பதன் மூலம், அவனது வாழ்வு செல்வச் செழிப்பில் இருந்திருக்கிறது. அடுத்ததாக, துன்பத்தின் இயல்பை தெரியாதிருந்தான் என்றால், அதனை உணரும் வகையும் அறிந்திலாத வகையில், வாலியின் ஆட்சி அமைந்திருந்தது என்ற பொருளும் பொதிந்து கிடக்கிறது.

அத்தகைய நல்லறத்தான் மைந்தன் அங்கதன் ஆவன்!

இனி இந்தக் கட்டுரையின் மையப்பகுதிக்குள் செல்கிறோம்.

அங்கதனும் அன்றாட வாழ்வும்

அங்கதனும் அன்றாட வாழ்வும் என்ற இந்தத் தலைப்பை, மிக முக்கிய மூன்று நிலைகளில் இக்காலவாழ்வோடு பொருத்தி, நம்மைச் செதுக்க முனைவோம்.

1. பெற்றோர் சொற்கேட்டு நடத்தல்
2. தூது செல்லும் மாண்பு
3. தன்னிலை உயர்த்துவது

இனி ஒவ்வொன்றையும், இராமகாதையில் நடந்த நிகழ்வோடு அங்கதன் வாழ்வைச் சிந்தித்து, அதன் மூலமாக இக்காலச் சந்ததிக்கு நாம் எடுத்துச் சொல்ல என்ன இருக்கிறது என்பதை அறிய முற்படுவோம்.

1. பெற்றோர் சொற்கேட்டு நடத்தல்

வாலி, சக்ரீவன் இருவரும் அண்ணன், தம்பியர். இருவரும் ஒருவர்மீது ஒருவர் மாறாஅன்பு செலுத்தக் கூடியவர்கள்; இருப்பினும், விதியின் விளையாட்டால், துந்துபி எனும் அரக்கனின் மூத்த மகனான மாயாவியேனும் அரக்கன் வாலியிடம் தன் குலப்பகையைத் தீர்க்க வந்ததனால், அவனை ஓடஓடவிரட்டி, ஒரு குகைக்குள் அடக்கி, வதம் செய்ய நேர்ந்த கால ஓட்டத்தில், அரசாட்சியைக் காக்க வேண்டி, மந்திரிகளின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, அரசை ஏற்று நடத்த, மீண்டு வந்த வாலி, தன் சகோதரனைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு கொலை செய்யத் துணிந்து,

அடித்து, உதைத்து விரட்டத் தப்பி வந்தவன், இராமனின் துணையோடு, ஆற்றல் மிக்க வாலியை வதம் செய்தான்.

இது வரலாறு!

இராமபானம் வாலியை வாட்டி, உயிரைக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளை, தன்தவறை உணர்ந்து, தமக்கு வீடுபேறு அளிக்குமாறு இராமனை வேண்டும் தருவாயில், தன் தம்பியையும், அனுமனையும், அங்கதனையும் அடைக்கலம் தந்த வாலி, தன்மகன் அங்கதனை அழைக்கப் பணிக்கிறான், சுக்ரீவனை!

அவனும் அழைத்து வருகிறான்; சந்திரனே தோற்றுவிடும் ஒளி முகத்தான்; துன்பமெனும் சொல்லின் சோகத்தை அறியா இயல்பினான்; குருதி சூழ்ந்த உடலின்மீது, கண்கள் சிவக்க வீழ்ந்து, உன்னிடம் அமிழ்தம் பெற்று நிலைத்த வாழ்வு பெற்ற இயமனேசெய் நன்றி மறந்தானோ? யார்க்கும் ஒரு தீங்கிழைக்காயே; எந்தையே, இனி இராவணனுக்கு ஏது அச்சம்? இனியார் அலைகடலைக் கடைவர் என்றெல்லாம் தந்தையின் பெருமையைச் சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்ப, அதுகேட்ட வாலி, இதற்கு வருந்தாதே....! என்று நெஞ்சோடு அணைத்து, உயிர்களுக்கெல்லாம் தலைவனான இராமனின் நல்வினைப்பயனால் விளைந்தது இது எனச் சொல்லி, இனி, நீ அழுவதை நிறுத்தி. என் சொல்லை இறுக்கப்பற்றி, நீ இராமனை வணங்கு எனும்போது, உணர்ச்சிமேலிடும் வேளையில், அறிவுக்கு இடம் கொடுத்து, மன்னுயிர்க்கு உறுதிசெய்வான் மலரடி சுமந்து, வாழ்தி எனும் தந்தையின் சொற்கேட்டு, அதுமுதல் அறத்தின் நாயகனைத் தொடர்ந்தான் என்பது "தந்தை சொல்மிக்க மந்திரம் இல்லை" என்பது எந்நாளும் பொருந்தும் அல்லவா?

இன்னும் ஒருபடி மேலேசென்றால், வாலி வதம் முடிந்து, சுக்ரீவனுக்கு மகுடம் சூட்டியாயிற்று; கார்காலம் கடந்து தன்சேனையுடன் வருவதாகச் சொன்னவன் வரவில்லை என இராமன் வினவ, கோபமுற்ற இலக்குவனை அடக்கி, அவன் ஒன்றும் அறியாதவன், பொருந்தன சொல்லிப் புகுத்தி, அழைத்துவா! எனச்சொல்ல, சீற்றத்தோடு இலக்குவன் கிஷ்கிந்தை செல்ல, அவன் வரவைக்கண்டு அஞ்சி, அங்கதனிடம் சொல்ல, அவன் சுக்ரீவனிடம் செல்ல, அவன்கள் மயக்கத்தில் சொக்கி, காதல் மகளிருடன் மாந்தி, உறக்கிக்கிடக்க, அவனை எழுப்பி, நிலைமையைச் சொல்ல, அவன் உணர்ந்திலை!

அடுத்து, அனுமனிடம் சென்றவன், அடுத்து அனுமனோடு தன்தாயான தாரையை நோக்கிச் சென்று இவை உணர்த்த, "செய்நன்றி கொன்ற மகரென' என்ன செய்தீர், நீவிர்!

இலக்குவனை, நான் சமாளிக்கிறேன், இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி, சுக்ரீவனையும் படையையும் திரட்டச் சொல்கிறாள்!

இந்த நெருக்கடியான சூழலில், தன்அறிவின் முதிர்ச்சியாலும், இராமனின் அறவுரை தந்தநயத்தாலும், அங்கதன் நடந்து கொண்டவிதம் இற்றைச் சந்ததியினர்க்குப் புரிந்திருக்குமா என்பதே நம் கேள்வி!

பெற்றோர்களின் அனுபவமும், பெரியோர்களின் நயவுரையும், ஆன்றோர்களின் அறவுரையும் கேட்கக் கேட்க, மனம் பக்குவப்படும். புலனடங்கும்; புரைதீரும் என்பதுதான் இங்கு நமக்கான செய்தி என்பதை உணர ஒரு விலங்கின் மூலமாக, மனிதனுக்கு அறிவுறுத்திய பாத்திரம் அங்கதனாகும்!

அடுத்து,

2. தூது செல்லும் மாண்பு

இராவண வதத்திற்கான யுத்தம் தொடங்குவதற்கு முன், அவனிடம் தூது அனுப்பலாம் என இராமன் முடிவெடுக்க, யாரைத் தூதுவிடுவது என்ற கேள்வி வரும்போது, அங்கதனின் பெயரை மொழிந்தான்.

இதற்கு முன்னர் சீதையைத் தேடி வானரசேனை நாற்றிக்கும் செல்ல, அதற்குத் தலைமை தாங்கியவன் அங்கதன் என்பதையும் நினைவில் கொள்க!

அங்கதனுக்கோ பெருமகிழ்ச்சி; அனுமனுக்கு அடுத்து இராமனின் இதயத்தில் இருப்பது நான்தான் என்னும் உவகையின் வெளிப்பாடு அது! அதுவல்ல செய்தி!

தூது என்ற அதிகாரத்தை வைத்துப் பத்துக் குறட்பாக்களை இயற்றிய வள்ளுவன், அதன் தகுதியாகச் சொல்வது, அன்புடைமை, ஆன்றகுடிப்பிறத்தல், அறிவுடைமை, ஆராய்ந்த சொல்வன்மை, நூலாருள் நூல்வல்லன், தொகச்சொல்லி, தூவாதநீக்கும் தன்மை, கண் அஞ்சாமை, தாய்மை, துணிவுடைமை போன்றவை!

அவை அனைத்தும் தன்குணங்களாக வாய்க்கப்பெற்ற அங்கதன் அச்சமின்றி, இலங்கையை நோக்கி, ஒருசீயம் வானில் செல்வது போலவும், இராமனின் வாளி வாளைக் கிழித்து செல்வது போலவும் சென்று, இராவணனின் கோட்டையை அடைந்து, அவன் எதிரே இருக்க, மலரவனும், மாலும், அரியும் மட்டுமே அவ்வப்போது வந்து செல்லும் இடத்தில் ஒரு குரங்கு வந்ததைக்கண்ட இராவணன் யார் நீ? எதற்காக இங்கே வந்தாய்?

யாரும் பார்ப்பதற்கு முன் வந்த செய்தியைச் சொல்லிவிட்டு, ஓடிவிடு என்றவனைப்பார்த்து, என்னையா யார் எனக் கேட்டாய்?

பூதநாயகன் நீர்க்குழந்த புவிக்கு நாயகன் அப்பூமேல்
சீதைநாயகன், வேறுள்ள தெய்வநாயகன், நீசெப்பும்
வேதநாயகன், மேல்நின்ற விதிக்கு நாயகன், தான்விட்ட
தூதன்யான்!

என்ற கம்பன் வரிகளைச் சொல்லுவதே முறையாகும் என்பதால், அப்படியே இராமன் புகழை அங்கதன் வாயிலாக அறிவோம்! அதன்பின், இவன் வாலியின் வலிமை சொல்லி, அவன் புதல்வன் எனக்கூறக் கேட்டவனுக்கு, ஆஹா! சரியான இடத்திற்கு வந்திருக்கிறாய்...! அந்த அற்ப மனிதர்களையும், குரக்கு சேனையையும் வென்று, உனக்கு கிஷ்கிந்தா இராஜ்ஜியத்தைத் தருகிறேன், என்று கூற, ஏளனமாகச் சிரித்தவன், இராமன் அனுப்பிய செய்தியைச் சுருங்கச் சொல்லி, ஒன்று சீதையைவிடு; இல்லையேல், போரில்மடி! என்றான்!

இதைக்கேட்ட இராவணன்,

பக்கத்தில் இருந்த ஏவலர்களை ஏவி, அங்கதனை கொல்லச் சொல்ல, அங்கதனோ, அவர்கள் நால்வரையும், அந்தரத்தில் வீசி, இராமனை வந்தடைந்தான். இவனுடைய சிறப்பினையும், செயல்வன்மையையும் கருதியே, அவனைத் தூதுக்குத் தேர்ந்தெடுத்தான்!

ஒருவாரம் முன்னர், என் நண்பர் ஒருவரைச் சந்தித்தபோது, அவருக்கும் அவர் தம்பிக்கும் பேச்சுவார்த்தை இல்லை எனவும், அதற்குக் காரணம், அவர் சொன்ன ஒரு சொல்லைத் திரித்து, தனது தம்பியின் மனைவி கூறியதுதான் எனவும், இதனைத் தீர்க்க முனைந்த அவர் தந்தையையும், தம்பியின் மனைவி குழப்பி விட்டதாகவும் கூறினார்.

இதுபோல் இன்று எத்தனையோ வீடுகளில் பிரச்சினைகள் இருப்பதை நாம் அறிவோம். அதற்குக் காரணமாக அமைவது, ஒரு பிரச்சினையைச் சரியாகப்பறிந்து கொள்ளாததும், புரிந்து கொண்டாலும், எங்கு எப்படிப் பேசவேண்டும் என்பதை அறியாது இருப்பதும், நண்பனிடம் எப்படி அணுகுவது, எதிரியிடம் எப்படி அணுகுவது என்ற பேதமையுமே காரணமாகும். இந்தக் குறைகளைக்களைய இலக்கியங்களின் மூலமாக இதிகாச, புராணங்களின் பாத்திரங்களைப் படைத்து, நமக்கு உதவினர் என்றால், அங்கதன், அன்றாட வாழ்விற்குத் துணைநிற்க வில்லையா?

3. தன்னிலை உயர்த்துவது

தன்னிலை உயர்த்துவது என்பது அங்கதனிடம் கற்கவேண்டிய மிகமுக்கியப் பாடம் என்றால் மிகையல்ல. பரம்பொருளிடம் அடைக்கலமானபோது, அதற்கு அடையாளமாகத் தன்உடைவாளை எடுத்து, "நீ, இதுபொறுத்தி" என்ற பெருமையைப் பெற்றதோடு மட்டும் அல்லாமல் நல்ல இளவரசனாகக் கற்றுத் தேர்ந்து, வானர சேனைக்குத் தலைமையேற்று, சீதையின் நலத்தை முதலில் அறிந்தது, இராவணனிடம் தூதுசென்று, ஒரு எதிரியை எவ்வளவு தூரம் அச்சமூட்ட முடியுமோ அத்தனையும் செய்து அவனிடம் இருந்து சாதுர்யமாகத் தப்பிவந்தது, அதற்கெலாம் உச்சமாக, அரியணை அனுமன் தாங்க அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த பரதன் வெண்குடைகவிக்க இருவரும் கவரிபற்ற விரைசெறிகுழலி ஓங்க, வெண்ணையூர்ச்சடையோன் தங்கள் மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி, வசிட்டனே புனைந்தான் மௌலி! என்ற இராம பட்டாபிஷேகத்தில், அந்த ஸ்ரீ ராமனுக்கே காவலனாக அமைந்தது எனக்கிடைத்த வாய்ப்பை எல்லாம் சரியாகப் பயன்படுத்தி, ஒவ்வொரு நிலையிலும் தன்னைக் கல்வி, கேள்விகளில் உயர்த்தி, ஒரு சாதாரண குரக்காகப் பிறந்தவன், மனு முதலிய அறநூல்களின் வழிநடந்து அறம் வழுவாத நிலையில் மனிதனையும் விஞ்சி, பரம்பொருளின் அடிபற்றித் தொடரும் தெய்வநிலைக்கு உயர்ந்தனன் அங்கதன் என்றால், அன்றாட வாழ்வில் அவனைப் பழகாமல், யாரைப்பழகுவது என்பதைப்படிப்போரின் சிந்தனைக்கே விட்டு விடுகிறேன்.

நிறைவாக,

இலக்கியங்களை, இதிகாச, புராணங்களைக் கேட்டு வளர்ந்த சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில், இலக்கிய நயத்திற்காகவும், மேடைச் சிறப்பிற்காகவும், சுயவிளம்பரத்திற்காகவும் அதனைப் பயன்படுத்தும் குறுகிய நோக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டு, அதன்மூலமாகக் கற்கவேண்டியவற்றை, பழகவேண்டியவற்றை, நடக்கவேண்டியவற்றை நாம் பின்பற்ற முனைந்தால், நாமும், நடையில் நின்னுயர் நாயகர்களாகலாம் எனச் சொல்லி இது மாட்டும் உங்கள் மனம் மடுத்து இதனைப் பொறுமையுடன் வாசித்த அன்பு நெஞ்சங்களைப் பாராட்டி நிறைவு செய்கிறேன்!

தன்னிகரிலாத் தமிழ்க் கவிஞன்

**கவிச்சக்கரவர்த்தி
ஸ்ரீ கம்ப நாடன்**

ஸ்ரீ இராமபிராள் அரியணையில்